มุมมองที่ไม่สิ้นสุดของเมือง

Infinite perspective of urban

นางสาว สุพิชฌาย์ เอี่ยมดิลกวงศ์

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2559 – 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จั่นฝังเพ็ชร)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิธิพัฒน์ หอยสังข์ทอง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มล.โอภาษจรัส นันทวัน)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน หนูเขียว)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)

..... กรรมการ
(อาจารย์หทัยรัตน์ ณีรัตน์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ณัฐณรัณ บัวลอย)

..... กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ จันทร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน หนูเขียว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	มุมมองที่ไม่สิ้นสุดของเมือง
	Infinite perspective of urban
ชื่อ	นางสาว สุพิชฌาย์ เอี่ยมดิลกวงศ์
รหัสนักศึกษา	55020558
สาขาวิชา	จิตรกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2559 - 2560
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คมสัน หนูเขียว

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานเพื่อนำเสนอมุมมองต่อการขยายพื้นที่ในแนวตั้งของเมือง โดยการขยาย และเชื่อมต่อพื้นที่หลากหลายไว้ในบริเวณเดียวกัน เป็นการสร้างสรรค์ผลงานการจำลองพื้นที่หนึ่งของเมืองในรูปแบบใหม่เพื่อสะท้อนให้เห็นการพัฒนาของเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นจากเงื่อนไขข้อจำกัดของพื้นที่ในเมือง การเพิ่มปริมาณของประชากรทำให้มนุษย์สร้างสรรค์สิ่งก่อสร้างเพื่อเพิ่มพื้นที่ใช้สอยเพิ่มขึ้น ในรูปแบบที่ไม่ใช่เพียงแค่แนวกว้าง แต่เป็นการต่อเพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ อย่างไม่รู้จบ เหมือนสัญลักษณ์ในแนวตั้ง

ข้าพเจ้าสำรวจพื้นที่เมืองเพื่อสังเกตรูปแบบของเมือง และมองหาความเป็นไปได้ในการเชื่อมต่อพื้นที่ในเมือง เพื่อแสดงพื้นที่เมืองในอุดมคติโดยการศึกษารูปแบบการต่อขยายพื้นที่ ในแนวตั้งของเมือง พบว่าความหนาแน่นของจำนวนประชากรและความเจริญด้านเศรษฐกิจมีความเกี่ยวข้องต่อระดับความสูงของอาคาร ภายใต้เงื่อนไขข้อจำกัดของขอบเขตพื้นที่เมือง เกิดการกระจุกตัวในอาณาเขตจำกัด ก่อให้เกิดเป็นพื้นที่ยกระดับขึ้นมากมาย ที่มีผลต่อการสร้างสรรค์ผ่านการแสดงออกเป็นผลงานศิลปะที่บอกเล่าเรื่องราวของความเป็นเมืองออกมาในมุมมองที่สะท้อนถึงรูปแบบความเคลื่อนไหวของวิถีชีวิต จังหวะเวลา และการออกแบบรูปแบบพื้นที่เมืองขึ้นมาใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การทำศิลปนิพนธ์ในชุดนี้สามารถสำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจาก คณาจารย์ ในภาควิชาจิตรกรรม ทุกท่านที่คอยให้คำชี้แนะมาอย่างเป็นลำดับขั้นตอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คมสัน หนูเขียว ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ คอยตอบคำถาม และช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้อย่างทันท่วงที ตลอดจนให้ความรู้ด้านโปรแกรมการตัดต่อวิดีโอ และสงเคราะห์ด้านอุปกรณ์เครื่องมือทางเทคโนโลยีในการดำเนินงาน และตรวจทานรูปเล่มอย่างละเอียดเท่าที่จะเป็นไปได้

สำหรับคุณงามความดีที่เกิดจากศิลปนิพนธ์นี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับคุณพ่อ คุณแม่ ผู้มีพระคุณและน้องสาวซึ่งเป็นที่รัก เป็นผู้ให้กำลังใจที่ดีเสมอมา ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

สุพิชฌาย์ เอี่ยมดิลกวงศ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	**ก**
กิตติกรรมประกาศ	**ข**
สารบัญ	**ค**
สารบัญภาพประกอบ	**จ**
บทที่ 1 บทนำ	**1**
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
1.4 จำนวนผลงานมี 3 ชิ้น	3
บทที่ 2 อิทธิพลที่ให้ผลต่อการสร้างสรรค์	**4**
2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากสภาพแวดล้อมและทฤษฎีต่างๆ	4
2.2 อิทธิพลจากงานวิดีโอศิลปะ	6
2.3 อิทธิพลจากเทคนิคการตัดต่อในภาพยนตร์	6
2.4 อิทธิพลจากยุคสมัย	7
2.5 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	9
2.6 แนวความคิดสร้างสรรค์	10
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	**11**
3.1 ภาพร่างชุดที่ 1	11
3.2 ภาพร่างชุดที่ 2	14
3.3 ภาพร่างชุดที่ 3	18
3.4 กระบวนการสร้างงาน	20
3.5 วางแผนขั้นตอนการปฏิบัติงาน	21
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	**37**
4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม	37
4.2 ระยะภาพ	39
4.3 มุมกล้อง	40
4.4 การเชื่อมต่อของเวลา (Time)	41
4.5 ชุดความจริงใหม่ (New Reality Set)	42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.6 สัญญศาสตร์ (Semiology)	42
4.7 วิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 1	42
4.8 วิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 2	55
4.9 วิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 3	62
บทที่ 5 บทสรุป	**68**
บรรณานุกรม	**70**
ภาพผลงานศิลปะ	**71**
ประวัติผู้เขียน	**77**

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1.	ภาพแสดงรูปแบบการผลิตในยุคอุตสาหกรรม ภาพที่ 1	7
2.	ภาพแสดงรูปแบบการผลิตในยุคอุตสาหกรรม ภาพที่ 2	8
3.	ภาพแสดงรูปแบบการผลิตในยุคอุตสาหกรรม ภาพที่ 3	8
4.	ภาพแสดงรูปแบบการผลิตในยุคอุตสาหกรรม ภาพที่ 4	9
5.	ภาพผลงานของ Jean francois rauzier	9
6.	ภาพร่างชุดที่ 1 ชิ้นที่ 1 แสดงภาพต่อเนื่องของมุมมองจากภายในลิฟต์	11
7.	ภาพร่างชุดที่ 1 ชิ้นที่ 2 ภาพการเชื่อมต่อเรื่องราวจากวิดีโอ 2 จอ	12
8.	ภาพร่างชุดที่ 1 ชิ้นที่ 3 ภาพการเชื่อมมุมมองภาพขณะขึ้นบันไดเลื่อน	12
9.	ภาพร่างชุดที่ 1 ชิ้นที่ 4 ภาพการติดตั้งงานโดยฉายโปรเจคเตอร์ 2 จอภาพ ติดกัน	12
10.	ภาพร่างชุดที่ 1 ชิ้นที่ 4 ภาพเคลื่อนไหวบันทึกขณะขึ้นบันไดเลื่อน	13
11.	ภาพร่างชุดที่ 2 ชิ้นที่ 1 ภาพนิ่ง อาคารที่สร้างขึ้นจากการจัดเรียงแสงไฟจากช่องหน้าต่าง	14
12.	ภาพร่างชุดที่ 2 ชิ้นที่ 2 ภาพนิ่งพื้นที่ที่สร้างขึ้นจากการจัดเรียงแสงไฟจากช่องหน้าต่าง	14
13.	ภาพร่างชุดที่ 2 ชิ้นที่ 3 ภาพนิ่งโครงสร้างอาคารรูปแบบใหม่ที่สร้างขึ้นจากการจัดเรียงแสงไฟจากช่องหน้าต่าง	15
14.	ภาพร่างชุดที่ 2 ชิ้นที่ 4 การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างตึกด้วยแสงจากหน้าต่าง	15
15.	ภาพร่างชุดที่ 2 ชิ้นที่ 5 การออกแบบโครงสร้างเพื่อจัดวางช่องหน้าต่าง	16
16.	ภาพร่างชุดที่ 2 ชิ้นที่ 6 การออกแบบโครงสร้างเพื่อจัดวางช่องหน้าต่าง	16
17.	ภาพร่างชุดที่ 2 ชิ้นที่ 7 การออกแบบโครงสร้างเพื่อจัดวางช่องหน้าต่าง	16
18.	ภาพร่างชุดที่ 2 ชิ้นที่ 8 ภาพเคลื่อนไหวของโครงสร้างมิติใหม่โดยการจัดเรียงแสงจากช่องหน้าต่าง	17
19.	ภาพร่างชุดที่ 3 ชิ้นที่ 1 การต่ออาคารจอดรถสูงขึ้นไปและจัดเรียงช่วงเวลาที่รถวิ่งผ่าน	18
20.	ภาพร่างชุดที่ 3 ชิ้นที่ 2 การขยายอาคารจอดรถให้แนวสูงและกว้าง	18
21.	ภาพร่างชุดที่ 3 ชิ้นที่ 3 การทำภาพเป็น 2 ช่องเพื่อเอาไปใส่ในอุปกรณ์ดูภาพแว่นตา VR	19
22.	ภาพร่างชุดที่ 3 ชิ้นที่ 4 ภาพจากการวนรถภายในอาคารจอดรถ	19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
23.	ภาพร่างขั้นตอนการปฏิบัติงาน	21
24.	ภาพการออกสำรวจสถานที่ ภาพที่ 1	22
25.	ภาพการออกสำรวจสถานที่ ภาพที่ 2	22
26.	ภาพการออกสำรวจสถานที่ ภาพที่ 3	23
27.	ภาพการออกสำรวจสถานที่ ภาพที่ 4	23
28.	ภาพการออกสำรวจสถานที่ ภาพที่ 5	24
29.	ภาพสถานที่ถ่ายทำงานชิ้นที่ 2 ด้านบนอาคารจอดรถของคอนโดมีเนียมแห่งหนึ่ง	24
30.	ภาพตึกอาคารในเวลากลางคืน	25
31.	ภาพตัวผู้เขียนขณะปฏิบัติงานเก็บบันทึกภาพเคลื่อนไหวบนอาคาร	26
32.	ภาพการบันทึกภาพเคลื่อนไหวบนอาคารโดยใช้ขาตั้งกล้อง	26
33.	ภาพตัวอย่างไฟล์ภาพเคลื่อนไหวสั้นๆที่ได้บันทึกมาสำหรับงานชิ้นที่ 2 ภาพที่ 1	27
34.	ภาพตัวอย่างไฟล์ภาพเคลื่อนไหวสั้นๆที่ได้บันทึกมาสำหรับงานชิ้นที่ 2 ภาพที่ 2	27
35.	ภาพตัวอย่างการรวมไฟล์วิดีโอที่ได้บันทึกมาจากพื้นที่ต่างๆ เข้าด้วยกัน	27
36.	ภาพตัวอย่างไฟล์ภาพเคลื่อนไหวสั้นๆที่ได้บันทึกมาสำหรับงานชิ้นที่ 3	28
37.	ภาพการรวบรวมไฟล์ภาพที่ได้บันทึกมาสำหรับงานชิ้นที่ 1	29
38.	ภาพการรวบรวมไฟล์ภาพที่ได้บันทึกมาสำหรับงานชิ้นที่ 2	29
39.	ภาพการรวบรวมไฟล์ภาพที่ได้บันทึกมาสำหรับงานชิ้นที่ 3	30
40.	ภาพส่วนหนึ่งของขั้นตอนการทำงานชิ้นที่ 1 ภาพที่ 1 ภาพที่ได้บันทึกจากบนลิฟต์	31
41.	ภาพส่วนหนึ่งของขั้นตอนการทำงานชิ้นที่ 1 ภาพที่ 2 การเชื่อมต่อไฟล์ภาพและเสียง	31
42.	ภาพส่วนหนึ่งของขั้นตอนการทำงานชิ้นที่ 2 ภาพที่ 1 การวางโครงสร้างเป็นแบบไว้ด้านหลังก่อนจัดวางภาพหน้าต่าง	32
43.	ภาพส่วนหนึ่งของขั้นตอนการทำงานชิ้นที่ 2 ภาพที่ 2 การจัดเรียงภาพจากหลายสถานที่ไว้ในที่เดียวโดยการซ้อนทับไฟล์	32
44.	ภาพส่วนหนึ่งของขั้นตอนการทำงานชิ้นที่ 3 ภาพที่ 1 การออกแบบร่างรูปแบบการเคลื่อนไหวของรถในชั้นต่างๆบนอาคารจอดรถ	33
45.	ภาพส่วนหนึ่งของขั้นตอนการทำงานชิ้นที่ 3 ภาพที่ 2 การตีเส้นเพื่อจัดเรียงแต่ละช่องในแต่ละชั้นให้ตรงกัน	34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
46.	ภาพส่วนหนึ่งของขั้นตอนการทำงานชิ้นที่ 3 ภาพที่ 3 การตีเส้นเพื่อจัดเรียงแต่ละช่องในแต่ละชั้นให้ตรงกัน	34
47.	ภาพการฉายภาพงานบนผนังในห้องมืด	35
48.	ภาพโปรเจคเตอร์และแท่นวาง	35
49.	ภาพการออกแบบการติดตั้งผลงานทั้ง 3 ชิ้น ภาพที่ 1	36
50.	ภาพการออกแบบการติดตั้งผลงานทั้ง 3 ชิ้น ภาพที่ 2	36
51.	ภาพตัวอย่างภาพระยะใกล้ในงานชิ้นที่ 1	39
52.	ภาพตัวอย่างภาพมุมต่ำในงานชิ้นที่ 1	40
53.	ส่วนหนึ่งของงานชิ้นที่ 1 ภาพชั้นหนึ่งภายในพิพิธภัณฑ์	51
54.	ภาพการเคลื่อนผ่านชั้นภายในอาคารของลิฟต์โดยมีคานเหล็กเป็นตัวเชื่อมระหว่างชั้นในผลงานชิ้นที่ 1	52
55.	ภาพลายสติ๊กเกอร์ติดกระจกโครงสร้างด้านนอกลิฟต์ ในผลงานชิ้นที่ 1	52
56.	ภาพระบุหมายเลขช่องหน้าต่างแต่ละช่อง	55
57.	ภาพการปรากฏและหายไปของช่องหน้าต่าง ในผลงานชิ้นที่ 2	60
58.	ภาพการเคลื่อนของรถบนอาคารจอด ในผลงานชิ้นที่ 3	64
59.	ภาพโครงสร้างอาคารจอดรถจากการเรียงต่อชั้นอย่างแนบเนียน ในผลงานชิ้นที่ 3	65

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1
บทนำ

เมือง (City) อาจเป็นพื้นที่ที่รวมประชากรไว้อย่างหนาแน่นมากที่สุดแห่งหนึ่ง เป็นศูนย์รวมความเจริญและที่อยู่อาศัย ซึ่งมีขอบเขตด้านพื้นที่แนวราบ หรือด้านกว้างที่จำกัด พื้นที่ใช้สอยย่อมแปรผันตามปัจจัยของปริมาณความต้องการของประชากรมนุษย์ ทำให้ข้าพเจ้าสนใจมุมมองที่เกิดขึ้นจากการสังเกตรูปแบบการต่อขยายพื้นที่ในบริเวณขอบเขตของเมืองผ่านสถานที่ต่างๆ ออกมาในมุมมองใหม่ที่สะท้อนถึงการเพิ่มพื้นที่ออกไปอย่างไม่สิ้นสุด ภายใต้ข้อจำกัดด้านอาณาเขตของเมืองที่เจริญอย่างมีรูปแบบเฉพาะ

1.1 ความสำคัญของโครงการ

โลกผ่านการขยายตัวของความเป็นเมืองตลอดศตวรรษที่ 20 และในอนาคตประชากรไทย กว่าร้อยละ 73 จะกลายเป็นคนเมือง โดยความเป็นเมืองนี้เร่งการเปลี่ยนผ่านทางสังคม และเศรษฐกิจ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ย้ายแรงงานจากภาคอื่นๆมาสู่อุตสาหกรรมและบริการในเมือง เนื่องจากการพัฒนาของภาคอุตสาหกรรมบริการ และความทันสมัยของเมืองทำให้คนมีแรงจูงใจย้ายสู่เมืองมากขึ้น ประเทศไทยปี 2558 มีการเปิดตัวคอนโดมิเนียมจำนวนมากจนทำให้มูลค่าราคาตลาดรวมสูงสุดเป็นประวัติการณ์อยู่ที่ 2.07 แสนล้านบาท ปี 2559 จำนวน พื้นที่ค้าปลีกจะเพิ่มขึ้นอีก 300,000 ตารางเมตร และปี 2560 คาดว่าจะเพิ่มขึ้นอีก 500,000 ตารางเมตรซึ่งเป็นผลมาจากการขยายตัวของโครงการที่อยู่อาศัยการเกิดชุมชนใหม่ การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมของรัฐบาล (อสังหาฯ 2558, ประชาชาติธุรกิจ)

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเพื่อนำเสนอมุมมองต่อการขยายพื้นที่ในแนวตั้งของเมือง โดยการขยาย และเชื่อมต่อพื้นที่หลากหลายไว้ในบริเวณเดียวกัน เป็นการสร้างสรรค์พื้นที่หนึ่งของเมืองในรูปแบบใหม่เพื่อสะท้อนให้เห็นการพัฒนาของเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นจากเงื่อนไขข้อจำกัดของพื้นที่ในแหล่งเศรษฐกิจ การเพิ่มปริมาณของประชากรทำให้มนุษย์สร้างสรรค์สิ่งก่อสร้างเพื่อเพิ่มพื้นที่ใช้สอยในรูปแบบที่ไม่ใช่เพียงแค่แนวกว้าง แต่เป็นการต่อเพิ่มซ้อนทับสูงขึ้นไปเรื่อยๆอย่างไม่รู้จบเหมือนสัญลักษณ์ในแนวตั้ง จากการอาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เรียกว่าเป็นบริเวณพื้นที่กระจุกตัวของประชากร หรือแหล่งศูนย์รวมเศรษฐกิจ ทำให้ผู้คนจากทั่วทุกสารทิศต่างก็หลั่งไหลกันเข้ามาอาศัยอยู่ร่วมกันในบริเวณที่มีพื้นที่จำกัด ดังนั้นจึงมีความหนาแน่นของประชากรมากกว่าพื้นที่อื่นๆ ด้วยความที่เมืองมีพื้นที่จำกัด ทำให้พื้นที่ในแนวราบที่มีอยู่จึงลดน้อยลงตามจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ผู้คนคิดออกแบบหาความเป็นไปได้ที่จะเพิ่มพื้นที่เพื่อหาหนทางแก้ไขปัญหาและด้านประโยชน์ใช้สอยให้ได้มากที่สุดโดยการขยายพื้นที่ในแนวตั้งให้สูงขึ้นไป เพื่อประโยชน์ใช้สอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในด้านต่างๆที่เพิ่มขึ้น จากเหตุผลด้านกายภาพ เช่น พื้นที่อยู่อาศัย เนื่องมาจากการย้ายถิ่นฐานเข้าสู่แหล่งเศรษฐกิจและการจ้างงานซึ่งมีอัตราค่าแรงที่สูงกว่าพื้นที่อื่นๆเพื่อทำงาน พื้นที่จอดยานพาหนะ พื้นที่เพื่อการทำธุรกิจอย่างห้างสรรพสินค้า หรืออาคารพาณิชย์ต่างๆ ซึ่งเป็นการกระจุกรวมทุกอย่างไว้ในที่เดียวอย่างมีนัยยะ

ข้าพเจ้าสำรวจพื้นที่เมืองเพื่อสังเกตรูปแบบของมุมมองที่เกิดขึ้นจากการดำเนินวิถีชีวิตของผู้คนที่ดำเนินชีวิตอยู่ในเขตของแหล่งความเจริญ และมองหาความเป็นไปได้ในการเชื่อมต่อพื้นที่ เพื่อแสดงทัศนคติต่อพื้นที่เมืองในอุดมคติ โดยการศึกษารูปแบบการต่อขยายพื้นที่ในแนวตั้งของแหล่งอาคารและตึกสูงพบว่าความหนาแน่นของจำนวนประชากรและความเจริญด้านเศรษฐกิจมีความเกี่ยวข้องต่อระดับความสูงของอาคาร ภายใต้เงื่อนไขข้อจำกัดของขอบเขตพื้นที่เมือง เกิดการกระจุกตัวในอาณาเขตจำกัด ก่อให้เกิดเป็นพื้นที่ยกระดับขึ้นจำนวนมากที่มีผลต่อการสร้างสรรค์ผ่านการแสดงออกเป็นผลงานศิลปะที่บอกเล่าเรื่องราวของความเป็นเมืองออกมาในมุมมองที่สะท้อนถึงรูปแบบความเคลื่อนไหวของวิถีชีวิต จังหวะเวลา และการออกแบบพื้นที่เมืองขึ้นมาใหม่ผ่านมุมมองของข้าพเจ้า

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อค้นหารูปแบบการทำงานศิลปะที่มีความเฉพาะตัวที่จะเป็นแนวทางในการพัฒนาผลงานต่อไป

1.2.2 เพื่อสร้างสรรค์ออกแบบและทดลอง มองหาความเป็นไปได้ในการสร้างงานศิลปะในรูปแบบวิดีโอที่มีทิศทางหัวข้อที่ชัดเจน

1.2.3 ต้องการศึกษาถึงรูปแบบทางกายภาพของการขยายพื้นที่ในความเป็นเมือง รูปแบบการต่อเชื่อมพื้นที่ใหม่ที่เป็นการรวมหลายพื้นที่ให้เชื่อมต่อกันอย่างไร้ขอบเขต สร้างสถานที่ใหม่จากการรวมหลายสถานที่ไว้ในที่เดียว และการขยายเพิ่มของพื้นที่เมืองออกมาในมุมมองเฉพาะตัว

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1.3.1 ด้านเนื้อหา

นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับมุมมองที่เกิดขึ้นจากรูปแบบของการเชื่อมต่อ การรวมและการขยายพื้นที่ของเมือง สะท้อนมุมมองของยุคอุตสาหกรรมที่เน้นปริมาณและการจัดระเบียบเมืองในอุดมคติของข้าพเจ้าเพื่อให้เห็นถึงการขยายอย่างไม่รู้จบของพื้นที่ภายในเมือง และการสร้างพื้นที่ขึ้นมาใหม่จากการรับรู้ผ่านมุมมองภาพ

1.3.2 ด้านเทคนิควิธีการ

ใช้การบันทึกภาพเคลื่อนไหวของพื้นที่ในลักษณะที่มีจุดเชื่อมต่อกันมาสร้างพื้นที่ใหม่จากมุมมองการรับรู้ โดยใช้โปรแกรมตัดต่อภาพยนตร์ในคอมพิวเตอร์ทำการตัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อเชื่อมคลิปภาพ (Footage) ที่บันทึกจากสถานที่หลายแห่งภายในขอบเขตเมือง โดยอาศัยจุดเชื่อมต่อ เช่น ความมืดหรือรอยต่อของสิ่งก่อสร้าง มาสร้างสรรค์งานโดยการรวมพื้นที่ สถานที่ และการจัดลำดับช่วงเวลา

1.3.3 ด้านรูปแบบ

เป็นการนำเสนอเทคนิควีดีโอศิลปะในลักษณะของการตัดต่อภาพเคลื่อนไหว (Moving Image) จัดแสดงโดยฉายบนผนังผ่านเครื่องโปรเจคเตอร์ (Projector) และโทรทัศน์

1.4 จำนวนผลงานมี 3 ชิ้น

1.4.1 ชื่อผลงาน : Up to the next platform

รูปแบบการเก็บข้อมูล (Format) : H.264 (MPEG4)

ขนาด (Size) : 1,920 x 1080

บิตเรท (Bit Rate) : 12,000 –kbps

อัตราเฟรม (Framerate) : 29.97 fps

ความยาว : 03:02 นาที ฉายวนซ้ำ (Loop)

1.4.2 ชื่อผลงาน : Hypercity

รูปแบบการเก็บข้อมูล (Format) : H.264 (MPEG4)

ขนาด (Size) : 1,920 x 1080

บิตเรท (Bit Rate) : 12,000 –kbps

อัตราเฟรม (Framerate) : 29.97 fps

ความยาว : 02.00 นาที ฉายวนซ้ำ

1.4.3 ชื่อผลงาน : “We spent a lot of time looking for a parking lot.”

รูปแบบการเก็บข้อมูล (Format) : H.264 (MPEG4)

ขนาด (Size) : 1,920 x 1080

บิตเรท (Bit Rate) : 12,000 –kbps

อัตราเฟรม (Framerate) : 29.97 fps

ความยาว : 02:14 นาที ฉายวนซ้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2
อิทธิพลที่ให้ผลต่อการสร้างสรรค์

2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากสภาพแวดล้อมและทฤษฎีต่างๆ

ในการสร้างสรรค์ผลงานนั้นข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลมาจากสภาพแวดล้อม สื่อ บทความ เทคนิคการตัดต่อในวงการภาพยนตร์ สภาพแวดล้อมตามยุคสมัย และการสังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ท่ามกลางวิถีชีวิตแบบชาวเมืองที่ต้องอาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมของตึกอาคารที่มีการขยายออกไปอย่างไม่สิ้นสุดภายใต้ข้อจำกัดในด้านอาณาบริเวณ เนื่องจากปัจจัยด้านต่างๆ อย่างเช่น การกระจุกความเจริญ ส่งผลให้เกิดรูปแบบของการขยายพื้นที่ออกไปในแนวตั้งมากมาย การต่อขยายพื้นที่ภายในเมืองในรูปแบบใดๆนั้นอาจเกิดขึ้นได้จากการหาความเป็นไปได้ของมนุษย์ งานของข้าพเจ้าจึงเป็นการหาความเป็นไปได้ ที่จะต่อขยายพื้นที่เมืองออกไปอย่างไม่มีขอบเขตในอุดมคติของข้าพเจ้า

โดยข้าพเจ้ามีความเห็นถึงข้อดีของการกระจุกความเจริญซึ่งส่งผลให้มีตึกสูงน้อยใหญ่ จากเนื้อหาในบทความ ยุทธศาสตร์ใหม่: ความหมายการกระจุกความเจริญโดยสถาบันวิจัยเศรษฐกิจจีนของมหาวิทยาลัยปักกิ่ง นำโดยศาสตราจารย์โจวฉีเหริน นักเศรษฐศาสตร์ได้เผยแพร่ผลงานวิจัยว่ามหานครสำคัญในโลกนี้ส่วนใหญ่ล้วนเป็นเมืองแออัด คือมีสัดส่วนประชากรต่อพื้นที่หนาแน่นมาก แต่เขากลับเห็นว่า “การกระจุกความเจริญ” นั้นเป็นเรื่องดีเนื่องจากการเพิ่มประสิทธิภาพการแข่งขัน การลดต้นทุนธุรกรรมในการค้นหาทำให้เพิ่มความมีประสิทธิภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจ และด้วยพลังทางเศรษฐกิจของโลกล้วนอยู่ภายในเขตเมืองถ้าแบ่งระหว่างเขตเมืองและชนบทตามเกณฑ์ทั่วไป จะพบว่าประชากรโลกอาศัยอยู่ในเขตเมืองมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนประชากรทั้งหมด ประชากรครึ่งหนึ่งของโลกอาศัยอยู่ในพื้นที่คิดเป็นเพียง 1.5% ของพื้นที่ทางบกทั้งหมดของโลก เนื่องจากการกระจุกรวมกันในเมืองใหญ่ ยกตัวอย่าง ตึกใหญ่ที่สุดที่ภายในรวมสถานต่างๆไว้อย่างครบวงจรทั้งคลินิกรักษาพยาบาล รวมทั้งบริเวณที่เป็นสำนักงาน พื้นที่พักอาศัยกว่า 800 ครัวเรือน พื้นที่แสดงศิลปวัฒนธรรมซึ่งมีพิพิธภัณฑ์ศิลปะและโรงละคร ตัวตึกเชื่อมติดกับรถไฟฟ้าใต้ดินและเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจอยู่ในเขตรัพพนงิ ฮิลล์ (Roppongi Hills) ประเทศญี่ปุ่นอย่างตึกโมริ (Mori Tower) ซึ่งพื้นที่ของเขตรัพพนงิ ฮิลล์ มีเนื้อที่เพียง 100,000 ตารางเมตร แต่ภายในอาคารต่างๆ มีพื้นที่ใช้สอยรวมถึง 760,000 ตารางเมตร ในแต่ละวันมีคนราวกว่า 100,000 คน สุดสัปดาห์อาจมีถึง 200,000 – 500,000 คน เข้ามาทำกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่แห่งนี้ ซึ่งทำให้เกิดโอกาสทางเศรษฐกิจและการค้าขายมหาศาล นอกจากนี้ในประเทศจีนที่เคยมีนโยบาย กระจายความเจริญ โดยหวังที่จะหลีกเลี่ยงความแออัด ก็ประสบปัญหาจากการเพิ่มจำนวนตึกร้างในเขตพื้นที่อื่นๆ เนื่องจาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความไร้ทิศทางในการวางแผนทำให้ไม่สามารถพัฒนาโอกาสทางธุรกิจได้อย่างเต็มที่ ต่อมาจึงได้มีการเปลี่ยนยุทธศาสตร์ใหม่ คือเปลี่ยนจากการกระจายความเจริญผ่านการเทคอนกรีตอย่างไร้ทิศทาง เป็น "กระจุกความเจริญ" อย่างมีแผนการและเปลี่ยนจากการเน้นความกว้างใหญ่ มาเน้นความแออัด แต่มีคุณภาพชีวิตที่ดี หากมองย้อนกลับมาดูประเทศไทย ปัญหาของกรุงเทพฯจึงไม่ใช่เมืองที่หนาแน่นแต่กรุงเทพฯนั้นหนาแน่นอย่างบกพร่องด้านคุณภาพชีวิตและขาดการเชื่อมต่อที่ดี ส่วนในระดับประเทศถ้าต้องการกระจายความเจริญออกจากกรุงเทพฯ ต้องเริ่มจากกระจุกความเจริญในบางพื้นที่อย่างมีแผนการ ไม่ใช่กลัวแออัดหรือผิดพลาดอย่างกรุงเทพฯที่ขาดการวางแผนที่ดีแล้วกลายเป็นโรคกลัวความเจริญจนสุดท้ายเกิดการปฏิเสธความเจริญในที่สุด

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าในเมืองจะมีความแออัดแค่ไหนแต่ "เมือง" ก็ยังคงขยายตัวต่อไปอย่างไม่สิ้นสุด ตามบทความ การขยายตัวของความเป็นเมือง ได้อธิบายไว้ว่า "ความเป็นเมือง" สามารถนิยามหรือให้คำจำกัดความได้หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับว่าจะมองมุมไหน หรือข้อมูลอะไรมาอธิบาย เช่น ปริมาณความหนาแน่นของประชากร การเชื่อมโยงกับวิถีชีวิต บริบทสังคม วัฒนธรรม โครงสร้างทางเศรษฐกิจ โดยมีการคาดการณ์ว่าในอีก 35 ปีข้างหน้า ในปี 2050 โลกจะมีประชากรคนเมืองเพิ่มขึ้นมากถึง 2.4 พันล้านคน คิดเป็นร้อยละ 66 ของประชากรโลก ซึ่งอนาคตทวีปเอเชียกับแอฟริกาจะมีอัตราการขยายตัวความเป็นเมืองมากที่สุด ด้วยเหตุผลด้านนี้ส่งผลให้เกิดที่อยู่อาศัยยกระดับพื้นที่ขึ้นเป็นจำนวนมาก จากบทความแนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสำคัญที่เกิดขึ้นในประเทศกำลังพัฒนา เรียบเรียงโดย ผศ.ดร.วลาวัณย์ ภมรสุวรรณ กล่าวในปี 2010 เกี่ยวกับเรื่องการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและไม่มีที่สิ้นสุด ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนและเวลาใด สำหรับในประเทศกำลังพัฒนา ยกตัวอย่างเหตุผลของเอ็ดเวิร์ดและริชาร์ด (Edward and Richard) 1977 : 155-158 กล่าวถึงสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่แตกต่างไปจากเดิมของคนในสังคมนั้นเป็นผลมาจากการพัฒนาที่ประกอบด้วยกระบวนการต่างๆ เช่นอย่างการเปลี่ยนไปสู่ความเป็นเมือง (Urbanization) นั้นเป็นวิวัฒนาการของมนุษย์ที่ได้มาอยู่รวมกันเป็นชุมชนจนกลายเป็นเมือง ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกระจายอิทธิพลของสังคมเมืองไปสู่ภาคอื่นๆในทุกๆด้าน โดยเฉพาะด้านอาชีพ และรูปแบบพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสังคม เช่นการเปลี่ยนจากสังคมเกษตรกรรมมาเป็นสังคมอุตสาหกรรม และการยอมรับลักษณะวิถีชีวิตความเป็นอยู่แบบเมืองมากขึ้น สิ่งเหล่านี้ล้วนสะท้อนให้เห็นถึงความท้าทาย และแนวคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆในการสร้างงานศิลปะที่สะท้อนมุมมองความเป็นเมืองที่มาพร้อมกับการขยายตัวของความเป็นเมืองทั้งสิ้น โดยงานของข้าพเจ้านั้นจึงเหมือนเป็นการแสดงให้เห็นแง่มุมหนึ่งของภาพที่เกิดขึ้นท่ามกลางสภาพแวดล้อมแบบตึกสูง ซึ่งอาจก่อให้เกิดความน่าสนใจในอีกด้านหนึ่งที่แสดงให้เห็นวิวทิวทัศน์ที่ต่างออกไปอย่างน่าตื่นเต้น ซึ่งมองว่าตึกสูงนั้นเป็นวิวัฒนาการที่มนุษย์ออกแบบขึ้นและต้องดำเนินชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมดังกล่าว อย่างเป็นเรื่องปกติธรรมดา หากแต่ภายในความปกติที่เกิดขึ้นซ้ำๆเหล่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ล้วนแฝงไปด้วยมุมมองภาพที่น่าสนใจถ้าได้ตั้งใจสังเกตดูสิ่งเหล่านี้มีรูปแบบเฉพาะที่บ่งบอกถึงตัวตนตามยุคสมัยของมันได้เป็นอย่างดี

2.2 อิทธิพลจากงานวิดีโอศิลปะ

งานวิดีโอศิลปะนั้นสามารถตอบสนองการทดลองเกี่ยวกับการรับรู้เชิงการมองเห็นจากการแสดงภาพเคลื่อนไหวได้เป็นอย่างดี ข้าพเจ้าเห็นว่า วิดีโอ เป็นสื่อที่นำเสนอภาพความจริง ซึ่งอาจถูกจัดเรียงช่วงเวลา สถานที่ หรือเหตุการณ์ขึ้นมาใหม่ได้ จากอิทธิพลของสื่อต่างๆรวมทั้งรายการโทรทัศน์และภาพยนตร์ ทำให้ข้าพเจ้ามองเห็นความเป็นไปได้ของการตัดต่อเพื่อขยายความเป็นเมืองในอุดมคติของข้าพเจ้า เวส แอนเดอร์สัน (Wes Anderson) เป็นศิลปินผู้สร้างภาพยนตร์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่น่าสนใจ เขามักสร้างภาพยนตร์ที่มีลักษณะเฉพาะเสมอ หนึ่งในเทคนิคที่ข้าพเจ้าสนใจที่เขามักใช้คือ การเปลี่ยนฉากแบบการถ่ายต่อเนื่อง (Long shot) เพื่อนำเสนอตัวละครในพื้นที่อื่นๆ เป็นการเคลื่อนกล้องผ่านในทิศทางเดียวแบบต่อเนื่อง เสมือนสถานที่นั้นอยู่ห้องถัดไป ซึ่งในความเป็นจริงมันคือฉากที่อยู่ติดกัน ซึ่งเป็นวิธีการที่เขามักใช้ในการจัดองค์ประกอบของพื้นที่ต่างๆ ได้เป็นอย่างดี ข้าพเจ้าสนใจในเทคนิคแบบการถ่ายภาพต่อเนื่องของการเคลื่อนผ่านฉากในลักษณะต่อเนื่องนี้ ซึ่งทำให้ได้ความรู้สึกของความเชื่อมต่อในการรับรู้ภาพ และสมองของมนุษย์จะมีกลไกทำการเชื่อมโยงเหตุการณ์เข้าด้วยกันโดยอัตโนมัติ ด้วยข้อมูลนี้ข้าพเจ้าเห็นถึงรูปแบบการต่อเชื่อมสถานที่เข้าด้วยกัน แต่เป็นการใช้สถานที่จริงที่ไม่ต่อเนื่องกันมาใช้วิธีที่ทำให้ดูเหมือนกับเป็นการถ่ายต่อเนื่อง แต่แท้จริงแล้วเป็นการตัดต่อเพื่อให้ภาพที่ออกมาดูเป็นการบันทึกภาพแบบต่อเนื่องซึ่งส่งผลให้เกิดการจินตนาการเชื่อมโยงภายในจิตใจของคนดู

2.3 อิทธิพลจากเทคนิคการตัดต่อในภาพยนตร์

การเชื่อมด้วยเฟรมขาวและเฟรมดำ (White out and Black out) ใช้สำหรับเชื่อมช็อต (Shot) ด้วยการทำให้ค่อยๆจาง (Dissolve) ซ้อนกับเฟรมขาว หรือดำเฟรมขาวให้ความรู้สึกถึงแสงจ้า ที่ให้ความรู้สึกเป็นแฟนตาซี ส่วนใหญ่ใช้เชื่อมฉากที่เป็นโลกแห่งความจริงกับโลกแห่งความฝัน โลกความตาย หรืออีกมิติเวลาหนึ่งส่วนการใช้เฟรมดำมาขั้นระหว่างช็อตถือว่าเป็นเทคนิคที่ไม่ค่อยนิยมใช้นัก เพราะทำให้ผู้ชมเกิดความสงสัยเหมือนภาพยนตร์นั้นจบแล้ว มีการขาดตอน แต่ก็ถือว่านำมาใช้เป็นลูกเล่นในการพักอารมณ์พักสายตาให้กับผู้ชมเพื่อเป็นการเตรียมตัวรับกับเหตุการณ์ที่จะเข้มข้นต่อไปข้างหน้าได้

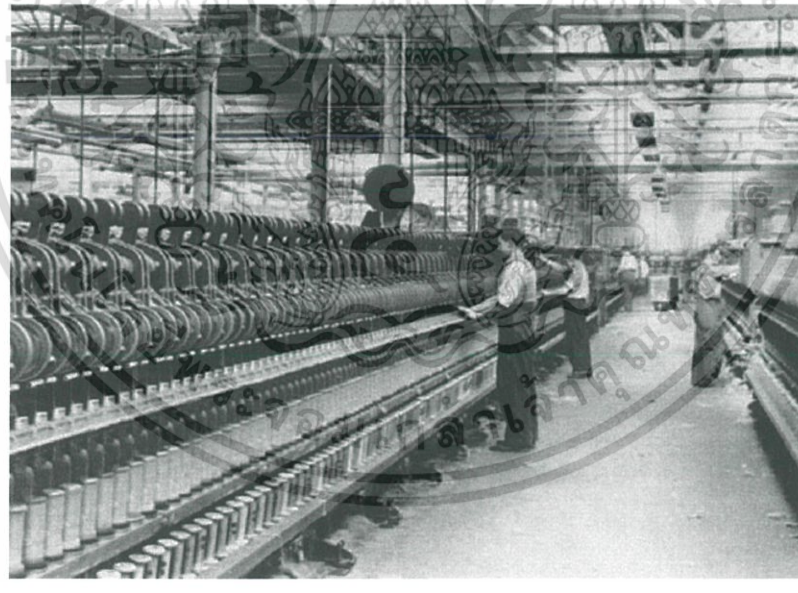
การแทรกเฟรมดำหรือขาว (Flash frame) การใช้เฟรมดำหรือขาวด้วยความยาวช็อตสั้นๆมาแทรกระหว่างช็อตต่อช็อต การใช้การแทรกเฟรมดำหรือขาวนั้นคือการใช้ความรู้สึกสะดุดมาช่วยเพิ่มพลังในฉากแอ็คชั่นที่เร่งเร้าและขับเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องได้ การแทรกเฟรมดำหรือขาวนั้นยังสามารถช่วยกลบเกลื่อนรอยต่อของการตัดต่อภาพตั้งแต่ 2 ช็อตขึ้นไปอย่างปัจจุบันทันด่วน (Jump cut) หรือส่วนที่ตัดออกไป (cut) ที่ไม่ต่อเนื่องได้ และตัวอย่างที่เห็นใช้กันบ่อยก็คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตัดให้เห็นคำพูดที่สำคัญๆ ของการถ่ายสัมภาษณ์บุคคล หรือใช้เป็นแทนสายตาของตัวละครที่ถูกแสงแฟรชจากกล้องถ่ายรูปยิงใส่หน้าลักษณะของการใช้การแทรกเฟรมดำของภาพยนตร์แนวแอคชั่นเรื่อง เพาะพันธุ์มนุษย์เหนือโลก (The Matrix) ที่นำเทคนิคดังกล่าวมาใช้มาคั่นระหว่างช็อตที่มีมุมกล้องเดียวกันแต่ขนาดภาพต่างกันเพื่อเป็นการหดเวลาที่เกิดขึ้นจริงของระยะทางการวิ่งของตัวละครและทำให้การเคลื่อนไหว (Action) นั้นดูมีพลังและต่อเนื่องมากขึ้น

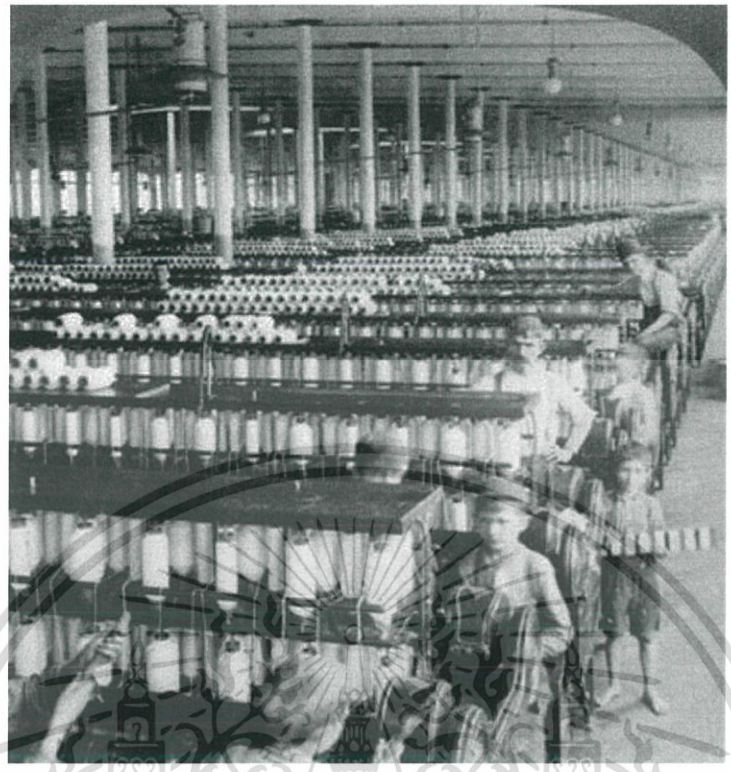
2.4 อิทธิพลจากยุคสมัย

จากการอาศัยอยู่ในช่วงของการเปลี่ยนผ่านของยุคอุตสาหกรรม ซึ่งยังคงมีอิทธิพลต่อสังคมทั้งในรูปแบบของวิถีชีวิต ข้าวของเครื่องใช้ และสิ่งก่อสร้าง อีกทั้งภาคอุตสาหกรรมยังเป็นอีกสาเหตุหลักที่ส่งผลให้เมืองเกิดการขยายตัว ชักนำประชากรจากทุกภาคส่วนของประเทศเข้ามามีบทบาทในสังคมเมืองจากการขายแรงงาน และจากการเร่งผลิตสินค้าจำนวนมากเพื่อรองรับสังคมในยุคของบริโภคนิยมจำนวนมหาศาล ที่ต้องเน้นความรวดเร็วในการผลิตและปริมาณที่มาก โดยข้าพเจ้ามองภาพของยุคอุตสาหกรรมในแง่มุมของมุมมองที่เกิดขึ้นในโรงงานอุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องจักรในการผลิตและแรงงานจากคนซึ่งทำงานผ่านสายพานที่ลำเลียงสินค้ามาอย่างเป็นระเบียบและมีลักษณะเหมือนๆกัน ดังภาพที่บ่งบอกถึงรูปแบบการซ้ำของการผลิตในยุคอุตสาหกรรมต่อไปนี้

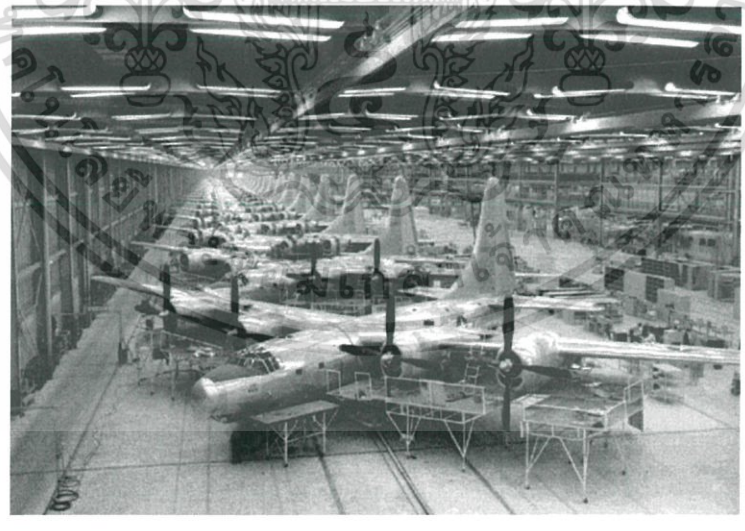

ภาพที่ 1 ภาพแสดงรูปแบบการผลิตในยุคอุตสาหกรรม ภาพที่ 1
(เครื่องปั่นฝ้ายที่โรงงานปอกระเจา, ปี 1930. การผลิตขนาดใหญ่เช่นนี้เกิดขึ้นได้จากการพัฒนาด้านเทคนิคจำนวนมาก. © พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์/หอสมุดรูปภาพทางวิทยาศาสตร์และสังคม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

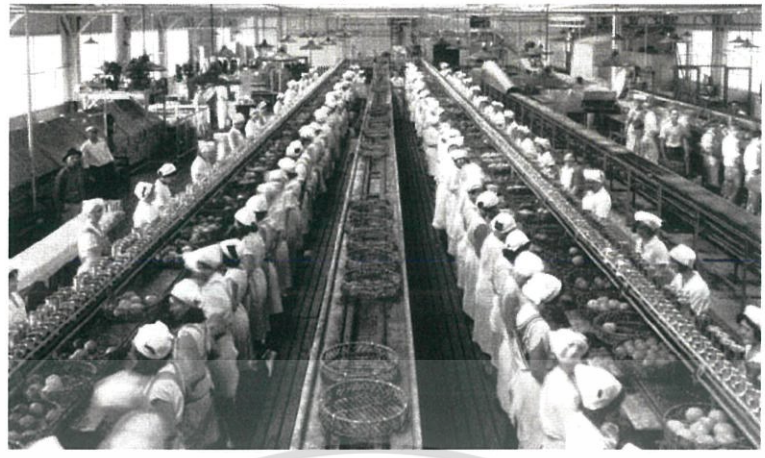

ภาพที่ 2 ภาพแสดงรูปแบบการผลิตในยุคอุตสาหกรรม ภาพที่ 2
(โรงงานปั่นฝ้าย, เซาท์แคโรไลนา, ปี 1903. © พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์/หอสมุดรูปภาพทางวิทยาศาสตร์และสังคม)

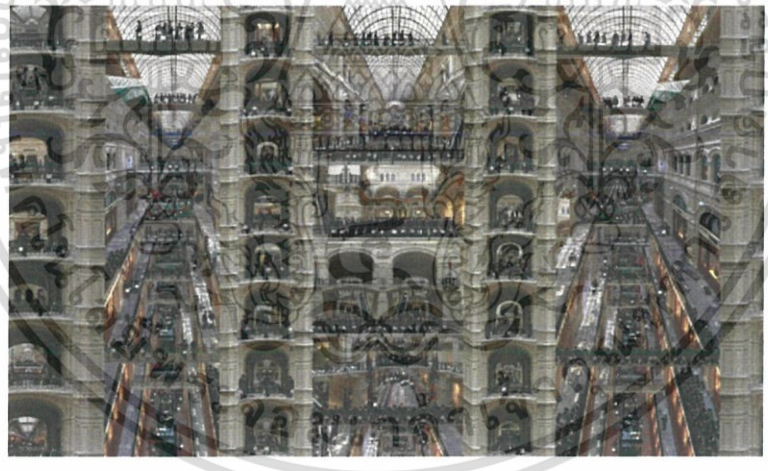
ภาพที่ 3 ภาพแสดงรูปแบบการผลิตในยุคอุตสาหกรรม ภาพที่ 3
(สายการผลิตเครื่อง TB-32 ที่ Consolidated Aircraft, ราวปี 1944-45 , พิพิธภัณฑ์แห่งชาติ)
http://www.nationalmuseum.af.mil/photos/media_search.asp?q=tb-32&btnG.x=0&btnG.y=0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4 ภาพแสดงรูปแบบการผลิตในยุคอุตสาหกรรม ภาพที่ 4
(บริษัทเครื่องจักรฟลอริด้า – สวนลูเซิร์น, รัฐฟลอริด้า , ปี 193- , โรงงานเครื่องคั้นน้ำผลไม้. , ช่างภาพ Dahlgren, Robert E. , ภาพพิมพ์ขาวดำ - -ขนาด 8 x 10 นิ้ว.)

2.5 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ภาพที่ 5 ภาพผลงานของ Jean francois rauzier
(Goum8 C-Type พิมพ์ 58 x 98 นิ้ว, ฝรั่งเศส, ปี.1952, จากกรุงปารีส, ประเทศฝรั่งเศส)

ชอง-ฟรองซัว โคฮซิเย่ (Jean-Francois Rauzier) เป็นศิลปินช่างภาพชาวฝรั่งเศส ข้าพเจ้าได้ศึกษางานของเขาซึ่งมีการค้นหาวิธีการที่มีความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆในการนำเสนอถึงความเป็นเมืองที่วุ่นวาย โดยงานสร้างสรรค์ของเขาเป็นแนว Hyperphoto เป็นการนำภาพถ่ายที่จับภาพในรูปแบบพาโนรามาและภาพที่มีขนาดใหญ่ทั้งหมดในครั้งเดียวเพื่อที่จะแสดงถึงความยิ่งใหญ่และหยุดเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในภาพนั้น เพื่อที่จะแสดงรายละเอียดทั้งหมดของภาพให้ลึกที่สุดในลักษณะของการหยุดนิ่งของเมือง การทำงานของเขาเปลี่ยนความเป็นจริง มันสร้างความน่าหลงไหลในตัวภาพด้วยขนาดของมัน และผู้ชมจะใช้เวลาในการเดินทางผ่านโลกที่สามารถมองเห็นได้ในความละเอียดสูงจากการถ่ายภาพมุมใกล้ และรวมเข้าเป็นภาพพื้นที่หนึ่งขึ้นมาใหม่ อีกทั้งเขายังมีการเก็บรวบรวมองค์ประกอบและภาพต่างๆในช่วงหลายปีที่ทำงานโดยใช้วิธีการที่หลากหลายในการสร้างโลกที่มนุษย์สร้างขึ้นเหนือธรรมชาติของเขาเอง เขาใช้เทคโนโลยีดิจิตอลในการตัดต่อสร้างอาคารและวัตถุอื่นๆอีกมากมาย เขาได้แรงบันดาลใจใหม่ๆที่ยอดเยี่ยมจากการบันทึกภาพภูมิทัศน์ตามอำเภอใจ เขามุ่งมั่นที่จะเปลี่ยนแปลงโลกให้เป็นไปตามความฝันของเขา ความปรารถนาและความวิตกกังวลเพื่อสร้างความมหัศจรรย์และความลึกลับของตำนานโบราณและเรื่องราวในศตวรรษที่ 21 ประกอบกับการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีที่ถูกทำให้มีค่าเมื่อรวมเข้ากับวิสัยทัศน์ทางศิลปะ

ซึ่งแนวคิดและลักษณะการทำงานของเขามีส่วนให้เกิดแรงบันดาลใจในการค้นหาเทคนิคใหม่ๆในการเชื่อมต่อพื้นที่เพื่อขยายเมืองในงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า โดยการใช้จุดเชื่อมต่อที่มีความซ้ำกันของสถานที่หนึ่งมาขยายให้เกิดเป็นพื้นที่ใหม่จากมุมมองของภาพ ข้าพเจ้านำส่วนวิธีคิดในการสร้างภาพของเขาเกี่ยวกับการเปลี่ยนความจริงของภูมิทัศน์ภายในเมือง โดยการสร้างภาพที่ใส่ทัศนคติของตัวข้าพเจ้าเข้าไปเพื่อบอกเล่าเรื่องราวของเมืองในมุมมองของข้าพเจ้า

2.6 แนวความคิดสร้างสรรค์

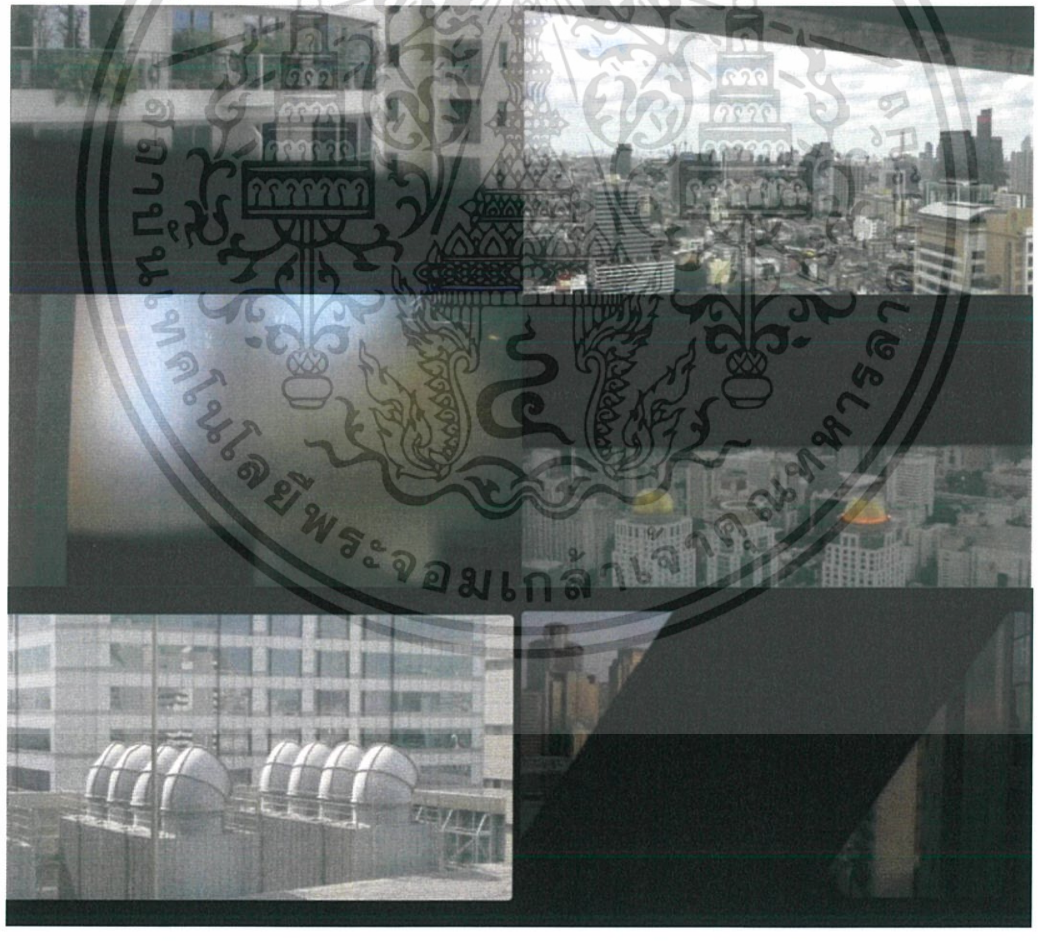
มุมมองที่ไม่สิ้นสุดของเมืองชุดนี้เกิดขึ้นจากการดำรงอยู่ของสรรพสิ่งทั้งสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นและรูปแบบที่มีความเคลื่อนไหว การเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาท่ามกลางวิถีชีวิตในสภาพแวดล้อมของตึกอาคารสูงภายในเมืองใหญ่ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลง ขยาย ต่อเพิ่มอยู่อย่างไม่หยุดยั้ง เนื่องจากปัจจัยในด้านต่างๆอย่างการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรชาวเมือง อันเนื่องมาจากการอพยพของผู้คนจากพื้นที่อื่นๆเข้ามาแสวงหาช่องทางทางเศรษฐกิจ หรือใช้แรงงานภายในพื้นที่ที่เป็นแหล่งศูนย์รวมของสถานประกอบการมากมาย การเติบโตของภาคอุตสาหกรรม และเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้ชัดจากสถิติที่มีการสำรวจมูลค่าทางเศรษฐกิจของเมือง ซึ่งมีสัดส่วนการเจริญเติบโตและผลผลิตมากกว่าพื้นที่อื่นๆหลายเท่าตัว อีกทั้งความสะดวกในการเข้าถึงภาคธุรกิจต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างการกระจุกความเจริญที่ส่งผลดีหลายด้าน ทำให้การต่อขยายพื้นที่เมืองมีรูปแบบมุมมองหลากหลายที่จะสามารถหาความเป็นไปได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด การนำประเด็นสังคมเมืองซึ่งมีความไม่สิ้นสุดมาทำงานสร้างสรรค์โดยมีเทคนิควิธีการที่ใช้ในการขยายพื้นที่ของเมืองด้วยมุมมองภาพเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆทั้งการทำภาพต่อเนื่องเพื่อให้รู้สึกถึงความเป็นพื้นที่ต่อเนื่องกัน และการใช้จุดเชื่อมต่ออื่นๆที่เกิดขึ้นจากเทคนิคการตัดต่อภาพยนตร์มาประกอบกับการบันทึกภาพเคลื่อนไหว จากพื้นที่มุมต่างๆที่เคลื่อนผ่านของวิถีแบบชาวเมือง ซึ่งเป็นการทดลองหารูปแบบใหม่ๆในการสร้างพื้นที่จากสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นอย่างไม่สิ้นสุดผ่านภาพและองค์ประกอบใหม่ของสังคมเมืองในรูปแบบมุมมองและทัศนคติจากการเฝ้าสังเกตความเป็นไปของเมืองในวิถีของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3
วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

กระบวนการปฏิบัติงานของข้าพเจ้าเริ่มต้นจากการสังเกตสิ่งรอบๆตัวในเมืองซึ่งข้าพเจ้าอาศัยอยู่ อย่างเมืองกรุงเทพมหานคร ความผันแปรของรูปแบบโครงสร้างในสภาพแวดล้อมของเมืองใหญ่ ข้าพเจ้าเริ่มทำงานสร้างสรรค์ที่มีส่วนประกอบของภาพมุมมอง และความเคลื่อนไหวที่มีลักษณะเฉพาะที่แสดงถึงวิถีชีวิตในเมือง เมื่อกำหนดขอบเขตของงานเรียบร้อยแล้วจึงเริ่มเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และออกสำรวจสถานที่จริงเพื่อบันทึกภาพเคลื่อนไหวรวมทั้งการบันทึกภาพนิ่งเพื่อนำมาสร้างเป็นภาพร่าง ลำดับเหตุการณ์ และรูปแบบเพื่อใช้ในการตัดต่อชิ้นงานวิดีโอต่อไป

3.1 ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพที่ 6 ภาพร่างชุดที่ 1 ชิ้นที่ 1 แสดงภาพต่อเนื่องของมุมมองจากภายในลิฟต์

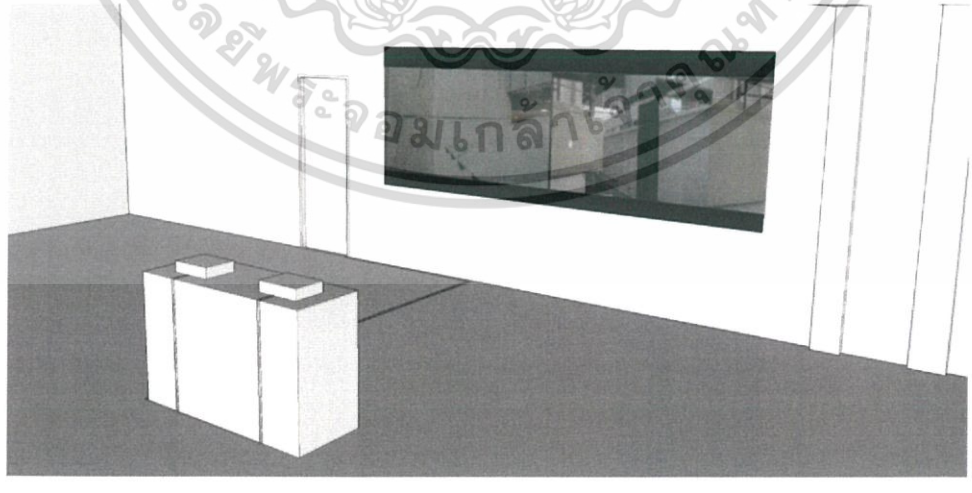
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 7 ภาพร่างชุดที่ 1 ชิ้นที่ 2 ภาพการเชื่อมต่อเรื่องราวจากวิดีโอ 2 จอ

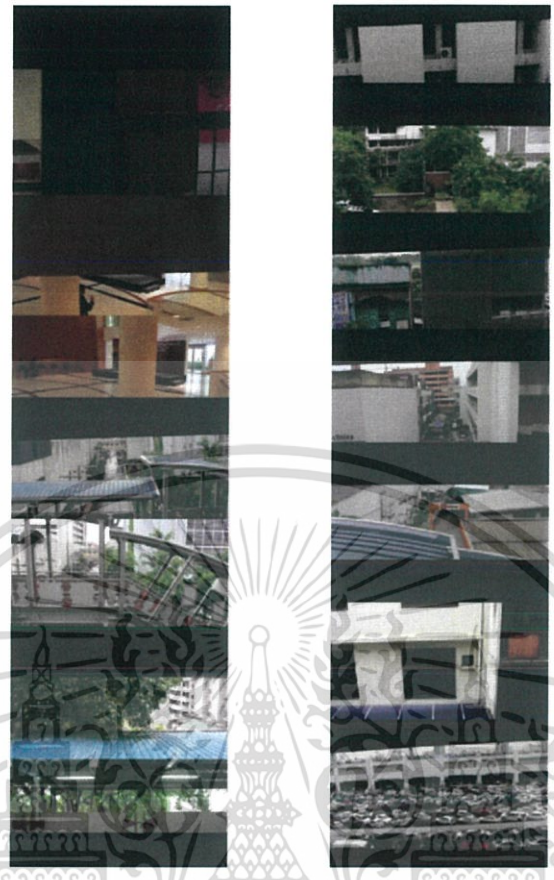

ภาพที่ 8 ภาพร่างชุดที่ 1 ชิ้นที่ 3 ภาพการเชื่อมมุมมองภาพขณะขึ้นบันไดเลื่อน

ภาพที่ 9 ภาพร่างชุดที่ 1 ชิ้นที่ 4 ภาพการติดตั้งงานโดยฉายโปรเจคเตอร์ 2 จอภาพ ติดกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 10 ภาพร่างชุดที่ 1 ชิ้นที่ 4 ภาพเคลื่อนไหวบันทึกขณะขึ้นบันไดเลื่อน

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างแนวความคิดเกี่ยวกับการหาความเป็นไปได้ในการขยายขอบเขตในแนวตั้งของตัวอาคาร แสดงพื้นที่ยกระดับและความลึกเป็นการขยายอาณาบริเวณภายในความจำกัดของเมือง โดยอาศัยการเชื่อมต่อของพื้นที่ ที่เกิดจากการเคลื่อนผ่านของพาหนะที่เคลื่อนที่ในแถวตั้งที่สูงขึ้นไปและภาพที่ต่ำลงด้านล่าง เช่น บันไดเลื่อนไปยังชั้นถัดไป หรือพาหนะเคลื่อนที่ในแนวดิ่งอย่างลิฟต์ ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ ความสั่นไหวของบันไดเลื่อน ส่งผลให้การบันทึกภาพเคลื่อนไหวสามารถทำออกมาให้เสถียรได้ค่อนข้างยาก และโครงสร้างชั้นอาคารยากต่อการเชื่อมต่อมากกว่าภาพที่เกิดจากการบันทึกในลิฟต์

ได้นำภาพร่างชิ้นที่ 1 มาทำงานจริง เนื่องจากลิฟต์มีความน่าสนใจที่ง่ายต่อการสื่อสารถึงความเป็นตึกสูง และสามารถสร้างเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดภาพต่อเนื่อง เกิดเป็นเรื่องราวการนำเสนอความจริงชุดใหม่ที่ถูกตัดต่อมาเพื่อส่งเสริมให้เกิดการตีความตามที่สายตาเห็น และเกิดการเชื่อมต่อขึ้นในสมอง สร้างพื้นที่แห่งหนึ่งขึ้นมาใหม่ จากการรวบรวมพื้นที่ต่างๆจากหลายสถานที่เข้าด้วยกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 2 เป็นภาพทิวทัศน์ภายนอกที่เกิดขึ้นจากการเคลื่อนที่ของลิฟต์ ได้ออกแบบชิ้นงานเป็น 2 ชิ้นติดกัน จอภาพด้านซ้ายเป็นภาพของลิฟต์กำลังขึ้น และจอภาพด้านขวาเป็นภาพของลิฟต์กำลังลง และมีจุดที่ทั้งสองจอภาพมาหยุดและมีเหตุการณ์เชื่อมต่อกัน

ภาพร่างชิ้นที่ 3 เป็นการบันทึกภาพจากบนบันไดเลื่อน สถานที่คือ สถานีรถไฟฟ้าในกรุงเทพฯ ทุกสถานี และนำมาเชื่อมต่อกันโดยใช้ชั้นของอาคารเป็นตัวเชื่อมต่อ แต่เนื่องจากบันไดเลื่อนมีความสั่นสะเทือนค่อนข้างมาก จึงทำให้ภาพสั่นไหวอย่างมาก

3.2 ภาพร่างชุดที่ 2

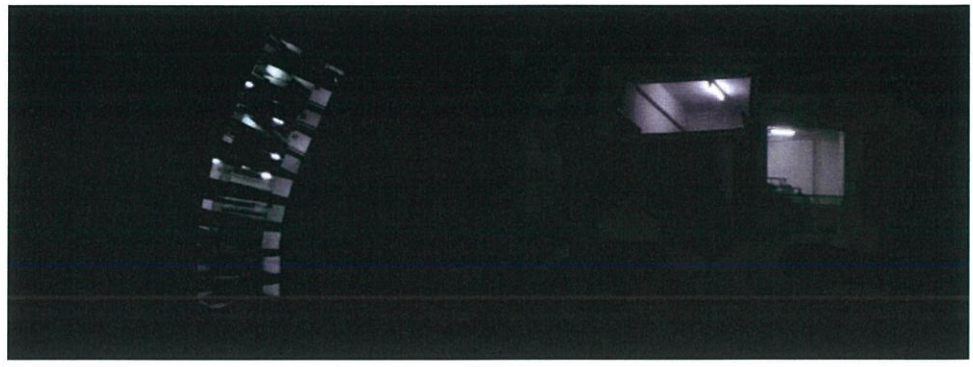

ภาพที่ 11 ภาพร่างชุดที่ 2 ชิ้นที่ 1 ภาพนิ่ง อาคารที่สร้างขึ้นจากการจัดเรียงแสงไฟจากช่องหน้าต่าง

ภาพที่ 12 ภาพร่างชุดที่ 2 ชิ้นที่ 2 ภาพนิ่ง พื้นที่ที่สร้างขึ้นจากการจัดเรียงแสงไฟจากช่องหน้าต่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

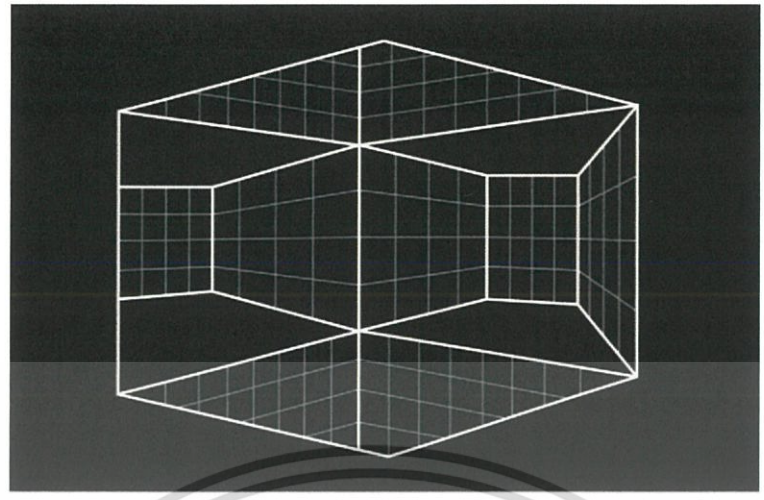

ภาพที่ 13 ภาพร่างชุดที่ 2 ชิ้นที่ 3 ภาพนิ่ง
โครงสร้างอาคารรูปแบบใหม่ที่สร้างขึ้นจากการจัดเรียงแสงไฟจากช่องหน้าต่าง

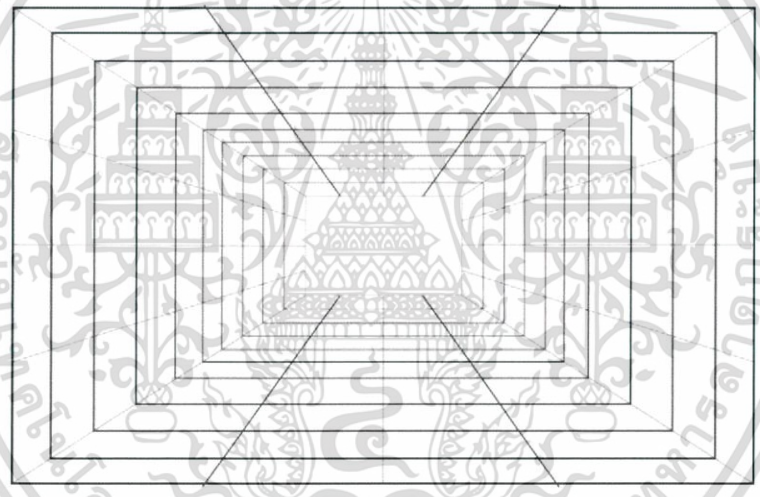

ภาพที่ 14 ภาพร่างชุดที่ 2 ชิ้นที่ 4 การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างตึกด้วยแสงจากหน้าต่าง

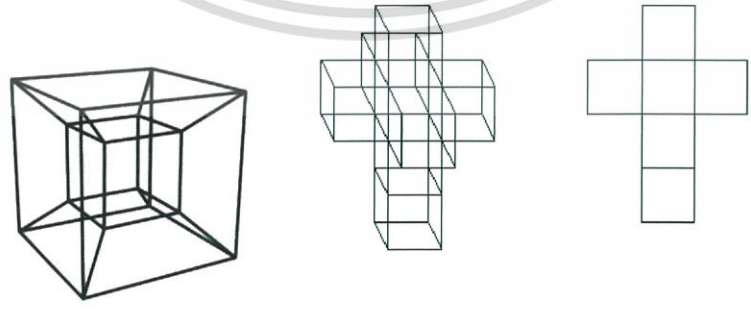
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 15 ภาพร่างชุดที่ 2 ชิ้นที่ 5 การออกแบบโครงสร้างเพื่อจัดวางช่องหน้าต่าง

ภาพที่ 16 ภาพร่างชุดที่ 2 ชิ้นที่ 6 การออกแบบโครงสร้างเพื่อจัดวางช่องหน้าต่าง

ภาพที่ 17 ภาพร่างชุดที่ 2 ชิ้นที่ 7 การออกแบบโครงสร้างเพื่อจัดวางช่องหน้าต่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 18 ภาพร่างชุดที่ 2 ชิ้นที่ 8
ภาพเคลื่อนไหวของโครงสร้างมิติใหม่โดยการจัดเรียงแสงจากช่องหน้าต่าง

ภาพร่างชุดที่ 2

ในภาพร่างต้องการกล่าวถึงรูปแบบโครงสร้างของการขยายพื้นที่อาคารในแนวตั้งที่มีจำนวนมากภายในพื้นที่จำกัดของเมือง โดยเลือกใช้แสงไฟจากช่องหน้าต่างบนตึก มาสร้างเป็นพื้นที่หนึ่งโดยตัวรูปแบบได้แรงบันดาลใจมาจากรูปร่างของตัวอาคารที่เป็นรูปทรงสี่เหลี่ยม ผสมกับรูปทรงสี่เหลี่ยมหลายมิติ (Hypercube) หรือลูกบาศก์มิติใดๆ มาใช้ในการออกแบบรูปทรงของอาคารที่นำเสนอถึงการขยายพื้นที่ออกไปในหลายมิติ มีการทำลายโครงสร้างเดิม ผสมรวมพื้นที่ และออกแบบพื้นที่ขึ้นมาใหม่ ปัญหาที่เกิดขึ้นในภาพร่างยกตัวอย่างเช่น การจัดวางภาพช่องหน้าต่างในบางครั้งไม่มีโครงสร้างที่จะเชื่อมโยงถึงความเป็นอาคาร คือเหมือนกับช่องหน้าต่างลอยอยู่อย่างไม่มีหลักเกณฑ์ ภาพร่างชิ้นที่ 1 นำเสนอในลักษณะของภาพถ่ายซึ่งเป็นภาพนิ่ง จึงเห็นว่าสามารถทำให้น่าสนใจมากขึ้นด้วยการนำเสนอภาพนิ่งที่มีความเปลี่ยนแปลง มีความเคลื่อนไหว จึงได้ทดลองทำภาพร่างชิ้นถัดไปเป็นงานวิดีโอ แต่การบันทึกภาพเคลื่อนไหวของวัตถุที่นิ่งสนิทนั้นทำให้เกิดการมองเห็นความสั่นไหวของภาพที่ไม่ได้ใช้ขาตั้งกล้องได้อย่างชัดเจน ในครั้งต่อมาจึงมีการใช้ขาตั้งกล้อง การบันทึกภาพแสงจากช่องหน้าต่างนั้นมีข้อจำกัดในด้านระยะห่างเนื่องจากเป็นการยากที่จะหาตำแหน่งที่เหมาะสมในการบันทึกภาพได้ ในช่วงแรกจึงเกิดปัญหาภาพไม่คมชัด เนื่องจากใช้เลนส์กล้องแบบ เลนส์กว้าง ธรรมดา ภายหลังจึงเปลี่ยนมาใช้เลนส์ขยายเพื่อได้ภาพที่คมชัดในการบันทึกภาพจากระยะไกล การบันทึกภาพตึกจากระยะไกลแบบรวมๆ ทำให้ไม่ได้ภาพหน้าต่างที่ต้องการและต่อมาจึงใช้วิธีการบันทึกแบบเจาะจงทีละบานจึงจะได้ภาพที่ต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้นำภาพร่างทั้ง 3 ชิ้น มาปรับปรุง และผสมรวมกันเป็นงานจริง คือ ใช้ภาพร่างชิ้นที่ 1 เป็นต้นแบบของตัวรูปแบบในด้านแนวคิด ใช้ภาพร่างชิ้นที่ 2 เป็นรูปแบบในการออกโครงสร้างอาคาร และใช้ภาพร่างชิ้นที่ 3 มาปรับปรุงคุณภาพของภาพแล้วใช้เป็นเทคนิคในการตัดต่อชิ้นงาน เพราะภาพร่างทั้งหมดค่อยๆ พัฒนา เสริม เติม และแก้ไขไปทีละส่วนจนกลายเป็นชิ้นงานต่อไป

3.3 ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพที่ 19 ภาพร่างชุดที่ 3 ชิ้นที่ 1 การต่ออาคารจอดรถสูงขึ้นไปและจัดเรียงช่วงเวลาที่รถวิ่งผ่าน

ภาพที่ 20 ภาพร่างชุดที่ 3 ชิ้นที่ 2 การขยายอาคารจอดรถให้แนวสูงและกว้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 21 ภาพร่างชุดที่ 3 ชิ้นที่ 3
การทำภาพเป็น 2 ช่องเพื่อเอาไปใส่ในอุปกรณ์ดูภาพแว่นตา VR

ภาพที่ 22 ภาพร่างชุดที่ 3 ชิ้นที่ 4 ภาพจากการวนรถภายในอาคารจอดรถ

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างทั้งชุดมีแนวความคิดเกี่ยวกับการนำรูปแบบของสิ่งที่มีอยู่ภายในเมือง ที่เป็นการต่อขยายพื้น ที่ขึ้นไปในแนวตั้งอย่างอาคารจอดรถ มาใช้ในงานสร้างสรรค์โดยการนำมาจัดเรียงตำแหน่งและลำดับช่วงเวลาใหม่ ให้เกิดเป็นเรื่องราวที่เหมาะเจาะเหมือนกับการแสดง โดยตัวเราเป็นผู้ควบคุมเรื่องราวที่เกิดขึ้นทั้งหมดแต่สร้างขึ้นจากความจริงที่ไม่ได้จัดวางขึ้นมา หรือก็คือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นไปตามปกติ ธรรมชาติ ซึ่งเราเป็นเพียงผู้บันทึกภาพเท่านั้นและเฝ้ารอจนกว่าช่วงจังหวะที่ต้องการจะเกิดขึ้น แล้วนำมาจัดเรียงเป็นงานชิ้นดังกล่าว ปัญหาที่เกิดขึ้นใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างคือ ความคมชัดของภาพ ทัศนียภาพของภาพอาคารแบบแบนราบและโดดเดี่ยว ภาพร่างชิ้นที่ 2 การตัดต่อยังไม่ราบรื่น และในภาพร่างชิ้นที่ 3 มีการทำเป็นภาพสำหรับใส่แว่น VR แต่ยังไม่เป็นที่น่าสนใจเนื่องจากเป็นการทดลองที่ขาดแนวคิด

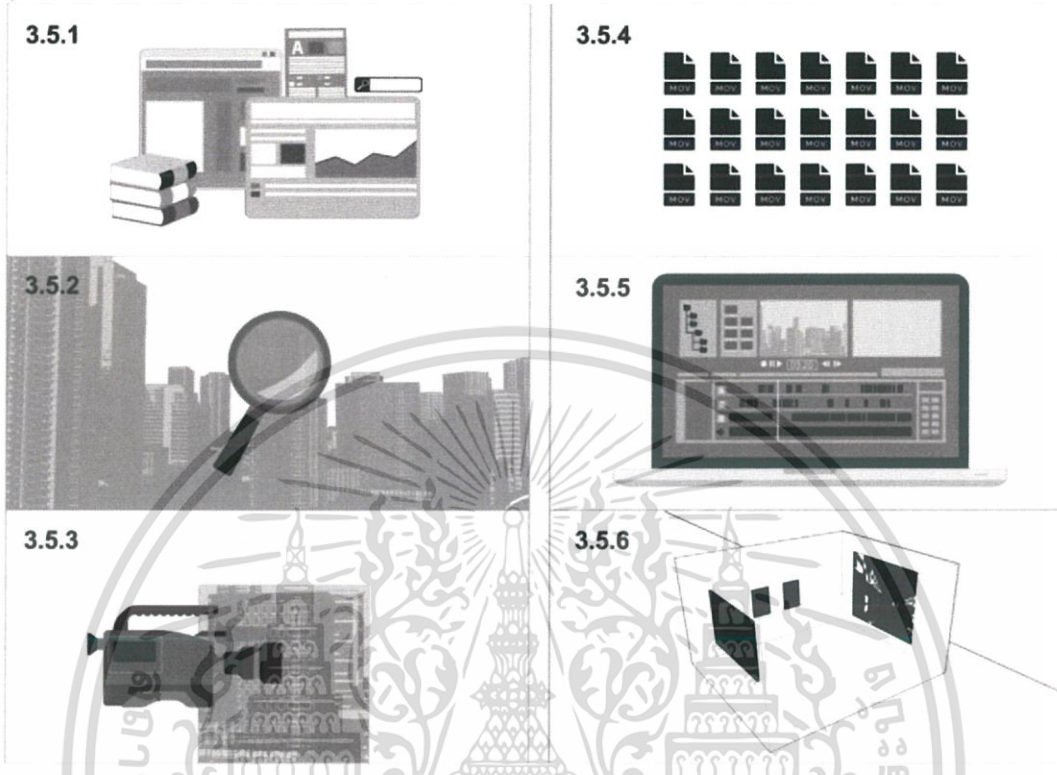
ใช้ภาพร่างในชิ้นที่ 1 มาทำงานและได้มีการออกแบบรูปแบบของการเคลื่อนที่โดยลำดับเวลาที่รถในแต่ละชั้นจะแล่นออกมา เพื่อให้ภาพที่ออกมาเป็นไปตามที่ได้วางแผนภาพรวมไว้

3.4 กระบวนการสร้างงาน

ภาพร่างที่เลือกมาจากทั้ง 3 ชุด จะได้เป็นชิ้นงานทั้งหมด 3 ชิ้น โดยนำมาดำเนินงานด้วยวิธีการตัดต่อในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ขั้นตอนแรกในกระบวนการสร้างงานจะเริ่มจากการหาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ ตามแหล่งศูนย์รวมเศรษฐกิจที่มีประชากรอาศัยอยู่จำนวนมากในบริเวณจำกัดอย่างกระจุกตัว โดยการออกสำรวจสถานที่ต่างๆภายในบริเวณที่มีตึกอาคารหนาแน่นของเมือง ย่านที่ได้ไปสำรวจและบันทึกภาพมายก ตัวอย่างเช่น สยาม อารีย์ สีลม รัชดา ลาดพร้าว เป็นต้น และตามสถานีรถไฟฟ้าทุกสถานี ในต่างประเทศ เช่น ประเทศสิงคโปร์ เป็นต้น เพื่อมองหาตำแหน่งที่เหมาะสมในการบันทึกภาพ มุมมองและรูปแบบที่ต้องการนำมาสร้างชิ้นงาน โดยการเลือกพื้นที่ที่คาดว่าจะเป็นแหล่งรวมของสำนักงานและคอนโดมีเนียมจำนวนมาก จากนั้นจะหาช่องทางที่จะสามารถขึ้นไปอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับมุมมองที่จะบันทึกภาพ เช่น การขึ้นไปที่ชั้นสูงของอาคารจอดรถตามห้างสรรพสินค้า ซึ่งพบว่า เป็นแหล่งรวมของที่พักอาศัยบนอาคารโดยรอบจำนวนมาก ทำให้ง่ายต่อการบันทึก และรวบรวมภาพ ทั้งนี้ก็เพื่อให้กล้องอยู่ในระดับที่มุมมองภาพจะเป็นระดับที่ไม่ใช่มุมเงยหรือก้มมากเกินไป จุดประสงค์ให้เกิดภาพที่เมื่อนำมารวบรวมแล้วอยู่ในมุมมองภาพ (perspective) ที่กลมกลืนและไปกันได้ จากนั้นจึงนำภาพที่ได้บันทึกมา ลงในคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เลือกไฟล์ภาพที่ใช้ได้และนำมาตัดต่อตามรูปแบบที่ได้ร่างไว้ตามภาพร่าง โดยใช้โปรแกรมตัดต่อวิดีโอที่แตกต่างกันในการทำงานแต่ละชิ้น เพื่อความเหมาะสมของแต่ละงาน ในการติดตั้งงานได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามลักษณะของงานที่ต้องการจะสื่อสารถึง เรื่องราวและเอกลักษณ์ของความเป็นเมืองในมุมมองที่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 วางแผนขั้นตอนการปฏิบัติงาน

ภาพที่ 23 ภาพร่างขั้นตอนการปฏิบัติงาน

3.5.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การค้นหาและรวบรวมข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงานและในขั้นตอนการออกแบบชิ้นงานเชิงทัศนศิลป์ ข้าพเจ้าเลือกเอาประเด็นที่อยู่ในชีวิตประจำวันอย่างมุมมองที่เกิดขึ้นภายในเมือง โดยเจาะลึกไปที่รูปแบบของการขยายพื้นที่ใช้สอยอย่างไร้ขอบเขตของสิ่งก่อสร้าง โครงสร้างของตึก อาคาร ภายในเมือง ซึ่งมีการยกระดับทั้งสูงขึ้นและลึกลงไป โดยเทคนิคที่ข้าพเจ้านำมาใช้ในงานชุดดังกล่าว คือ เทคนิคการทำภาพเคลื่อนไหว หรืองานวิดีโอ เนื่องจากมีความสนใจเป็นพิเศษในการค้นหาความเป็นไปได้ในการสร้างเรื่องราวจากการตัดต่อชิ้นงานแต่ละส่วนขึ้นมา เป็นเรื่องราวที่สามารถนำเสนอพื้นที่ใหม่ เหตุการณ์ใหม่ จากชุดความจริงเดิม ซึ่งสอดคล้องกับการต่อขยายอย่างไม่สิ้นสุดของความเป็นเมือง การค้นคว้าข้อมูลด้านสถิติ ยุคสมัย และความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในเมืองต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.2 การออกสำรวจสถานที่

ภาพที่ 24 ภาพการออกสำรวจสถานที่ ภาพที่ 1

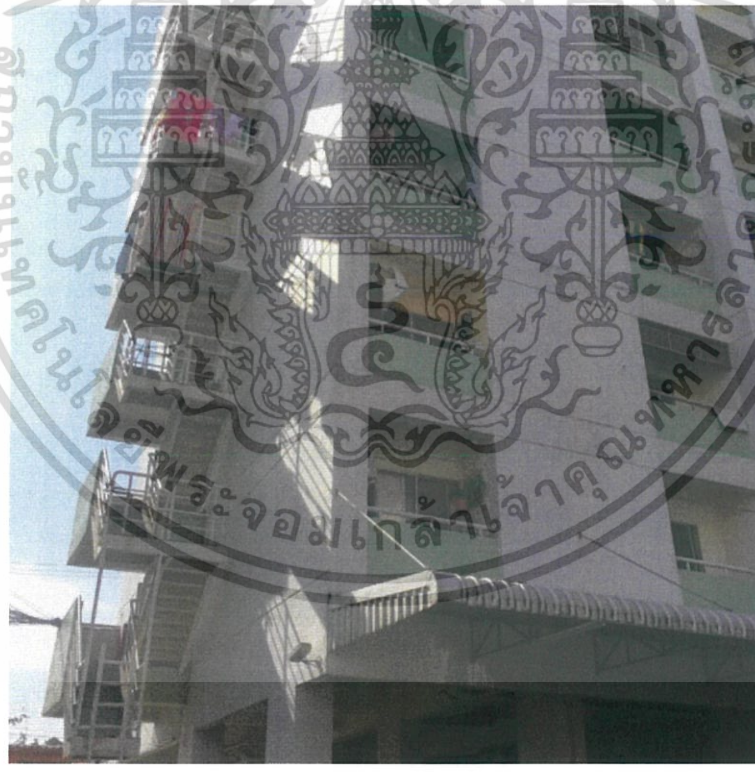

ภาพที่ 25 ภาพการออกสำรวจสถานที่ ภาพที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 26 ภาพการออกสำรวจสถานที่ ภาพที่ 3

ภาพที่ 27 ภาพการออกสำรวจสถานที่ ภาพที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

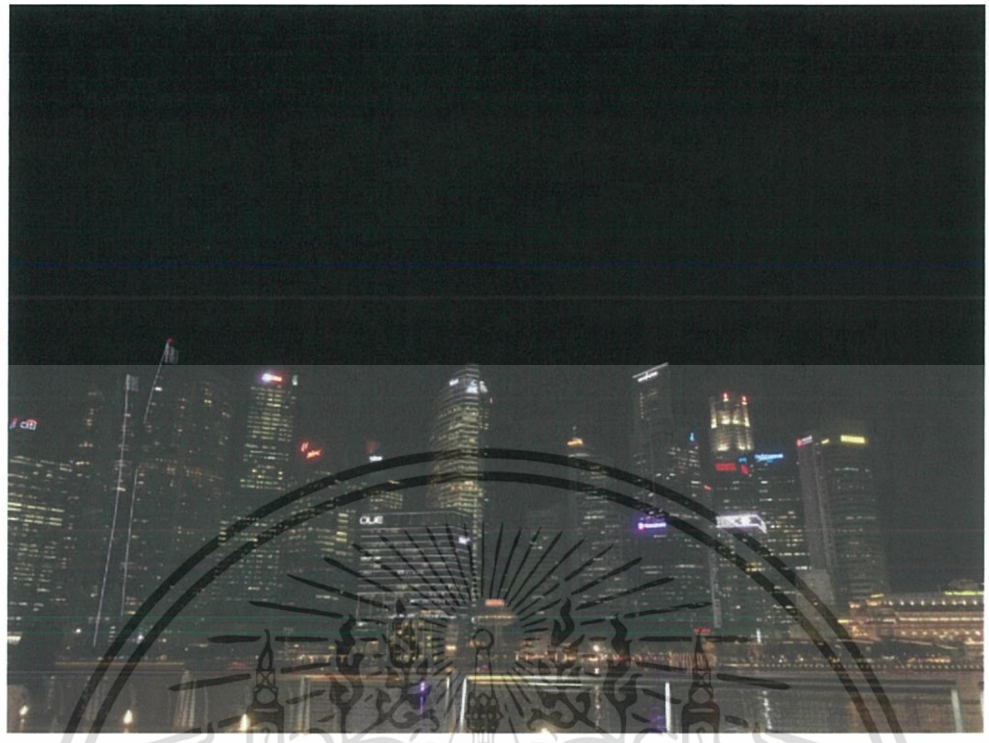

ภาพที่ 28 ภาพการออกสำรวจสถานที่ ภาพที่ 5

ภาพที่ 29 ภาพสถานที่ถ่ายทำงานชิ้นที่ 2 ด้านบนอาคารจอดรถของคอนโดมีเนียมแห่งหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

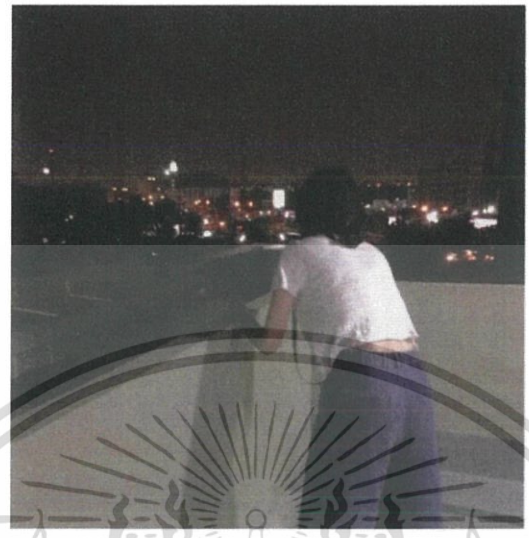

ภาพที่ 30 ภาพตึกอาคารในเวลากลางคืน

งานของข้าพเจ้าไม่มีภาพนิ่งที่ตายตัว เนื่องจากไม่อาจคาดเดาถึงภาพทิวทัศน์ที่จะเกิดขึ้นได้อย่างชัดเจนก่อนเดินทางไปยังสถานที่ถ่ายทำจริง ซึ่งต้องออกสำรวจไปเรื่อยๆจนกว่าจะพบตำแหน่งและรูปแบบที่ต้องการ ตามภาพที่ได้ร่างลำดับเหตุการณ์ไว้เท่านั้น และหาข้อมูลเกี่ยวกับบริเวณโดยกว้างของพื้นที่นั้นๆมาก่อน ในการออกสำรวจข้าพเจ้ามีการวางแผนการเดินทางและวิธีการที่จะเข้าไปยังตำแหน่งที่ต้องการเพื่อให้ได้ภาพที่จะสามารถแสดงทัศนศิลป์เชิงสัญลักษณ์ของความเป็นพื้นที่ต่อขยายและการเคลื่อนไหวของเมือง ข้าพเจ้าเดินทางไปยังบริเวณที่มีตึกแน่นหนาภายในเมืองใหญ่ และมองหาช่องทางบันทึกภาพเช่น ลิฟต์ที่มีหน้าต่างใส อาคารสำนักงาน ลานจอดรถ และย่านอพาร์ทเม้นท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.3 การบันทึกภาพเคลื่อนไหว

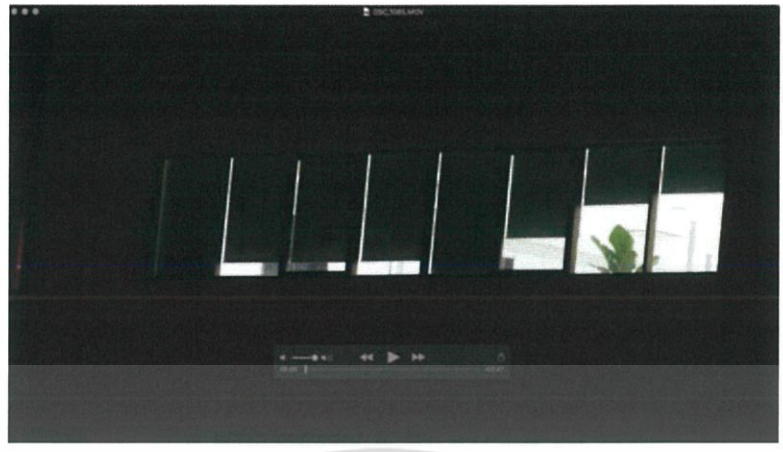

ภาพที่ 31 ภาพตัวผู้เขียนขณะปฏิบัติงานเก็บบันทึกภาพเคลื่อนไหวบนอาคาร

ภาพที่ 32 ภาพการบันทึกภาพเคลื่อนไหวบนอาคาร โดยใช้ขาตั้งกล้อง

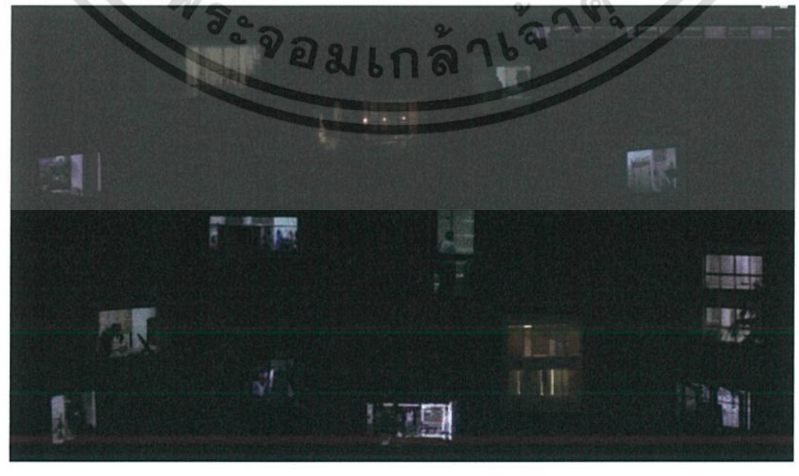
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 33 ภาพตัวอย่างไฟล์ภาพเคลื่อนไหวสั้นๆที่ได้บันทึกมาสำหรับงานชิ้นที่ 2 ภาพที่ 1

ภาพที่ 34 ภาพตัวอย่างไฟล์ภาพเคลื่อนไหวสั้นๆที่ได้บันทึกมาสำหรับงานชิ้นที่ 2 ภาพที่ 2

ภาพที่ 35 ภาพตัวอย่างการรวมไฟล์วิดีโอที่ได้บันทึกมาจากพื้นที่ต่างๆ เข้าด้วยกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

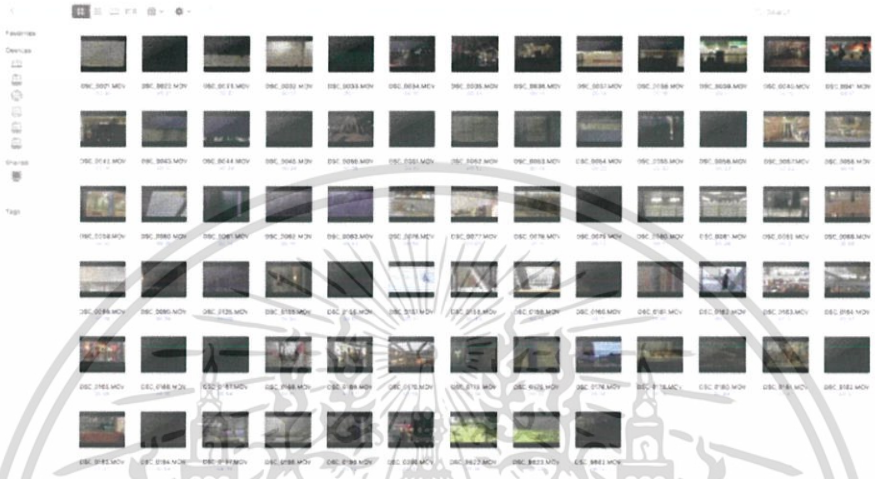
ภาพที่ 36 ภาพตัวอย่างไฟล์ภาพเคลื่อนไหวสั้นๆที่ได้บันทึกมาสำหรับงานชิ้นที่ 3

เริ่มจากการสังเกตถึงรูปแบบการเคลื่อนไหวที่เกิดภายในเมือง ในงานชิ้นที่ 1 อย่าง การเคลื่อนไหวของลิฟต์ที่ทำให้เกิดมุมมองภาพแบบขนานไปในทิศทางเดียว ในทางขึ้นและลง ซึ่ง ข้าพเจ้าสังเกตเห็นความเป็นไปได้ในการเชื่อมต่อภาพ การส่งเสริมให้เกิดการจินตนาการต่อเนื่อง ของคนดู โดยอาศัยประสบการณ์ร่วมของผู้ชมในการเชื่อมโยงเหตุการณ์จากมุมมองที่มักจะเกิดขึ้น โดยทั่วไปในชีวิตประจำวันของชาวเมือง ในงานชิ้นที่ 2 อาศัยแสงไฟที่เกิดจากช่องหน้าต่างมาเรียบ เรียงให้เกิดเป็นโครงสร้างตึกขึ้นมาใหม่ โดยการบันทึกภาพช่องหน้าต่างเป็นการตั้งกล้องอยู่นิ่ง ที่สุดและบันทึกเพียงความเคลื่อนไหวโดยธรรมชาติที่จะเกิดขึ้น โดยการเฝ้ารออยู่ ณ ตำแหน่งเดิม จนกว่าจะเกิดความเคลื่อนไหวที่น่าสนใจ อย่างเช่น ความเคลื่อนไหวของผ้าม่าน ผู้คนในอาคาร ผ้า ที่ตากอยู่ และแสงไฟที่สว่างขึ้น หรือดับลง ในงานชิ้นที่ 3 ใช้ภาพที่เกิดจากรูปแบบการเคลื่อนที่ของ รถในอาคารจอดรถในเวลากลางคืนโดยให้แสงไฟหน้ารถเป็นตัวทำงาน สร้างรูปแบบความ เคลื่อนไหวขึ้นมาจากแสงไฟหน้ารถ เมื่อพบตำแหน่งที่เหมาะสมในการบันทึกภาพเคลื่อนไหวแล้ว

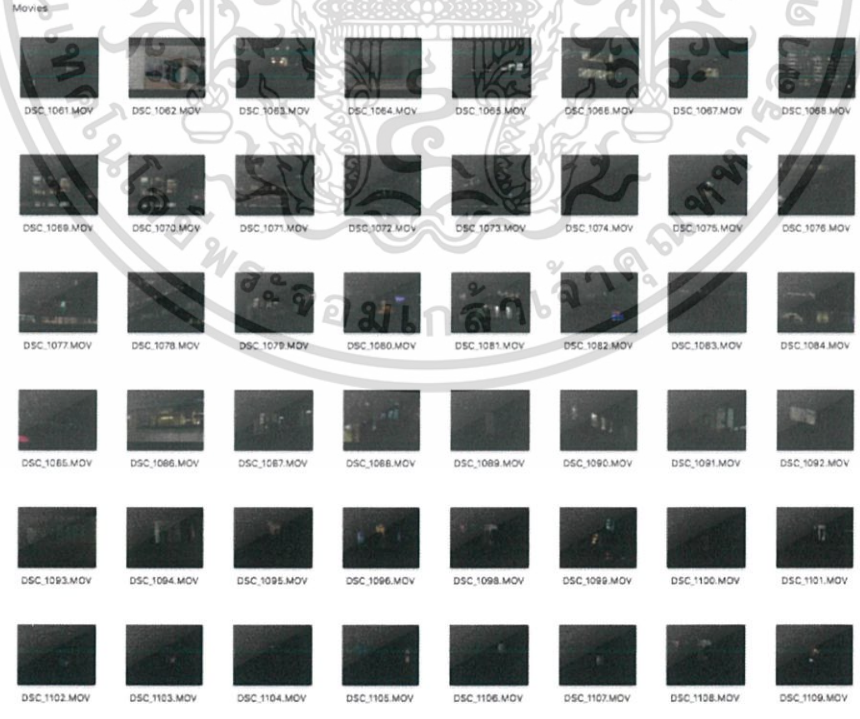
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จึงทำการจัดตั้งขาตั้งกล้อง หรือหาฐานที่มั่นคงเพื่อวางกล้องวิดีโอ เพื่อให้ภาพออกมาไม่สั่นไหว และได้ภาพที่เป็นไปตามการคาดการณ์ต่อการตัดต่อชิ้นงาน

3.5.4 รวบรวมไฟล์ภาพที่บันทึกมา

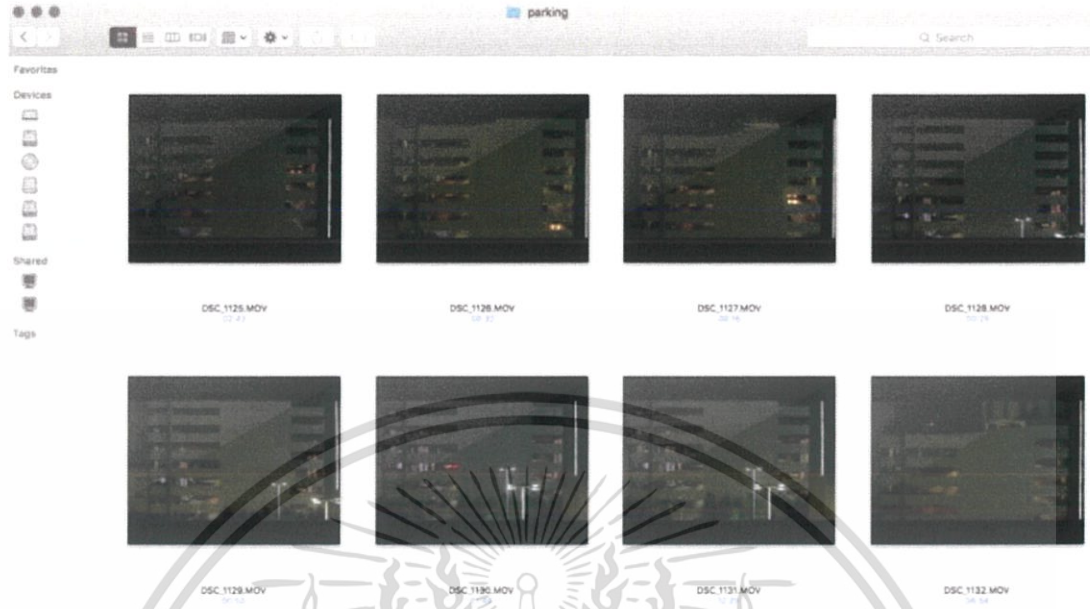

ภาพที่ 37 ภาพการรวบรวมไฟล์ภาพที่ได้บันทึกมาสำหรับงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 38 ภาพการรวบรวมไฟล์ภาพที่ได้บันทึกมาสำหรับงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

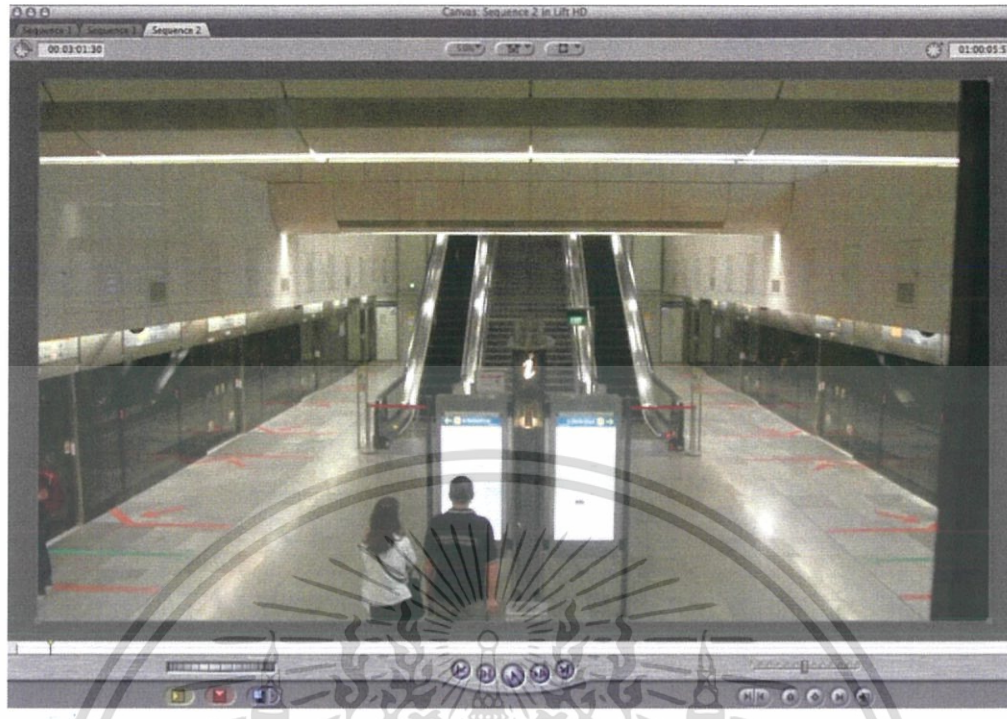
ภาพที่ 39 ภาพการรวบรวมไฟล์ภาพที่ได้บันทึกมาสำหรับงานชิ้นที่ 3

การรวบรวมไฟล์ภาพที่ได้บันทึกมาจากสถานที่ต่างๆเพื่อให้เห็นภาพรวมและจำนวนที่เหมาะสมแก่การนำมาประกอบเป็นชิ้นงาน ต่อจากนั้นจึงคัดไฟล์ที่ใช้ได้ และคัดไฟล์ที่เสียทิ้งไป เพื่อให้สะดวกในการนำมาตัดต่อในโปรแกรมตัดต่อ โดยสร้างโฟลเดอร์แยกไว้สำหรับงานแต่ละชุดเพื่อความเป็นระเบียบและการนำไปตัดต่อในการดึงไฟล์เข้าไปในโปรแกรม (Import file)

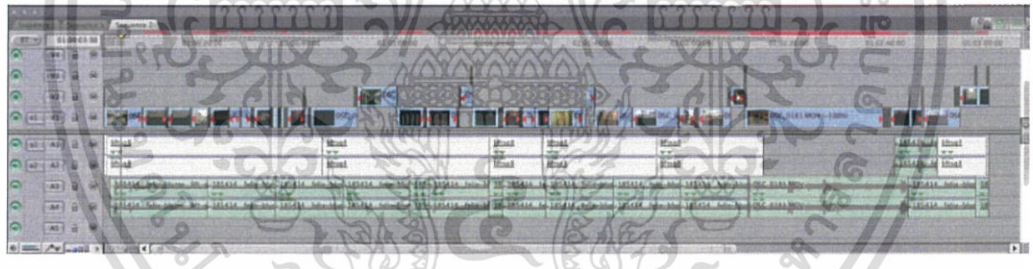
3.5.5 ขั้นตอนการตัดต่อไฟล์ในโปรแกรมตัดต่อ

การเลือกโปรแกรมที่ตัดต่อให้เหมาะสมกับประเภทงานที่จะทำเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งจะทำให้การตัดต่อมีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ข้าพเจ้าเลือกใช้โปรแกรมไฟนอล คัท โปร (Final Cut Pro) และโปรแกรมอะดอบี อาฟเตอร์ เอฟเฟค (Adobe After Effects) ในการตัดต่อชิ้นงาน โดยได้วางแผนเทคนิคในการตัดต่องานแต่ละชิ้นไว้แตกต่างกันตามลักษณะของงานดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

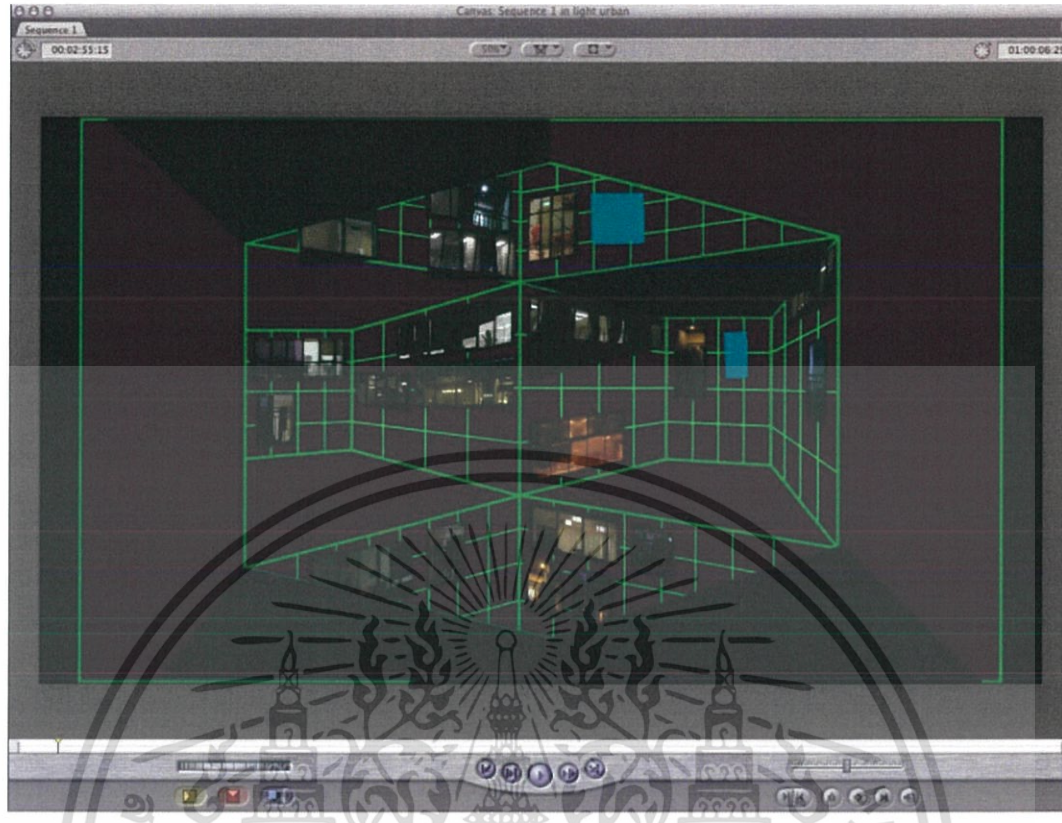
ภาพที่ 40 ภาพส่วนหนึ่งของขั้นตอนการทำงานชิ้นที่ 1 ภาพที่ 1 ภาพที่ได้บันทึกจากบนลิฟต์

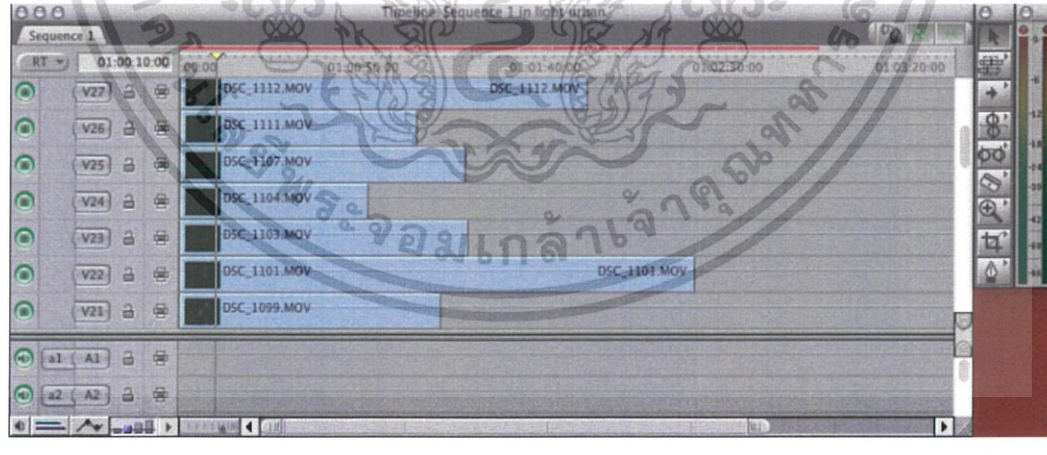
ภาพที่ 41 ภาพส่วนหนึ่งของขั้นตอนการทำงานชิ้นที่ 1 ภาพที่ 2 การเชื่อมต่อไฟล์ภาพและเสียง

งานชิ้นที่ 1 เป็นเรื่องของการเชื่อมต่อพื้นที่ขึ้นไปในแนวตั้งโดยใช้ภาพที่ได้จากการบันทึกขณะที่ลิฟต์เลื่อนผ่านชั้นต่างๆขึ้นไป มีวิธีการคือ นำไฟล์วิดีโอสั้นๆ (footage) แต่ละชิ้นที่ได้บันทึกมาแต่ละสถานที่มาใส่ในช่องตัดต่อไฟล์ เลื่อนหาตำแหน่งขณะที่ภาพกำลังเคลื่อนผ่านช่วงต่อระหว่างชั้น หรือโครงสร้างอาคารที่ทำให้เกิดภาพเป็นสีดำ โดยอาศัยเทคนิคการตัดต่อภาพยนตร์แบบการแทรกเฟรมดำหรือขาว การใช้เฟรมดำหรือขาวด้วยความยาวช็อตสั้นๆ มาแทรกระหว่างช็อตต่อช็อต นั้นคือการขับเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องได้ และยังสามารถช่วยกลบเกลื่อนรอยต่อของภาพเปลี่ยนฉากหรือรอยตัดที่ไม่ต่อเนื่องได้ เพื่อเป็นการหดเวลาที่เกิดขึ้นจริงของระยะทาง สถานที่ อาณาเขต และต่อขยายพื้นที่ออกไปอย่างไม่รู้จบของพื้นที่ในแนวดิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

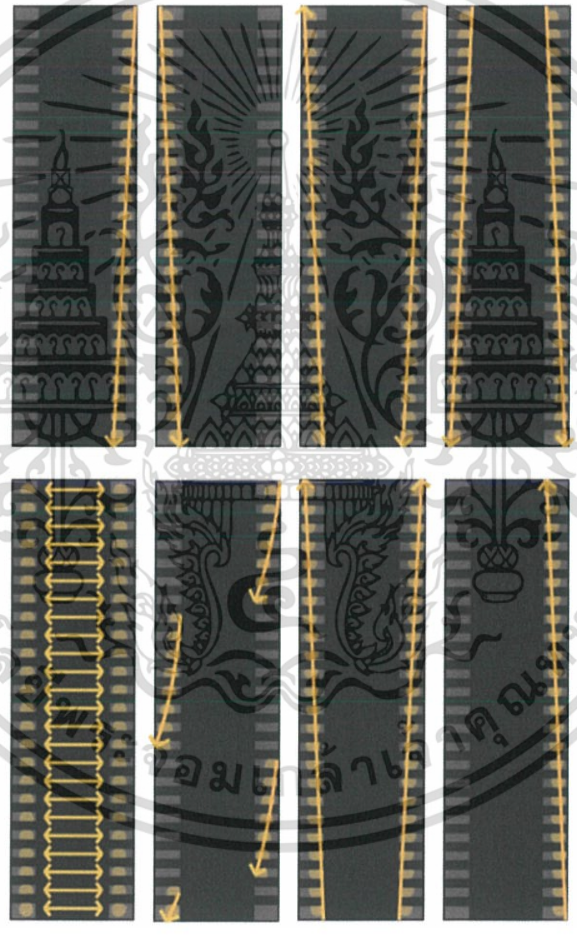
ภาพที่ 42 ภาพส่วนหนึ่งของขั้นตอนการทำงานชิ้นที่ 2
ภาพที่ 1 การวางโครงสร้างเป็นแบบไว้ด้านหลังก่อนจัดวางภาพหน้าต่าง

ภาพที่ 43 ภาพส่วนหนึ่งของขั้นตอนการทำงานชิ้นที่ 2
ภาพที่ 2 การจัดเรียงภาพจากหลายสถานที่ไว้ในที่เดียวโดยการซ้อนทับไฟล์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

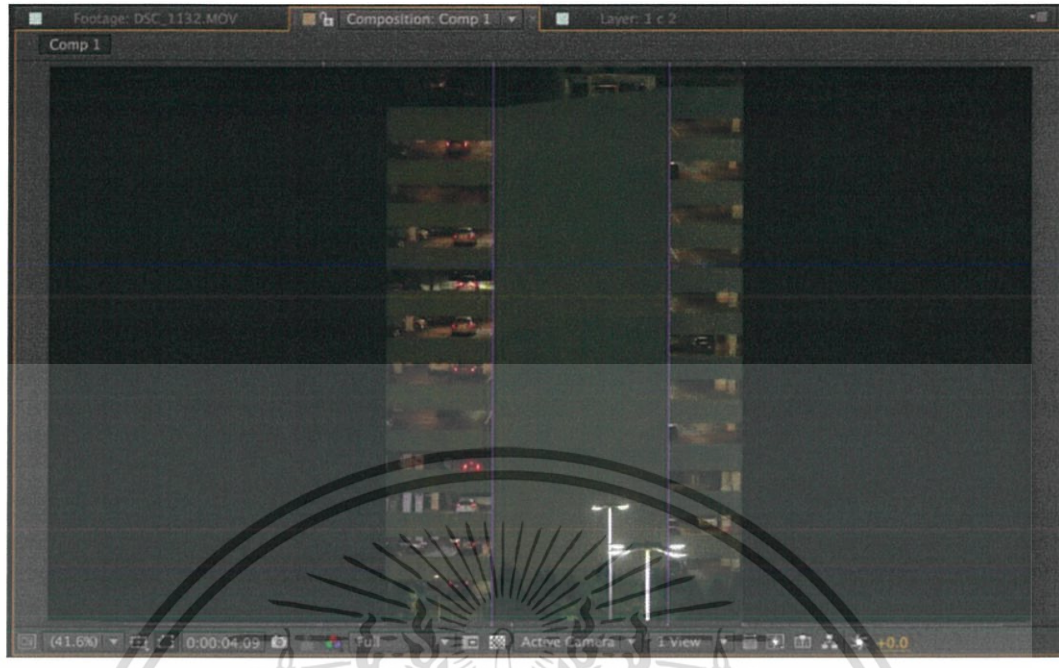
งานชิ้นที่ 2 ข้าพเจ้าได้วางแผนการตัดต่อไว้โดยการใช้เทคนิคการซ้อนทับไฟล์ภาพหลายชิ้นรวมไว้ในภาพเดียว เพื่อสร้างพื้นที่หนึ่งขึ้นมาใหม่ โดยการนำภาพแสงไฟจากหน้าต่างที่ได้ไปบันทึกจากสถานที่ตั้งของตึก อาคารต่างๆกันจำนวนหลากหลายที่มารวมไว้ในที่เดียว เพื่อสร้างรูปแบบมิติใหม่ ที่เป็นการออกแบบโครงสร้างตึกอาคารตามแบบสี่เหลี่ยมเชิงซ้อน และได้มีการศึกษาและออกแบบรูปทรงมาก่อน เพื่อนำมาเป็นโครงสร้างใหม่ที่จะนำภาพบันทึกของหน้าต่างมาจัดเรียงลงไปในโครงสร้างใหม่ เพื่อที่จะมองหารูปแบบความเป็นไปได้ในการออกแบบโครงสร้างในอุดมคติของข้าพเจ้าขึ้นมา

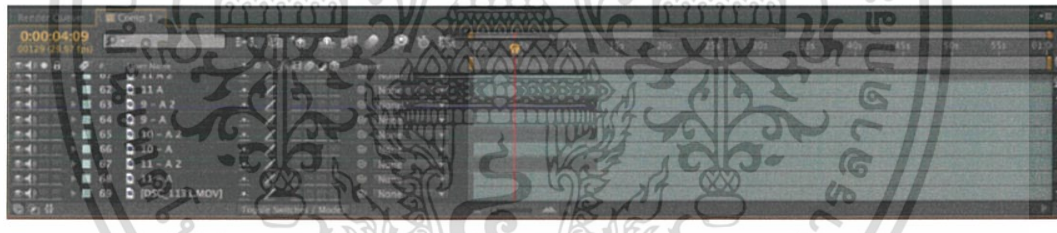
ภาพที่ 44 ภาพส่วนหนึ่งของขั้นตอนการทำงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 1 การออกแบบร่างรูปแบบการเคลื่อนไหวของรถในชั้นต่างๆบนอาคารจอดรถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 45 ภาพส่วนหนึ่งของขั้นตอนการทำงานชิ้นที่ 3
ภาพที่ 2 การตีเส้นเพื่อจัดเรียงแต่ละช่องในแต่ละชั้นให้ตรงกัน

ภาพที่ 46 ภาพส่วนหนึ่งของขั้นตอนการทำงานชิ้นที่ 3
ภาพที่ 3 การตัดต่อและลำดับช่วงเวลาในงาน

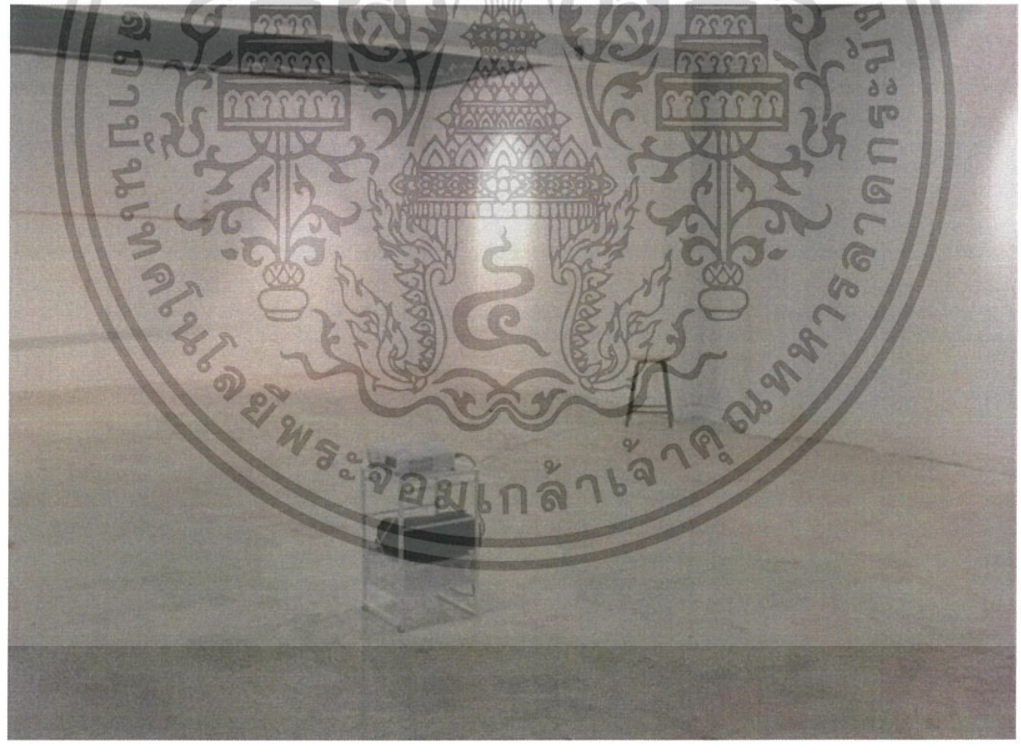
งานชิ้นที่ 3 เกี่ยวกับรูปแบบการเคลื่อนไหวซ้ำๆของรถบนอาคารจอด โดยข้าพเจ้าใช้โปรแกรมอาฟเตอร์เอฟเฟค (Adobe After Effects) ในการตัดต่อชิ้นงาน จัดเรียงโครงสร้างอาคารจอดรถซ้อนขึ้นไปและปรับสีและมุมให้พอดีกัน นำไฟล์ที่ได้บันทึกมาทั้งหมดมาตรวจหาช่วงเวลาที่รถขับผ่านในตำแหน่งที่ต้องการ แล้วนำมาจัดเรียงให้ตรงกัน สร้างและออกแบบรูปแบบและช่วงเวลาให้เกิดขึ้นพร้อมกันเพื่อนำเสนอความซ้ำของสิ่งที่เคลื่อนผ่านในตำแหน่งนั้นๆของช่วงเวลาที่ต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.6 การออกแบบการติดตั้งงาน

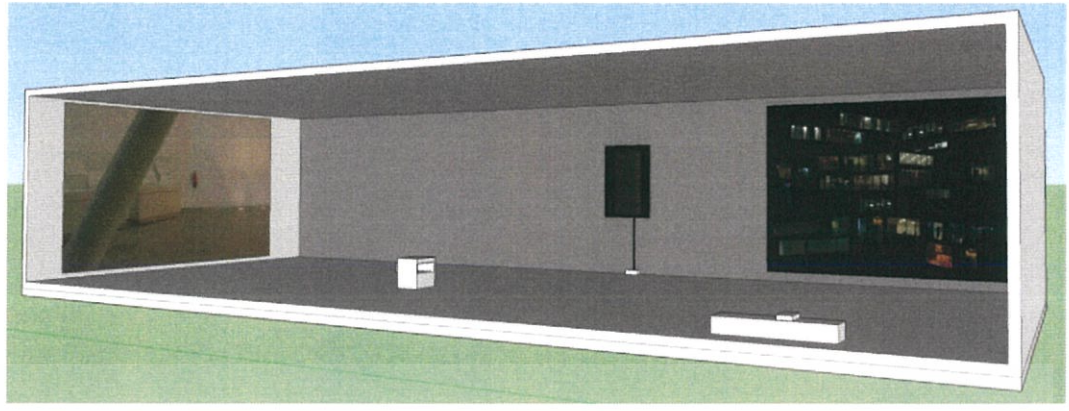

ภาพที่ 47 ภาพการฉายภาพงานบนผนังในห้องมืด

ภาพที่ 48 ภาพโปรเจคเตอร์และแท่นวาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 49 ภาพการออกแบบการติดตั้งผลงานทั้ง 3 ชิ้น ภาพที่ 1

ภาพที่ 50 ภาพการออกแบบการติดตั้งผลงานทั้ง 3 ชิ้น ภาพที่ 2

การออกแบบการติดตั้งงานเพื่อให้สามารถวางแผนการดำเนินงานในขั้นตอนการตัดต่อขนาดของงาน และรูปแบบการจัดวางภาพ ภาพรวมทั้งหมดก่อนเริ่มทำงานจริง โดยงานของข้าพเจ้านั้นมีการติดตั้งเพื่อให้สอดคล้องกับผลงานภาพเคลื่อนไหวที่แสดง ดังนั้นจึงได้มีการจัดวางตามความเหมาะสมในแต่ละชิ้นงาน ซึ่งแตกต่างกันออกไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4
วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ในการวิเคราะห์การสร้างสรรค์จะช่วยส่งผลให้มีความเข้าใจในรายละเอียดต่างๆของตัวงานมากยิ่งขึ้นจึงสามารถทำให้การพัฒนาและสร้างสรรค์งานเป็นไปได้อย่างมีหลักการ และเป็นระบบระเบียบ การวิเคราะห์แบ่งออกเป็น เชิงกายภาพด้านทัศนศิลป์และด้านเนื้อหาของงาน ที่แสดงภาพเคลื่อนไหวของสภาพแวดล้อม มุมมอง ภายในเมือง นำมาออกแบบ จัดเรียงขึ้นใหม่ ให้เกิดเป็นพื้นที่ เรื่องราว มิติ ในเชิงประดิษฐ์ เกิดเป็นรูปแบบทางกายภาพที่มีที่มาจากรูปแบบที่เกิดขึ้นทั่วไปของการเคลื่อนผ่านของวิถีชีวิตจากมุมมองแบบวิถีเมือง

4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม

การสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ในชุด มุมมองที่ไม่สิ้นสุดของเมือง ซึ่งได้แรงบันดาลใจ มาจากอิทธิพลของสภาพแวดล้อมตามยุคสมัย เป็นการบันทึกภาพเคลื่อนไหวผ่านมุมมองจากสถานที่หลากหลายภายในเมืองที่บ่งบอกถึงการต่อขยายพื้นที่ของเมือง รูปแบบ ประกอบกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ออกแบบ และจัดวางเรื่องราว ได้มีการออกแบบและสร้างพื้นที่หนึ่งขึ้นมาใหม่ ซึ่งมีทั้งที่เชื่อมต่อได้อย่างแยบยล และยังไม่ราบรื่น ซึ่งต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมต่อไปรวมถึงการมองถึงด้านรูปธรรมในเชิงทัศนศิลป์ที่หลากหลายอีกด้วย

4.1.1 เรื่องราว (Subject)

ถ่ายทอดเรื่องราวจากบริเวณที่มีสภาพแวดล้อม ตึก อาคารสูง ภายในเมืองที่มักพบว่า เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในด้านสิ่งก่อสร้างภายในช่วงเวลาที่ผ่านมา เกิดพื้นที่ยกระดับจากพื้นดิน และเกิดเป็นรูปแบบมุมมองภาพในมุมใหม่ๆ การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของเมืองผ่านมุมมองต่างๆ โดยการมองหาความเป็นไปได้ ในการขยายพื้นที่จากบริเวณขอบเขตจำกัดอย่างเมือง และความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นจากวิถีชีวิต ภายในเมืองที่มีความรวดเร็ว วนซ้ำ อย่างมีนัยยะสำคัญ จากการเดินทางเข้ามาพักอาศัยและทำงานของผู้คนจากทั่วทุกสารทิศ ทำให้เมืองเป็นเสมือนแหล่งศูนย์รวมในหลายๆด้าน เช่น สถานประกอบการ ห้างสรรพสินค้า ผู้คนต่างหลั่งไหลเข้ามาในบริเวณที่เรียกว่า เป็นศูนย์รวมความเจริญไว้อย่างหนาแน่น ส่งผลให้เมือง มีพื้นที่น้อยลงไปเรื่อยๆเนื่องจากจำนวนผู้คน แต่เมืองกลับสามารถเพิ่มพื้นที่ไปได้เรื่อยๆอย่างไม่สิ้นสุดเช่นกัน ทั้งที่เป็นระเบียบและกระจัดกระจายไร้แบบแผน อีกทั้งสาเหตุของการกระจุกความเจริญ จึงทำให้ที่ดินในเมืองที่มีราคาสูงเป็นอีกปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะต้องจัดสรรที่ดิน บริหารให้ใช้ประโยชน์ให้ได้อย่างคุ้มค่ามากที่สุด งานของข้าพเจ้าได้นำมุมมองพื้นที่ขยายในรูปแบบต่างๆ ของเมืองมารวบรวมให้เกิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นพื้นที่ในอุดมคติสถานที่หนึ่งที่ทำให้พื้นที่เมืองถูกรวมไว้ในพื้นที่เล็กๆ แห่งหนึ่งได้อย่างมากมาย ประกอบกับการใช้เทคนิคเชิงความคิดเกี่ยวกับ ลำดับเวลา และการทับซ้อนของพื้นที่ และเวลา

4.1.2 เนื้อหา (Content)

สิ่งก่อสร้างที่มนุษย์เป็นผู้สร้างขึ้นเพื่อค้นหาวิธีการหรือเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ เป็นเหตุประการหนึ่งจากการกระจุกความเจริญ ทำให้ยิ่งเวลาผ่านไป เกิดมุมมองใหม่ๆ ผ่านการใช้ชีวิตท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่แทบจะตลอดเวลาอย่างพื้นที่ ที่เต็มไปด้วยสิ่งก่อสร้างแปลกประหลาด ในมิติที่ไม่ใช่เพียงแค่พื้นราบ แต่ถูกยกระดับสูงขึ้นอย่างมีระบบระเบียบ ทั้งด้านบนและด้านใต้พื้นดิน โดยงานที่ได้ทำไปนั้นแสดงถึงเนื้อหาในด้านมุมมองการรับรู้ที่เกิดขึ้นจากสิ่งก่อสร้างประกอบกับเทคโนโลยีสมัยใหม่โดยอาศัยประสบการณ์ร่วมของคนดูเป็นการเชื่อมโยงเหตุการณ์เพื่อให้เกิดพื้นที่ใหม่ขึ้นมา

4.1.3 การแสดงออก (Expression)

ในบรรดาการทำงานศิลปะในยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ข้าพเจ้ามีความสนใจการแสดงออกในรูปแบบของงานวิดีโอ ซึ่งมักจะคาบเกี่ยวกับการศึกษาภาพยนตร์ ศิลปะสื่อผสม อินเตอร์เน็ต ทฤษฎีวิเคราะห์ และสื่ออื่นๆ ที่มีองค์ประกอบภาพที่สำคัญภายใต้คำว่า วัฒนธรรมทางสายตา ซึ่งรวบรวมเอาเหตุการณ์ที่มองเห็นอย่างมีความหมาย ตามหาหรือดัดแปลงร่วมกับการใช้ประสบการณ์ร่วมของคนดูผ่านเทคโนโลยีภาพ ออกแบบเพื่อวัตถุประสงค์ของการรับรู้ ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ซึ่งเกี่ยวกับมุมมองที่ไม่สิ้นสุดของเมืองนี้มีการแสดงออกทางการใช้สื่อวิดีโอภาพเคลื่อนไหวที่ควบคู่กับการคิดวิเคราะห์ถึงเทคนิควิธีการที่จะหาความเป็นไปได้ในเทคนิคการตัดต่อมาใช้เพื่อแสดงออกถึงมุมมองการขยายพื้นที่ในรูปแบบต่างๆ ของเมืองออกไปอย่างไม่สิ้นสุด เนื่องจากความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีของวัฒนธรรมทางสายตาเช่นเดียวกับทางวิทยาศาสตร์ ความชัดเจนของภาพจึงมีหลายมุมมองผ่านการทับซ้อนทางวัฒนธรรมภาพ ทั้งองค์ความรู้ เทคโนโลยี สื่ออิเลคโทรนิคส์ ประสาทวิทยา และทฤษฎี นักวิชาการชื่อ มาร์ติน เจ (Martin J.) ได้กล่าวว่า "ตราบที่เราอาศัยอยู่ในวัฒนธรรมที่มีเทคโนโลยีหนุนหลังทั้งการผลิตและการเผยแพร่ในระดับที่จินตนาการไปถึง ความคิดของพวกเราจึงเป็นตัวแทนของความจริงที่พวกเราตั้งใจที่จะแสดงให้เห็น" (หนังสือ: แนวคิดในงานทัศนศิลป์) ซึ่งงานมีการตัดทอนบางส่วน การเสริมเพิ่ม และซ้อนทับเพื่อให้เกิดลักษณะของงานศิลปะที่จะสามารถแสดงออกถึงมุมมองหนึ่งที่บุคคลหนึ่งได้สังเกตและสัมผัส ถึงแง่มุมที่อาจคล้ายหรือแตกต่างจากภาพมุมมองที่แต่ละคนอาศัยอยู่ ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่ล้วนแตกต่างกันด้วยสายตาที่ปัจเจกชนมองต่อสิ่งแวดล้อม วิถีชีวิต ความเคลื่อนไหวนั้นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ระยะภาพ

การกำหนดขนาดภาพในแต่ละช็อตต้องมีความสอดคล้องกับความหมายที่ต้องการสื่อ โดยทั่วไปมักใช้ 3 คุณลักษณะ กล่าวคือ ขนาดภาพระยะไกล ระยะปานกลาง และระยะใกล้ ซึ่งสามารถแบ่งย่อยได้เป็น ภาพระยะไกลมาก ภาพระยะไกล ภาพระยะไกลปานกลาง และภาพระยะปานกลาง ฯลฯ ตามลำดับ โดยในชิ้นงานของข้าพเจ้าเน้นการนำเสนอถึงมุมมองแต่ละมุมที่เกิดขึ้น จึงจะใช้ภาพในระยะตั้งแต่ระยะไกลไปจนถึงระยะปานกลาง

ภาพที่ 51 ภาพตัวอย่างภาพระยะใกล้ในงานชิ้นที่ 1

4.2.1 ภาพระยะไกลมากหรือระยะไกลสุด (Extreme Long Shot / ELS)

ได้แก่ ภาพที่ถ่ายภายนอกสถานที่โล่งขนาดใหญ่ มักเน้นพื้นที่หรือบริเวณที่กว้างใหญ่ไพศาล เมื่อเปรียบเทียบกับสัดส่วนของมนุษย์ที่มีขนาดเล็ก ภาพระยะไกลมากนี้ส่วนใหญ่ใช้สำหรับการเปิดฉากเพื่อบอกเวลาและสถานที่ เป็นช็อต (shot) ที่แสดงความยิ่งใหญ่ของฉากหลัง หรือใช้แสดงแสนยานุภาพของตัวละครในหนังประเภทประวัติศาสตร์ ส่วนช็อตที่ใช้ตามหลังมักเป็นภาพระยะไกล แต่ในภาพยนตร์หลายเรื่องใช้ภาพระยะใกล้เปิดฉากเพื่อเป็นการเน้นเรียกจุดสนใจหรือบีบอารมณ์คนดูให้สูงขึ้นอย่างทันทีทันใด ซึ่งในงานของข้าพเจ้าพูดถึงเมือง ที่มีความเคลื่อนไหว รูปแบบที่ไม่สิ้นสุดของการต่อขยายโครงสร้าง ภาพในระยะไกลมากนี้จึงสามารถแสดงถึงภาพรวมอย่างกว้างของเมืองได้เป็นอย่างดี แต่ในชิ้นงานของข้าพเจ้าเป็นการบอกเล่าเรื่องราวผ่านมุมมองที่เฉพาะเจาะจงลงไปในรูปแบบเฉพาะของแต่ละสถานที่ จึงไม่ได้ใช้ภาพระยะไกลมากในการถ่ายทอดผลงานในชุดนี้ เนื่องจากต้องการเน้นเป็นมุมมองแต่ละจุดให้เด่นชัดและเป็นเอกภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 ภาพระยะไกล (Long Shot / LS)

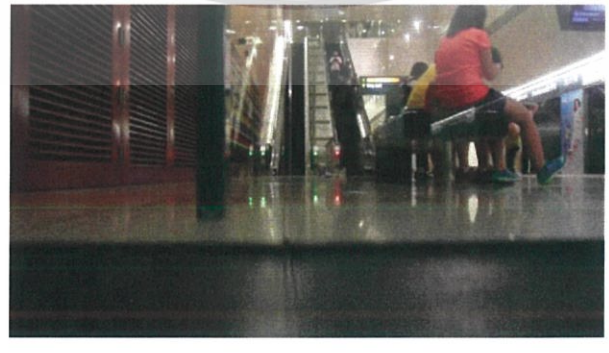
ภาพระยะไกลเป็นภาพที่ค่อนข้างสับสนเพราะมีขนาดที่ไม่แน่นอนตายตัว บางครั้งเรียกภาพกว้าง (Wide Shot) เวลาใช้อาจกินความตั้งแต่ระยะไกลมากถึงภาพระยะไกล ซึ่งเป็นภาพขนาดกว้างแต่สามารถเห็นรายละเอียดของฉากหลังและผู้คนหลักๆมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับภาพระยะไกลมาก เป็นภาพกว้างเห็นผู้คนเต็มตัว ภาพระยะไกลนี้บางครั้งนำไปใช้เปรียบเทียบเหมือนกับขนาดภาพระหว่างหนังกับละครที่คนดูมองเป็นเท่ากัน คือ สามารถเห็นตัววัตถุเคลื่อนไหวอย่างเต็มตัวและชัดเจน สามารถถ่ายทอดอารมณ์ได้อย่างดีในหนังที่ไม่ใช้เสียง ภาพถ่ายในระยะดังกล่าวจะสามารถพบได้ในงาน จากมุมมองที่ไม่สิ้นสุดของเมือง เนื่องจากในแต่ละชิ้นงานที่ทอดเรื่องราวถึงมุมมองของตึกอาคารภายในเมืองนั้น แสดงถึงความยิ่งใหญ่ของสิ่งก่อสร้างนั้นๆ ซึ่งการใช้ภาพถ่ายในระยะไกลจึงจะสามารถบันทึกภาพตึก อาคารที่อยู่ในระยะไกลๆได้เพื่อให้สามารถมองเห็นโครงสร้างทั้งหมดของอาคารและสถานที่นั้นๆ

4.2.3 ภาพระยะไกลปานกลาง (Medium Shot / MS)

เป็นภาพที่เห็นรายละเอียดของผู้คนมากขึ้นตั้งแต่ศีรษะจนถึงขา หรือหัวเข่า เป็นภาพที่เห็นตัวผู้คนเคลื่อนไหวสัมพันธ์กับฉากหลังหรือเห็นเฟอร์นิเจอร์ในฉากนั้น ภาพระยะไกลปานกลางนี้ใช้ถ่ายทอดถึงการเคลื่อนผ่านของลิฟต์ในชั้นต่างๆ เพื่อแสดงถึงมุมมองในระดับสายตาของผู้คนซึ่งกำลังเคลื่อนไหวดำเนินผ่านพื้นที่แห่งหนึ่งไปยังอีกพื้นที่หนึ่ง

4.3 มุมกล้อง

การใช้มุมกล้องสมควรให้มีความสอดคล้องกับการเล่าเรื่องราวด้วย เนื่องจากการเปลี่ยนมุมกล้องในลักษณะใดๆ นั้นมีความหมายที่หลากหลาย แสดงถึงทัศนคติของผู้บันทึกภาพ การเปลี่ยนมุมกล้องบอกสถานที่ เน้นอารมณ์หรืออื่นๆ อีกมากมาย ทำให้มองเห็นภาพในระดับองศาที่แตกต่างกัน ดังนั้นในงานของข้าพเจ้า จึงมีการเลือกใช้มุมกล้องในลักษณะที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งสามารถแบ่งมุมกล้องได้ 5 ระดับ คือ

ภาพที่ 52 ภาพตัวอย่างภาพมุมต่ำในงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1 มุมสูง (High-angle shot)

คือมุมที่กล้องอยู่ด้านบนหรือวางไว้บนเครน (Crane) ถ่ายกดมาที่วัตถุ แต่ไม่ตั้งฉากเท่ามุมสายตานก ประมาณ 45 องศา เป็นมุมมองที่เห็นผู้คนบนพื้นหรือวัตถุอยู่ต่ำกว่า ใช้แสดงแทนสายตามองไปเบื้องล่างที่พื้น ถ้าใช้กับตัวละครจะให้ความรู้สึกต่ำต้อย ไร้ศักดิ์ศรี ไม่มีความสำคัญ หรือเพื่อเผยให้เห็นลักษณะภูมิประเทศหรือความกว้างใหญ่ไพศาลของภูมิทัศน์เมื่อใช้กับภาพระยะไกล

4.3.2 มุมระดับสายตา (Eye-level shot)

เป็นมุมที่การถ่ายทำถือกล้องอยู่ในระดับเดียวกับระดับสายตาหรือระดับเดียวกับกล้องที่วางไว้บนไหล่ของตากล้อง โดยปกติมักใช้กล้องสูงระดับอก (a chest high camera angle) หรือเป็นมุมปกติ (normal camera angle) ไม่ใช่มุมระดับสายตา ซึ่งเป็นมุมที่คนดูคุ้นเคยกับการดูหนังบนจอใหญ่ที่ถ่ายดาราภาพยนตร์ให้ดูใหญ่เกินกว่าชีวิตจริง ในความหมายอื่นๆ ของมุมระดับสายตาในหนังคาวบอย หมายถึง เป็นมุมของลูกผู้ชาย (standing male adults) จึงวางตำแหน่งของผู้แสดงที่ดูสง่างาม แต่ผู้กำกับหญิงชาวฝรั่งเศสชื่อ แชนทัล ออเกอร์แมน (Chantal Akerman) เป็นคนรูปร่างค่อนข้างเตี้ย ใช้มุมกล้องระดับสายตาเดียวกับเธอแทนความเป็นผู้หญิง ในมุมมองของกล้องถ่ายทำหนังส่วนใหญ่ของเธอ ในขณะที่ยาซูจิโร่ โอซุ (Yasujiro Ozu) ผู้กำกับชาวญี่ปุ่น ปฏิเสธที่จะใช้กล้องทำมุมกับตัวผู้แสดง แต่ใช้กล้องระดับสายตามีความสูงประมาณ 3-4 ฟุต สูงจากพื้นเป็นระดับเดียวกับรูปแบบการนั่งแบบญี่ปุ่นในบ้านของตัวละคร โอซุให้เหตุผลว่า "เขาต้องการให้ตัวละครนั้นมีความเท่าเทียมกัน เป็นแค่คนธรรมดาคนหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นคนดีหรือเลว โดยจะให้ตัวละครเปิดเผยตัวเอง ไม่ใช้มุมกล้องอธิบายให้รู้สึกอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเป็นตัวกลาง ไม่มีอคติ เท่ากับเป็นการให้คนดูได้ตัดสินใจเอาเองว่าตัวละครนั้นเป็นคนอย่างไรในหนัง" ซึ่งมุมกล้องระดับสายตานี้เป็นมุมที่ข้าพเจ้านำมาใช้ในชิ้นงานทั้ง 3 ชิ้น โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ภาพออกมาในมุมที่เป็นการนำเสนอภาพที่เกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติทั่วไปในชีวิตประจำวัน อย่างไม่ใส่อารมณ์หรือความรู้สึกใดๆเข้าไป เหมือนเป็นเพียงภาพที่บอกเล่าผ่านกระบวนทัศน์ของความจริงเพื่อนำเสนอความจริงส่วนหนึ่งอย่างตรงไปตรงมา

4.4 การเชื่อมต่อของเวลา (Time)

เวลาในงานวิดีโอนั้นมักมีการจัดวางมาเพื่อการแสดงออกทางมุมมองทัศนคติที่ผู้สร้างสรรค์มีต่อเนื้อหา เรื่องราวที่จะสื่อสาร เวลาในงานแต่ละชิ้นพูดถึง ช่วงเวลาที่ถูกจัดเรียงมาอย่างเป็นระเบียบตามที่ข้าพเจ้าได้ออกแบบโดยที่เวลาจะไม่เป็นไปตามลำดับที่เกิดขึ้นตามจริง ณ ขณะที่บันทึกภาพจากสถานที่แห่งหนึ่งๆ นั้นเนื่องจากในงานวิดีโอเป็นเทคนิคที่มีศักยภาพในการสร้างความจริงชุดหนึ่งขึ้นมาใหม่ ในวิธีที่หลายหลาย ในที่นี้ข้าพเจ้าเลือกการรวบรวมชุดความจริงจากการบันทึกเหตุการณ์แต่ละที่ มาซ้อนทับ จัดเรียง เพิ่ม แทรกเข้าไปจนเกิดเป็นเหตุการณ์ต่อเนื่องเหตุการณ์หนึ่ง เรื่องราวหนึ่ง ที่บ่งบอกถึงสถานที่แห่งหนึ่งซึ่งมีอยู่เฉพาะแต่ในภาพเคลื่อนไหวชุดนี้เท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 ชุดความจริงใหม่ (New Reality Set)

ชุดความจริงใหม่ คือ ผลจากการจัดเรียงชุดความจริงที่เกิดขึ้นจริงเดิมเข้าด้วยกัน ด้วยลำดับของเวลา และการตัดทอนช่วงเวลา เหมือนกับการตัดต่อในเทคนิคของการถ่ายทำภาพยนตร์ ที่สร้างความรู้สึกให้กับคนดูถึงสถานที่แห่งหนึ่งที่ได้นำเสนอออกมาผ่านการเคลื่อนไหวที่ดูต่อเนื่องของตัวละครไปยังมุมต่างๆ ส่งผลให้เกิดการปะติดปะต่อเรื่องราวชุดหนึ่งเป็นสถานที่แห่งหนึ่งขึ้นเป็นภาพในสมอง จากการรับรู้ภาพที่มีความต่อเนื่อง สอดคล้องกันอย่างแนบเนียบ โดยข้าพเจ้าสนใจในเทคนิคการสร้างพื้นที่หนึ่งขึ้นมาใหม่นี้ และได้นำมาใช้ในงานสร้างสรรค์ชิ้นที่เป็นการเชื่อมต่อของพื้นที่ต่างๆผ่านภาพที่เคลื่อนผ่านชั้นจากภายในลิฟต์ โดยอาศัยความต่อเนื่องของการเคลื่อนภาพเพื่อส่งเสริมให้เกิดทฤษฎีการตีความจากการรับรู้ภาพต่อเนื่อง เป็นตัวสร้างพื้นที่จากชุดความจริงเดิมขึ้นมาใหม่

4.6 สัญญศาสตร์ (Semiology)

ทฤษฎีสัญญศาสตร์ (Semiology) มีส่วนบุกเบิกให้ศิลปินต้องการสื่อความคิดผ่านสิ่งของ โดยทฤษฎีดังกล่าวเริ่มต้นในฐานะที่เป็นวิธีการศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์เรื่องภาษา แต่ปัจจุบันได้ถูกนำมาใช้เพื่อวิเคราะห์เรื่อง ระบบเครื่องหมายต่างๆว่าทำงานอย่างไร ในงานของข้าพเจ้าที่สร้างสรรค์งานเกี่ยวกับข้อหนึ่งอย่างมีขอบเขต จึงจำเป็นต้องกล่าวถึงภาพ ที่บอกเล่าเรื่องราว เป็นตัวแทนของความเป็นเมือง โดยอิทธิพลจากสิ่งก่อสร้างและโครงสร้าง เป็นรูปแบบเชิงรูปธรรมของเมืองที่แตกต่างจากพื้นที่อื่นๆ

4.7 วิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 1

4.7.1 ลำดับเหตุการณ์ (Timeline)

ชื่อผลงาน Up to the next platform – ความยาว 03:02 นาที ฉายวนซ้ำ

ช่วงเวลา (นาที)	รายละเอียดเหตุการณ์และทัศนียภาพเชิงรูปธรรม	ความหมายและนัยยะของภาพ	เสียง
00:00	จอสีดำค่อยๆเลื่อนลงไปด้านล่าง	ลิฟต์ค่อยๆเลื่อนสูงขึ้นไปเรื่อยๆ	เสียงเตือนลิฟต์กำลังขึ้น
00:01	ปรากฏภาพของพื้นที่แห่งหนึ่งเป็นชานชาลา (platform) ภายในสถานีรถไฟใต้ดิน มองตรงออกไปจากภายในลิฟต์	ชานชาลา เป็นเสมือนสถานีที่สามารถเดินทางเชื่อมต่อไปยังอีกพื้นที่หนึ่ง	เสียงลิฟต์กำลังเคลื่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงเวลา (นาที)	รายละเอียดเหตุการณ์และทัศนียภาพเชิงรูปธรรม	ความหมายและนัยยะของภาพ	เสียง
00:02	นักท่องเที่ยว 2 คน กำลังเดินออกมาจากด้าน ซ้ายของภาพ	เป็นตัวดำเนินสร้างความต่อเนื่องทับซ้อนของเหตุการณ์	
00:04	พวกเขาไปหยุดอยู่ที่หน้าป้ายบอกรายละเอียดสถานีเพื่อมองดูบางอย่าง	เป็นสัญลักษณ์ถึงความหลากหลายของสถานีและผู้คนต่างพื้นที่ ที่เดินทางเข้ามา	
00:05	แถบสีดำ เป็นคานของลิฟต์เลื่อนผ่านลงมา	ลิฟต์กำลังเคลื่อนขึ้นไปด้านบน	
00:08	ภาพหน้าจอสีดำเลื่อนลงมาจากด้านบน	ลิฟต์เลื่อนผ่านชั้นโครงสร้างอาคาร	
00:09	ภาพแสดงทิวทัศน์ที่เปลี่ยนไป เป็นภาพชานชาลาแห่งหนึ่ง	ลิฟต์นำพามาสู่อีกสถานีหนึ่งซึ่งอยู่สูงขึ้นมา	เสียงลิฟต์กำลังเคลื่อนและเสียงของสายสลิงถูกดึงผ่านรอกเหล็ก
00:10	แกนเหล็กยึดกระจกรอบนอกของโครงสร้างลิฟต์เลื่อนผ่านลงไป	ลิฟต์กำลังเลื่อนสูงขึ้น	
00:12	ภาพโครงสร้างอาคารภายใน	ลิฟต์เลื่อนผ่านตัวอาคาร	
00:13	แถบเหล็บของชั้นด้านบน	เป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างชั้น	
00:14	ผนังตึกลายเส้นตาราง	การออกแบบสวดลายที่เป็นลักษณะกราฟฟิกเชิงตัดทอนตามยุคสมัย	
00:16	เลื่อนผ่าน โครงเหล็ก	ลิฟต์เลื่อนสูงขึ้น	
00:17	เงาโครงสร้าง ผนังสีดำมืด โครงเหล็กทรงทแยงมุมซ้ายขวา	การออกแบบโครงสร้างอาคาร	
00:21	จอสีดำเลื่อนผ่านลงมา มีบางอย่างมาบังสายตา ผนังมืด แสงไฟเป็นเส้นๆ	ลิฟต์เลื่อนผ่านชั้นโครงสร้างอาคารเผยให้เห็นด้านใน	
00:22	โครงสร้างภายในอาคารที่ยังไม่เรียบร้อยด้านในส่วนหนึ่งของอาคาร	มีบางส่วนของพื้นที่ ที่ไม่เรียบร้อย อาคารนี้ยังเสร็จสมบูรณ์ หรือแสดงถึงความแตกต่างของพื้นที่แต่ละชั้น	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงเวลา (นาที)	รายละเอียดเหตุการณ์และทัศนียภาพเชิงรูปธรรม	ความหมายและนัยยะของภาพ	เสียง
00:24	ไฟเพดาน ภาพเคลื่อนผ่านคานไปชั้นถัดไป	ลิฟต์เลื่อนผ่านในแนวตั้ง	
00:25	ภาพสลัวๆของผนังในความมืด ในมุมมองมุมสูงด้านบนเกือบถึงเพดานเคลื่อนผ่านชั้นถัดไป	ลิฟต์เลื่อนผ่านชั้นโครงสร้างของอาคาร	
00:26	ด้านในสถานีแห่งหนึ่งไฟค่อนข้างมืดทำให้เห็นแสงจากหลอดไฟแต่ละจุดเป็นหย่อมๆได้ชัดเจน กับผู้คนที่กำลังรอรถไฟอยู่ภายในสถานี	ลิฟต์เลื่อนขึ้นมายังอีกสถานีหนึ่งซึ่งอยู่เพียงแค่ชั้นถัดไปด้านบนเท่านั้น	
00:29	ภาพผนังมืด มีแสงสว่างเล็กน้อยเป็นดวงๆ ชานชาลาถัดไปที่ไม่มีผู้คนอยู่เลย ลิฟต์ค่อยๆ เลื่อนสูงขึ้นจนถึงเพดาน และผ่านไปชั้นถัดไป	แสดงให้เห็นถึงความหนาแน่นและเบาบางของผู้คนที่เข้าไปใช้พื้นที่แต่ละแห่งที่ต่างกันซึ่งอาจขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆด้าน	เสียงลิฟต์กำลังเคลื่อนและเสียงของสายสลิงถูกดึงผ่านรอกเหล็ก
00:30	ด้านในโครงสร้างลิฟต์ เห็นสายสลิง	แสดงถึงความเป็นลิฟต์	
00:31	เลื่อนผ่านเห็นชั้นถัดไปเป็นชานชาลา และป้ายบอกทางกับบันไดเลื่อนผ่านไปอย่างรวดเร็ว	นอกจากลิฟต์ก็ยังมีบันไดเลื่อนที่เชื่อมต่อไปชั้นถัดไป	
00:32	ภาพมืดเปลี่ยนชั้นถัดไป โครงเหล็กยึดกระจกผ่านไป ชั้นถัดไปเป็นภายในสถานีแห่งหนึ่ง ผู้คนกำลังลงบันไดเลื่อน และเดินขวักไขว่	ลิฟต์เคลื่อนผ่านพื้นที่ที่เป็นแหล่งศูนย์รวมของผู้คน	
00:34	โครงเหล็กผ่านไป โครงเหล็กกำลังเลื่อนลงมาภาพมืดกำลังเปลี่ยนชั้น	ลิฟต์เคลื่อนผ่านจุดเชื่อมต่อระหว่างชั้น	
00:36	ชั้นถัดไปเลื่อนลงมา สลับกับโครงเหล็กเป็นเส้นแนวขวาง	ตึกอาคารย่อมมีโครงสร้าง	
00:38	ภายในชานชาลาแห่งหนึ่ง ด้านหน้าตรงเป็นบันได และป้ายทางออก	ลิฟต์เลื่อนผ่านชั้นที่แตกต่างกันออกไป	
00:39	โครงเหล็กยึดโครงสร้างอาคารเลื่อนผ่านไป	ลิฟต์กำลังเคลื่อนตัวสูงขึ้นไปยังชั้นถัดไป	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงเวลา (นาที)	รายละเอียดเหตุการณ์และทัศนียภาพเชิงรูปธรรม	ความหมายและนัยยะของภาพ	เสียง
00:40	โครงเหล็กยึดโครงสร้างอาคารอันถัดมาเลื่อนผ่านลงไป - ลิฟต์เลื่อนผ่านกระจกกั้นมีลายสติกเกอร์ติดกระจกเป็นลายสี่เหลี่ยมเล็กๆเรียงกันเป็นแถบแนวขวาง	แสดงถึงการประดับด้วยลวดลายตามยุคสมัย แนวรูปทรงเลขาคณิตตัดทอน เพื่อพรางสายตา และยังแสดงให้เห็นถึงความเคลื่อนไหวของวัตถุที่เคลื่อนผ่าน	
00.41	เหล็กโครงสร้างอาคารเลื่อนลงมา	ลิฟต์เลื่อนตัวสูงขึ้น	
00:42	ชั้นถัดไปเป็นทางเดินที่มีประตูห้องเจ้าหน้าที่ต้องแสตมป์บัตรก่อนเข้า - ภาพมืดเปลี่ยนชั้นถัดไป	เป็นชั้นที่แสดงให้เห็นถึงการมีห้องเฉพาะ มีส่วนที่เฉพาะผู้ที่ควบคุมดูแลจึงจะเข้าไปได้	
00:43	แสงไฟสะท้อนรูปเครื่องหมายเท่ากับสีเขียวจางๆเลื่อนผ่านไป	แสดงถึงการติดตั้งแสงที่มีหลายเฉดสีในแต่ละพื้นที่	เสียงลิฟต์กำลังเคลื่อนและเสียงของสายสลิงถูกดึงผ่านรอกเหล็ก
00:45	แสงไฟเป็นเส้นขีดสีขาวเรียงตัวเป็นแนวตั้ง เลื่อนลงไป – แสงสะท้อนจากแสงไฟบนพื้นผิวผนังลายต่างๆ	แสงไฟสะท้อนรูปแบบต่างๆแสดงถึงลักษณะของพื้นผิวผนังชั้นโครงสร้างที่ลิฟต์เคลื่อนผ่าน	
00:47	เห็นผนังกำแพงในความมืดสลับกับแสงไฟสะท้อนบางๆ	ช่องว่างของจังหวะการเข้าถึงพื้นที่แม้จะอยู่ชั้นติดกันก็ตามย่อมต้องเดินทางผ่านบางสิ่ง	
00:52	ภายในชานชาลาแห่งถัดมา โทนสีเขียวสลับดำ ค่อนข้างมืดแต่มีความแตกต่าง(contrast) ของแสงไฟสีขาวที่สว่างจ้าเป็นเรียงเป็นดวงๆในแนวยาวและสะท้อนแสงบนพื้นที่เงามัน – ชายคนหนึ่งหันมามองยังลิฟต์ที่กำลังเคลื่อนผ่านชั้นนั้นไป	พื้นที่แห่งนี้นำเสนอถึงรูปแบบสภาพแวดล้อมที่เป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่นั้นๆ ซึ่งล้วนแตกต่างกันออกไปแต่ละสถานที่	
00:55	ชั้นต่อมาเป็นโครงสร้างพื้นของชั้นบน เป็นผนังโล่งแบบชิดกับลิฟต์ แสงสะท้อนสีน้ำเงินสลัวๆกับลวดลายร่องรอยคราบบนผนังในความมืด – ส่วนที่มืดของชั้น	แสดงถึงเครื่องกั้นเพื่อแบ่งแยกแต่ละพื้นที่ ค้ำจุนและสร้างให้เกิดการจัดสรร	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงเวลา (นาที)	รายละเอียดเหตุการณ์และทัศนียภาพเชิงรูปธรรม	ความหมายและนัยยะของภาพ	เสียง
01:05	สลับกับแสงวาบๆจางๆของเงาสะท้อนและร่องรอยบนผนังโครงสร้างอาคาร	ลวดลายแสดงถึงการเดินทาง	
01:05	เลื่อนขึ้นมาถึงชั้นถัดไปเห็นเป็นลายกระจกสติกเกอร์ลายสี่เหลี่ยมเล็กๆเรียงกันแบบเดียวกับในชั้นที่ผ่านมาติดที่โครงกระจกรอบลิฟต์	รูปแบบสัญลักษณ์ที่เหมือนกันในอีกสถานที่หนึ่งแสดงถึงความต่อเนื่องและเชื่อมโยงกัน	
01:06	เลื่อนผ่านชั้นผนังมืดซึ่งเป็นพื้นของชั้นบน – ชั้นต่อมาเป็นสถานีแห่งหนึ่งมีบันได 2 ข้างและบันไดเลื่อนผู้คนเดินมากมายและที่กระจกมีลายสี่เหลี่ยมเล็กๆแบบชั้นที่ผ่านมา	แสดงถึงพื้นที่ที่เป็นแหล่งศูนย์รวมของผู้คนจำนวนมากและมีความต่อเนื่องมาจากชั้นที่ผ่านมา	เสียงลิฟต์กำลังเคลื่อนและเสียงของสายสลิงถูกดึงผ่านรอกเหล็ก
01:11	ลิฟต์เลื่อนขึ้นไปและลายของกระจก	ความต่อเนื่องของการเชื่อมต่อพื้นที่	
01:13	เลื่อนผ่านพื้นของชั้นบนทำให้ภาพมืด	จุดเชื่อมต่อระหว่างชั้น	
01:14	ด้านหน้าในมุมต่ำกว่าเล็กน้อย คนกำลังขึ้นมาจากบันไดเลื่อน มีเสาโครงสร้างเมื่อมองออกไปจากด้านในลิฟต์	บันไดเลื่อนแสดงถึงพื้นที่นั้นมีชั้นที่อยู่ด้านล่างซึ่งเชื่อมต่อขึ้นมาได้อีกช่องทางหนึ่ง	
01:15	ลิฟต์เคลื่อนขึ้นไปผ่านโครงสร้างอาคารต่างๆและคานเหล็ก	ภาพแสดงความเป็นลิฟต์ และกำลังเคลื่อนที่	
01:16	ลิฟต์เคลื่อนผ่านชั้นถัดไปโดยมีป้ายบังหน้าต่างลิฟต์แต่ยังเห็นผู้คนจากช่องว่างเล็กๆแนวตั้ง ถัดจากด้านหลังของป้าย และเป็นสถานที่คือ ภายในชานชาลาแห่งหนึ่ง มีบันไดเลื่อนที่เลื่อนลงมาจากชั้นด้านบน	แสดงถึงว่าพื้นที่มีการสื่อสารกับผู้คนและในพื้นที่นั้น เป็นแหล่งรวมผู้คนเช่นกัน	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงเวลา (นาที)	รายละเอียดเหตุการณ์และทัศนียภาพเชิงรูปธรรม	ความหมายและนัยยะของภาพ	เสียง
01:18	ภาพมืดเนื่องจากลิฟต์เคลื่อนผ่านโครงสร้างชั้นถัดไป – และคานเหล็ก	แสดงถึงความเคลื่อนขึ้นของลิฟต์และชั้นอาคารที่สูงต่อเนื่องขึ้นไปเรื่อยๆ	
01:19	ลิฟต์เลื่อนผ่านรั้วกั้นเป็นเหล็กแผ่นแบบเจาะรูเป็นลายจุดสลับกับคานเหล็กและแสงสะท้อนบนผนัง	รูปแบบของวัสดุตามยุคสมัยและตามวัตถุประสงค์บ่งบอกถึงลักษณะการใช้พื้นที่ไปในรูปแบบไหน	
01:21	ภาพจากมุมต่ำระนาบเดียวกับพื้นค่อยๆเลื่อนระดับมุมมองภาพสูงขึ้นภายในชานชาลาแห่งหนึ่ง และมีคนนั่งอยู่	แสดงถึงการที่เราสามารถมองเห็นทุกส่วนของพื้นที่อาคารในแนวดิ่งโดยการเลื่อนผ่านของลิฟต์	เสียงลิฟต์กำลังเคลื่อนและเสียงของสายสลิงถูกดึงผ่านรอกเหล็ก
01:22	ลิฟต์เลื่อนผ่านเห็นหลอดไฟแบบใกล้ที่ติดอยู่ที่คานเหล็ก – คานเหล็กชั้นถัดมา – ลิฟต์เลื่อนผ่านขึ้นไปบนชานชาลาแห่งหนึ่ง มีบันไดเลื่อนสูงขึ้นไปและเพดานสูง	หลอดไฟจะช่วยเน้นย้ำถึงแสงสว่างที่เกิดขึ้น เป็นแหล่งให้แสงสว่างหลักภายในพื้นทับซ้อนของชั้นอาคารที่แสงจากดวงอาทิตย์ยากจะเข้าถึงและยังเป็นส่วนสำคัญของงานชิ้นถัดไปอีกด้วย	
01:25	คานเหล็ก – ชั้นถัดไปเป็นผนังลายเส้นตัดขวางเป็นรูปสี่เหลี่ยม	แสดงถึงลักษณะที่แตกต่างในแต่ละพื้นที่ที่เคลื่อนผ่านและลวดลายตามยุคสมัย ลายเส้น และรูปทรงเลขาคณิต	
01:27	คานเหล็กอันถัดไป – แสงไฟสะท้อนตรงกลางแบบจ้าเป็นสีขาว	แสงไฟภายในอาคารเป็นแหล่งให้ความสว่างที่มนุษย์สร้างขึ้นภายในโครงสร้างที่มนุษย์สร้างขึ้น	
01:29	คานเหล็กและภาพมืดของโครงสร้างชั้นอาคารชั้นถัดไป เห็นวัสดุภายในเป็นเหล็กและคอนกรีต – ชั้นถัดมาเป็นทางเดินตรงไปมีประตูและทางแยกและกล้องวงจรปิด 3 ตัว เนื่องจากเป็นพื้นที่มุมอับ	พื้นที่ที่หลากหลายที่รวมอยู่ภายในอาคารแห่งนี้	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงเวลา (นาที)	รายละเอียดเหตุการณ์และทัศนียภาพเชิงรูปธรรม	ความหมายและนัยยะของภาพ	เสียง
01:31	เปลี่ยนชั้นถัดไป เป็นทางเดินตรงไปยังประตูอัตโนมัติแสตมป์บัตรออกจากสถานี ด้านบนมีหน้าจอแสดงรายละเอียดรายละเอียดชื่อสถานีต่างๆ และมีป้ายเตือนทำความสะอาดพื้น สีเหลืองบนพื้นด้านซ้ายของภาพในระยะใกล้ติดกับลิฟต์	รูปแบบพื้นที่และการเข้าถึงที่จำกัด	
01:33	ลิฟต์เคลื่อนขึ้นไปชั้นถัดไปผ่านผนังสีดำและเผยให้เห็นลวดลายขัดขวนของโครงสร้างอาคารคล้ายกับงานศิลปะเชิงนามธรรม – ชั้นเหล็ก ลายต่างๆ	แสดงถึงชั้นโครงสร้างอาคาร วัสดุในการประกอบสร้าง และความสุนทรีย์ของการเดินทางที่เคลื่อนผ่านไปอย่างไม่สะดุด	เสียงลิฟต์กำลังเคลื่อนและเสียงของสายสลิงถูกดึงผ่านรอกเหล็ก
01:36	ชั้นถัดไปคล้ายกับชั้นที่เคยผ่านมาก่อนหน้านี้ 2 ชั้น เป็นรูปแบบช่องทางเดินตรงไปและมีทางแยกที่ปลายสุด – ลิฟต์ค่อยๆเลื่อนผ่านจากระดับสายตาแนวเดียวกับพื้นขึ้นไปจนถึงระดับเพดาน และผ่านไปยังผนังสีดำซึ่งเป็นด้านใต้พื้นของชั้นถัดไป	พื้นที่เป็นพื้นที่ต่อเนื่องแสดงถึงรูปแบบที่เกี่ยวเนื่องกันซึ่งอาจเป็นลักษณะการใช้สอยแบบเดียวกันและการออกแบบที่มีแบบแปลนแบบซ้ำแสดงถึงลักษณะเชิงรูปธรรมของยุคยุคสมัยและอุตสาหกรรม	
01:38	ชั้นถัดมาเป็นชานชาลา และมีป้ายบอกชื่อสถานี – ลิฟต์เลื่อนขึ้นไปผ่านผนังที่มืด	ลิฟต์เลื่อนขึ้นมายังพื้นที่ที่อยู่ติดกันด้านบน	
01:39	โครงเหล็กและแสงสะท้อนสีแดงและเหลือง	การติดตั้งแสงไฟเฉดสีต่างกันแสดงถึงความเคลื่อนไหวของลิฟต์และความแตกต่างของลักษณะพื้นที่ที่เชื่อมต่อไปยังพื้นเฉพาะ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงเวลา (นาที)	รายละเอียดเหตุการณ์และทัศนียภาพเชิงรูปธรรม	ความหมายและนัยยะของภาพ	เสียง
01:40	ลิฟต์ขึ้นมายังชั้นถัดไปเป็นพื้นระดับเดียวกับถนนและมีแสงไฟจากรถ	การที่เห็นถนนแสดงถึงพื้นที่ ที่ได้เคลื่อนผ่านแล้วนั้น อยู่ในชั้นที่ลึกลงไปต่ำกว่าระดับพื้นถนน	
01:41	ลิฟต์เลื่อนต่อขึ้นไปเป็นชั้นหนึ่งในพิพิธภัณฑ์ ห้องแสดงงานโล่งๆกับตู้จัดแสดงหนังสือภาพสเก็ตพันธุ์พืชและถังดับเพลิงสีแดงพร้อมป้ายบอก – ลิฟต์เลื่อนขึ้นไปผ่านคานและเสาพาดสลับด้านซ้ายขวา คล้ายกับเส้นหยักสลับฟันปลายาวไปจนถึงด้านบนเพดาน	อาคารแห่งนี้ประกอบด้วยสถานที่หลากหลายประเภท เป็นแหล่งรวมสิ่งต่างๆไว้ภายในพื้นที่เดียว	เสียงลิฟต์กำลังเคลื่อนและเสียงของสายสลิงถูกดึงผ่านรอกเหล็ก
01:47	ลิฟต์ขึ้นมาจนถึงผนังโครงสร้างชั้นถัดไปและโผล่ขึ้นไปยังชั้นถัดไปซึ่งมองออกไปจากตึกยังภายนอกอาคารได้เนื่องจากมีโครงสร้างเป็นกระจก ทำให้ทิวทัศน์ของเมือง ลำคลอง และตึกอาคารน้อยใหญ่ภายในบริเวณนั้น สลับกับภาพการเคลื่อนผ่านเสาพาดเฉียงสลับข้างซ้ายขวาไปเรื่อยๆ ผ่านคานเหล็กต่างๆ	การมองเห็นภายนอกเป็นตึกอาคารน้อยใหญ่แสดงถึงจำนวนความหนาแน่นของอาคารสูงภายในพื้นที่เมือง	
01:57	ลิฟต์ผ่านไปยังชั้นถัดไปเป็นชั้นที่มีการขายของ – ลิฟต์เลื่อนผ่านชั้นโครงสร้างผนังมืด	ความหลากหลายของพื้นที่	
02:02	ขึ้นมายังภายในห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง มีร้านค้าและหุ่นแสดงเสื้อผ้า ผู้คนเดินไปมากันขวักไขว่	ผู้คนจำนวนมากแสดงถึงความต้องการต่อพื้นที่บริเวณนั้น และแสดงถึงความเป็นแหล่งศูนย์รวมผู้คนแห่งหนึ่ง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงเวลา (นาที)	รายละเอียดเหตุการณ์และทัศนียภาพเชิงรูปธรรม	ความหมายและนัยยะของภาพ	เสียง
02:09	เลื่อนผ่านคานเหล็กและไปยังชั้นถัดไป เป็นร้านค้าภายในห้างสรรพสินค้าและสลับกับคานเหล็กของโครงสร้างรอบๆที่ครอบลิฟต์ไว้	ย่านธุรกิจของพื้นที่ เป็นปัจจัยหลักปัจจัยหนึ่งของแหล่งศูนย์รวมผู้คน	
02:12	ชั้นถัดมาภายในอาคารมีเก้าอี้ยาวเรียงกันและป้ายบอกทาง	พื้นที่นั่งพัก คล้ายกับเป็นพื้นที่พักผ่อนภายในเมือง ตึกอาคารสูง	
02:17	ลิฟต์เลื่อนถัดขึ้นไป เป็นชั้นที่มีการปลูกต้นไม้ – ลิฟต์เลื่อนขึ้นต่อไปผ่านผนังโครงสร้างสีดำ	การปลูกต้นไม้ภายในขอบเขตจำกัดอย่างเมือง	
02:20	ในชั้นนี้มีรถเข็นและต้นไม้ประดับ ลิฟต์เลื่อนขึ้นมาหยุด ชายผู้หนึ่งหันมองไปยังด้านข้างและหันกลับมามองที่เคาน์เตอร์ – ลิฟต์เลื่อนขึ้นต่อไป	มีผู้คนเข้าไปใช้บริการยังพื้นที่ต่างๆของอาคาร	เสียงลิฟต์กำลังเคลื่อนและเสียงของสายสลิงถูกดึงผ่านรอกเหล็ก
02:42	ชั้นถัดมาเป็นภายในสนามบิน ผู้คนเดินไปมาจำนวนมากพร้อมกับกระเป๋าเดินทาง – ลิฟต์เลื่อนขึ้นไปยังชั้นถัดไปเป็นสนามบินอีกประเทศหนึ่ง จากป้ายบอกทางที่คนละภาษา และสามารถมองเห็นสายสลิงด้านข้าง	แสดงถึงการเชื่อมต่อพื้นที่ในระดับภูมิประเทศก็ยังสามารถเดินทางผ่านลิฟต์ไปยังอีกประเทศหนึ่งได้ซึ่งอยู่เพียงชั้นถัดไปเท่านั้น	
02:49	ลิฟต์เลื่อนต่อไปยังชั้นถัดไปเป็นชั้นหนึ่งที่มีโครงสร้างเป็นกระจก	โครงสร้างกระจกแสดงถึงรูปแบบการออกแบบที่ผสมผสานภายในอาคาร	
02:56	เลื่อนผ่านคานเหล็กสีดำ และขึ้นไปยังชั้นต่อไปเป็นพื้นที่ที่มีแค่รั่วกั้นทางเดินที่เป็นกระจกและไฟจากหลอดไฟสีขาว ที่ติดบนผนัง	ลิฟต์เคลื่อนผ่านพื้นที่ที่มีความหลายหลายแตกต่างกันไป	

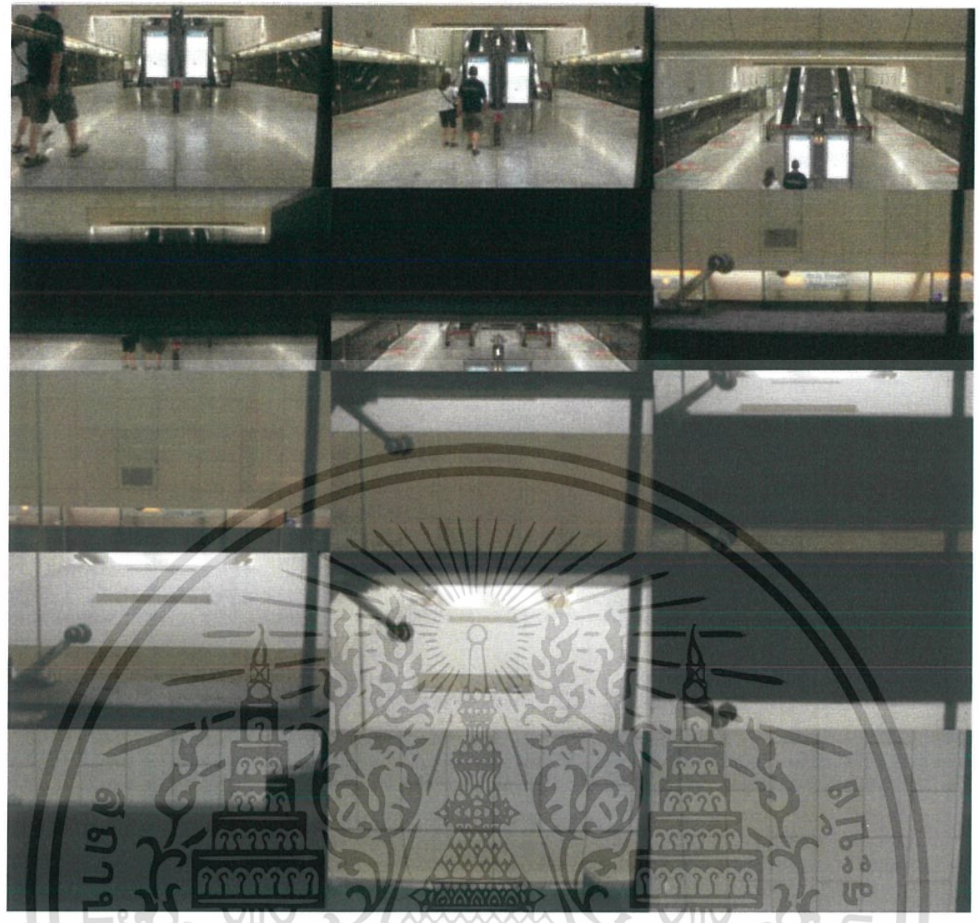
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงเวลา (นาที)	รายละเอียดเหตุการณ์และทัศนียภาพเชิงรูปธรรม	ความหมายและนัยยะของภาพ	เสียง
02:58	ลิฟต์เคลื่อนผ่านคานเหล็กขึ้นมาชั้นที่ต่อเนื่องกัน เห็นทิวทัศน์มากขึ้น มองทะลุรั้วกระจกกั้นทางเดินไปจะเห็นบันไดเลื่อนที่มีผู้คนอยู่ และไฟสีขาวสะท้อนบนกระจกหลายจุด	บันไดเลื่อนแสดงถึงจำนวนชั้นของอาคารที่มีมากกว่า 1 ชั้น มีชั้นที่อยู่เบื้องล่าง	เสียงลิฟต์กำลังเคลื่อน
03:00	ลิฟต์เลื่อนผ่านชั้นโครงสร้างเป็นผนังสีดำรอยต่อระหว่างชั้น ขึ้นไปยังชั้นถัดไป ภาพค่อยๆ ไล่ระดับจากพื้นขึ้นไปเรื่อยๆ เป็นชั้นที่มองตรงไปเป็นช่องที่มีผนังเป็นหินสีเข้มขนาบ 2 ข้างและมีช่องแสงสว่างเป็นสี่เหลี่ยมอยู่ตรงกลางเบื้องหน้า แสงสว่างสีขาวจากช่องนั้นสะท้อนลงบนพื้นทอดยาวลงมา	รูปทรงเลขาคณิตทรงสี่เหลี่ยมนี้ถูกแทนเป็นช่องหน้าต่าง แสดงถึงรูปแบบโครงสร้างตามยุคสมัยที่อะไรๆล้วนเป็นสี่เหลี่ยม ถูกตัดทอนให้มากที่สุดเพื่อใช้ประโยชน์จากพื้นที่ที่มีจำกัดให้มากที่สุด เรียบง่าย และเป็นรูปทรงที่แสดงถึงการก้าวไปข้างหน้า	และเสียงของสายสลิงถูกดึงผ่านรอกเหล็ก
03:02	ลิฟต์เลื่อนขึ้นไปเรื่อยๆจนถึงเพดานและผ่านชั้นผนังโครงสร้างสีดำด้านบนขึ้นไปยังชั้นถัดไป ต่อไป	อาคารแห่งนี้สูงขึ้นไปเรื่อยๆอย่างไม่มีที่สิ้นสุด	เสียงเตือนลิฟต์กำลังจะขึ้น

ภาพที่ 53 ส่วนหนึ่งของงานชิ้นที่ 1 ภาพชั้นหนึ่งภายในพิพิธภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 54 ภาพการเคลื่อนผ่านชั้นภายในอาคารของลิฟต์โดยมีคานเหล็กเป็นตัวเชื่อมระหว่างชั้น ในผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 55 ภาพลายสติ๊กเกอร์ติดกระจกโครงสร้างด้านนอกลิฟต์ ในผลงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.7.2 แนวคิดเรื่องการสร้างรูปแบบมุมมองภาพ (Perspective pattern concept idea)

การสร้างรูปแบบมุมมองภาพของผลงานมาจากสมมติฐานเรื่องการขยายขอบเขตของความเป็นเมือง โดยอาศัยรากฐานของข้อมูลเชิงปริมาณด้านพื้นที่ของพื้นที่ใช้สอยภาคพื้นดินในอาณาบริเวณเมือง การเล็งเห็นถึงรูปแบบโครงสร้างของตึก อาคาร ซึ่งเป็นผลมาจากการขยายขอบเขตพื้นที่ใช้สอยเพิ่มออกไปในเชิงยกระดับจากพื้นราบ และแม้กระทั้งการเจาะลึกลงไปยังพื้นใต้ล่างกว่าระดับพื้นดิน ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้แนวคิดถึงลักษณะของการเคลื่อนที่ยาวต่อเนื่องในแนวตั้งของลิฟต์มาจากการสังเกตและเชื่อมโยงเข้ากับเทคนิคของการตัดต่อภาพยนตร์ เกี่ยวกับการเชื่อมฉากแบบ เวส แอนเดอร์สัน ผู้กำกับภาพยนตร์ท่านหนึ่งที่มักใช้ฉากที่จัดสร้างขึ้นเรียงติดกันในแนวระนาบและเลื่อนกล้องผ่านแต่ละฉากเพื่อเชื่อมพื้นที่ ทำให้พื้นที่ที่อยู่ถัดไปดูต่อเนื่องกัน ดังนั้นข้าพเจ้าจึงนำเทคนิคดังกล่าวมาปรับใช้โดยใช้ลิฟต์แทนขาตั้งกล้องที่เลื่อนผ่านแต่ละฉากและฉากก็คือ ชั้นแต่ละชั้นที่ลิฟต์เลื่อนผ่าน ฉะนั้นรูปแบบมุมมองภาพที่สร้างจึงทำให้เกิดเป็นภาพต่อเนื่องโดยวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดมุมมองภาพที่ดูต่อเนื่องเป็นช่วงเวลาที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันเพื่อแสดงถึงความหลากหลายของพื้นที่ ที่ลิฟต์เลื่อนผ่าน และความสูงของลิฟต์ที่ต่อขึ้นไปเรื่อยๆตามความสูงของอาคารอย่างไม่รู้จบ

4.7.3 การขยายพื้นที่ของเมือง (Urban Extention)

เมืองในยุคปัจจุบันที่ข้าพเจ้าได้เคยพบหรืออาศัยอยู่นั้น มีสิ่งก่อสร้างที่ถูกสร้างขึ้นอย่างต่อเนื่อง ภายในอาณาบริเวณที่จำกัดของเมือง เมืองถูกกำหนดขอบเขตไว้อย่างชัดเจนด้วยการกำหนดชื่อ และขอบเขตในแผนที่ แต่ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้เมือง ไม่ขยายอาณาบริเวณออกไปในแนวกว้างเนื่องมาจาก แหล่งศูนย์รวมทางเศรษฐกิจนั้น มีการกระจุกตัวอยู่ในบริเวณแคบๆ เนื่องมาจากเหตุผลด้านการคมนาคม และการเชื่อมต่อประสานงานทางการค้าและแรงงาน ดังนั้นทิศทางหลักในการขยายพื้นที่ของเมืองจึงมุ่งเน้นไปทางด้าน พื้นที่ทับซ้อนยกระดับจากพื้นราบเนื่องจากรากฐานที่ตั้งยังคงตั้งอยู่ในจุดที่สามารถเชื่อมต่ออย่างสะดวกกับย่านศูนย์รวมแหล่งเศรษฐกิจและการค้า ผู้คนจึงพยายามที่จะออกแบบก่อสร้างอาคารเพื่อตอบสนองความต้องการใช้สอยพื้นที่ รวมถึงหาประโยชน์จากพื้นที่เหล่านั้น ซึ่งล้วนมีมูลค่าสูง เนื่องจากมีจำนวนจำกัด ในยุคสมัยของการดำรงอยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อมของพื้นที่ระดับสูงจากพื้นดิน ดังจะเห็นได้ว่า ผลงานชิ้น “Up to the next platform” เป็นการบ่งชี้ถึงแนวคิดด้านการขยายพื้นที่ได้อย่างชัดเจน กล่าวคือภาพเคลื่อนไหวที่ถูกถ่ายทอดผ่านการรวมรวบเชื่อมต่อพื้นที่อย่างแนบเนียน เป็นเสมือนสัญลักษณ์ของรูปแบบมุมมองที่เกิดขึ้นจากการขยายพื้นที่เมืองที่สะท้อนผ่านมุมมองของวิถีชีวิตแบบชาวเมืองที่จะสามารถประสบกับมุมมองแบบนี้ได้ ซึ่งภาพที่ปรากฏสามารถแสดงถึงความหลากหลายและการเคลื่อนผ่านไปแต่ละพื้นที่ที่หลากหลายภายในเมืองแก่คนที่ได้รับชม ผู้ชมสามารถเห็นพื้นที่ระหว่างชั้นล่างขึ้นไปจนชั้นต่อๆไปของอาคารซึ่งสูงขึ้นไปเรื่อยๆอย่างไม่สิ้นสุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.7.4 เทคโนโลยี (Technology)

เทคโนโลยีมีส่วนช่วยสร้างผลงานตั้งแต่การค้นหาข้อมูลทางอินเตอร์เน็ต การบันทึกภาพถ่ายและโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการตัดต่อชิ้นงาน ซึ่งเข้ามามีบทบาทในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยโปรแกรมตัดต่อวิดีโอในคอมพิวเตอร์ได้เป็นอุปกรณ์ในการประกอบคลิปบันทึกภาพเคลื่อนไหวสั้นๆแต่ละชิ้นให้เกิดเป็นงานวิดีโอเรื่องยาวต่อเนื่องเรื่องหนึ่งได้ และเทคนิคต่างๆซึ่งปัจจุบันคนทั่วไปก็สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีเหล่านี้ได้โดยง่าย และมีประสิทธิภาพสูงอย่างมาก ข้าพเจ้าสนใจเทคนิคการตัดต่อไฟล์ภาพและเทคโนโลยีดังกล่าว จึงนำมาดัดแปลงเพื่อให้เข้ากับแนวคิดในงาน

4.7.5 เทคนิคและวิธีการ (Technique and Method)

เทคนิคและวิธีการนั้นตามมาจากแนวคิดเป็นหลัก ด้านมุมมองที่เกิดขึ้นจากรูปแบบการขยายเมืองไปในทิศทางต่างๆ โดยเทคนิคที่เกิดขึ้นมีทั้งส่วนที่ใช้เทคโนโลยีผสมกับความประณีตในการตัดต่อของผู้สร้างสรรค์ชิ้นงานอีกส่วนหนึ่ง ข้าพเจ้ากำหนดทิศทางของชิ้นงานศิลปะให้ออกมามีความราบรื่น เพราะถึงแม้ว่าแนวคิดจะสำคัญที่สุด แต่ชิ้นงานก็ควรใส่ใจรายละเอียดให้เรียบร้อยด้วย โดยข้าพเจ้าค้นหาเทคนิคที่ไม่จำกัด จึงมีความเป็นไปได้ในการรวมเทคนิคต่างๆของการตัดต่อภาพเคลื่อนไหว มาใช้ในแต่ละชิ้นงาน

4.7.6 เครื่องฉายภาพ (projector)

ใช้เป็นเครื่องมือในการนำเสนอชิ้นงาน ฉายเข้าผนังเรียบสีขาวภายในอาคาร ในส่วนของบริเวณทางเดินเพื่อให้เกิดเป็นการจำลองเหตุการณ์ สร้างการรับรู้ถึงความเป็นลิฟต์ ให้เกิดขึ้นภายในพื้นที่บริเวณส่วนหนึ่งที่เปิดโล่งภายในตัวอาคาร เสมือนพื้นที่ของชั้นทั้งชั้นนั้นกำลังเคลื่อนตัวผ่านชั้นต่างๆ รวมถึงการซ้อนลำโพงไว้ในบริเวณรอบๆอย่างแนบเนียนเพื่อให้ได้ยินเสียงการเคลื่อนตัวของลิฟต์จากโดยรอบ เพื่อเพิ่มสุนทรียภาพทั้งด้านภาพและเสียง

4.7.7 อธิบายการพัฒนาและการแก้ปัญหา (Development and Solution)

ผลงานที่ถูกทำขึ้นชิ้นนี้ได้ถูกวางแผนถึงวิธีการที่จะสามารถบันทึกภาพจากภายในลิฟต์ ซึ่งลิฟต์นั้นจะต้องเป็นลิฟต์ที่มีกระจกใส เพื่อที่จะสามารถมองเห็นความเคลื่อนไหวและทิวทัศน์ภายนอกลิฟต์ที่เปลี่ยนแปลงไปอีกด้วย ดังนั้นข้าพเจ้าเริ่มออกสำรวจตามอาคารต่างๆ และหาข้อมูล พบว่า ที่ประเทศสิงคโปร์ มีตึกอาคารน้อยใหญ่มากมายที่น่าสนใจ และที่สำคัญมีลิฟต์อำนวยความสะดวกทุกสถานีรถไฟ ซึ่งพบว่า ลิฟต์ตามสถานีนั้นมีกระจกที่สามารถมองออกมาได้ทุกตัว ข้าพเจ้าจึงใช้วิธีการเดินทางไปยังสถานีต่างๆในระแวกนั้นโดยการนั่งรถไฟไปจนสุดสถานีปลายทาง และแวะลงไปบันทึกภาพเคลื่อนไหวจากการขึ้นลิฟต์ภายในแต่ละสถานีจนครบทุกสถานี และยังไปหาลิฟต์ตามอาคาร และห้างสรรพสินค้า เพื่อให้ได้คลิปวิดีโอให้มากที่สุด แล้วนำมาเลือกไฟล์ที่ใช้ได้เพื่อนำมาตัดต่อเชื่อมทุกสถานที่เข้าด้วยกันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในการบันทึกภาพเคลื่อนไหวของลิฟต์ที่กำลังขึ้นไปเรื่อยๆนั้น ข้าพเจ้าก็จะไม่สามารถควบคุมการเคลื่อนที่ของลิฟต์

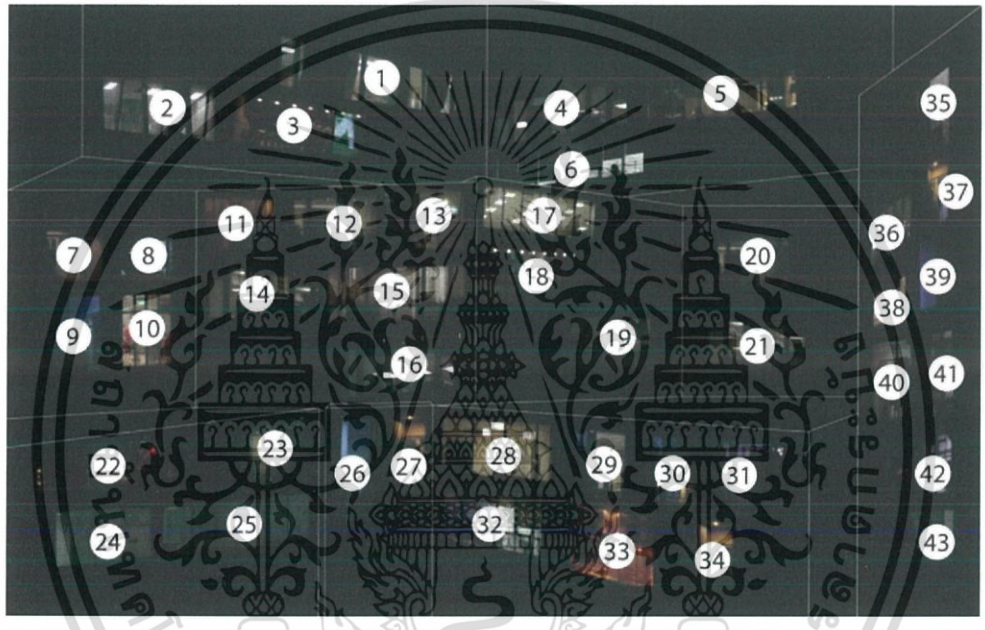
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในแต่ละครั้งได้ หากมีคนกดลงที่ชั้นและแต่ละชั้นก็จะทำให้ไม่ได้ภาพการเคลื่อนที่ของลิฟต์ที่ต้องการ ฉะนั้นข้าพเจ้าแก้ปัญหาโดยการบันทึกภาพเคลื่อนไหวไปเรื่อยๆและปล่อยให้ลิฟต์เลื่อนไปตามต้องการจนกว่าจะได้ภาพที่ต้องการแล้วจึงนำไปตัดต่อ

4.8 วิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 2

4.8.1 ลำดับเหตุการณ์ (Timeline)

ชื่อผลงาน Hypercity – ความยาว 02:00 นาที ฉายวนซ้ำ

ภาพที่ 56 ภาพระบุหมายเลขช่องหน้าต่างแต่ละช่อง

ช่วงเวลา (นาที)	รายละเอียดเหตุการณ์และทัศนียภาพเชิงรูปธรรม	ความหมายและนัยยะของภาพ	เสียง
00:00	ภาพแสงไฟจากช่องหน้าต่างบนอาคาร ช่องหมายเลข 1 / 2 / 3 / 9 / 10 / 19 / 24 / 26 / 27 / 37 และ 39	ปรากฏภาพช่องหน้าต่างที่เปิดอยู่ในเวลากลางคืน 11 ช่อง แสดงถึงวิถีชีวิต จำนวนผู้คน และโครงสร้างตึก อาคารในบริเวณนั้น	บรรยากาศในเมือง รถวิ่ง และ ผู้คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงเวลา (นาที)	รายละเอียดเหตุการณ์และทัศนียภาพเชิงรูปธรรม	ความหมายและนัยยะของภาพ	เสียง
00:01	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 33 / 22 / 28 ถูกเปิดขึ้น ตามลำดับ	ทำให้สามารถมองเห็นได้ว่ายังมีช่องหน้าต่างที่อยู่ในตำแหน่งนั้นๆ อยู่ด้วย	สวิตช์ไฟกดเปิด เรียงกัน 3 ครั้ง
00:02	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 40 / 23 ถูกเปิดขึ้น ตามลำดับ	แสดงถึงตำแหน่งที่ถูกจัดวางแบบใหม่และโครงสร้างที่ค่อยๆ ปรากฏของตึก อาคาร	สวิตช์ไฟกดเปิด เรียงกัน 2 ครั้ง
00:03	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 7 ถูกเปิดขึ้น	ปรากฏตำแหน่งที่มีชีวิตกำลังเคลื่อนไหว	สวิตช์ไฟกดเปิด
00:04	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 29 / 14 / 32 ถูกเปิดขึ้น ตามลำดับ	เห็นถึงความเคลื่อนไหวของผู้คนที่ใช้ชีวิตอยู่ในห้องผ่านช่องหน้าต่างในเมือง	สวิตช์ไฟกดเปิด เรียงกัน 3 ครั้ง
00:05	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 18 ถูกเปิดขึ้น		สวิตช์ไฟกดเปิด
00:10	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 15 ถูกเปิดขึ้น	ค่อยๆ เผยให้เห็นถึงการจัดเรียงโครงสร้างและการเพิ่มพื้นที่ของตึก อาคารในเมืองผ่านช่องหน้าต่างแต่ละช่องที่ค่อยๆ ปรากฏขึ้นมาจากความมืดในเวลากลางคืน	สวิตช์ไฟกดเปิด
00:12	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 38 ถูกเปิดขึ้น		สวิตช์ไฟกดเปิด
00:16	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 21 ถูกเปิดขึ้น		สวิตช์ไฟกดเปิด
00:19	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 5 ถูกเปิดขึ้น		สวิตช์ไฟกดเปิด
00:20	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 36 ถูกเปิดขึ้น		สวิตช์ไฟกดเปิด
00:24	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 11 ถูกเปิดขึ้น		สวิตช์ไฟกดเปิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงเวลา (นาที)	รายละเอียดเหตุการณ์และทัศนียภาพเชิงรูปธรรม	ความหมายและนัยยะของภาพ	เสียง
00:27	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 17 ถูกเปิดขึ้น		สวิตช์ไฟกดเปิด
00:29	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 20 ถูกเปิดขึ้น		สวิตช์ไฟกดเปิด
00:30	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 43 ถูกเปิดขึ้น	ค่อยๆ เผยให้เห็นถึงการจัดเรียงโครงสร้างและการเพิ่มพื้นที่ของตึก อาคาร ในเมืองผ่านช่องหน้าต่างแต่ละช่องที่ค่อยๆ ปรากฏขึ้นมาจากความมืดในเวลากลางคืน	สวิตช์ไฟกดเปิด
00:38	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 8 ถูกเปิดขึ้น		สวิตช์ไฟกดเปิด
00:40	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 41 ถูกเปิดขึ้น		สวิตช์ไฟกดเปิด
00:42	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 25 ถูกเปิดขึ้น		สวิตช์ไฟกดเปิด
00:44	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 16 ถูกเปิดขึ้น		สวิตช์ไฟกดเปิด
00:45	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 10 ถูกปิดลง	วิถีชีวิตชาวเมืองที่เกิดขึ้นและผ่านไป	สวิตช์ไฟกดปิด
00:49	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 42 / 12 ถูกเปิดขึ้น ตามลำดับ	ความเคลื่อนไหวที่ยังคงดำเนินต่อไปแม้ในเวลากลางคืน	สวิตช์ไฟกดเปิดเรียงกัน 2 ครั้ง
00:53	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 21 ถูกปิดลง	หน้าต่างช่องนั้นที่เคยอยู่ได้หายไป ทิ้งให้ผู้คนที่เฝ้ามองสงสัยว่า ตำแหน่งตรงนั้นยังคงมีหน้าต่างช่องหนึ่งหรือได้หายไปแล้วจริงๆ	สวิตช์ไฟกดปิด
00:54	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 32 ถูกปิดลง	วิถีชีวิตของชาวเมืองที่ผ่านมาเพียงชั่วคราว	สวิตช์ไฟกดปิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงเวลา (นาที)	รายละเอียดเหตุการณ์และทัศนียภาพเชิงรูปธรรม	ความหมายและนัยยะของภาพ	เสียง
00:55	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 31 / 13 ถูกเปิดขึ้น ตามลำดับ และแสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 40 ถูกปิดลง	เรื่องราว รูปแบบ วิถีชีวิตที่เกิดขึ้น ผ่านมาและผ่านไป อย่างไร้ร่องรอย ของวิถีชีวิตชาวเมืองที่มีความรวดเร็ว และวนซ้ำรูปแบบเดิมๆ	สวิตช์ไฟกดเปิดเรียงกัน 2 ครั้ง และสวิตช์ไฟกดปิด
01:00	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 6 ถูกเปิดขึ้น	ระยะเวลาในงานแสดงถึงช่วงเวลาในยามค่ำ	สวิตช์ไฟกดเปิด
01:06	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 34 ถูกเปิดขึ้น	คืนและวิถีชีวิตชาวเมืองที่ยังคงดำเนินต่อไปอย่างไม่มีหยุด	สวิตช์ไฟกดเปิด
01:07	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 30 ถูกเปิดขึ้น		สวิตช์ไฟกดเปิด
01:14	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 43 ถูกปิดลง		สวิตช์ไฟกดปิด
01:18	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 25 ถูกปิดลง	แสงจากช่องหน้าต่างที่ดับลงไป เปรียบกับการหายไปของการดำรงอยู่ ปราศจากความเคลื่อนไหว และการดับลงนั้น แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตของชาวเมืองที่ผ่านมา และผ่านไปอย่างไร้ร่องรอย	สวิตช์ไฟกดปิด
01:20	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 20 ถูกปิดลง		สวิตช์ไฟกดปิด
01:21	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 30 ถูกปิดลง		สวิตช์ไฟกดปิด
01:24	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 4 / 7 ถูกปิดลง ตามลำดับ		สวิตช์ไฟกดปิดเรียงกัน 2 ครั้ง
01:25	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 31 ถูกปิดลง		สวิตช์ไฟกดปิด
01:26	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 16 ถูกปิดลง		สวิตช์ไฟกดปิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงเวลา (นาที)	รายละเอียดเหตุการณ์และทัศนียภาพเชิงรูปธรรม	ความหมายและนัยยะของภาพ	เสียง
01:28	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 8 ถูกปิดลง	แสงจากช่องหน้าต่างที่ดับลงไปในแต่ละครั้งทำให้ไม่สามารถมองเห็นความเคลื่อนไหวของวิถีชีวิตเล็กๆ ที่ดำเนินอยู่ภายในช่องสี่เหลี่ยมเหล่านั้นได้อีก อีกทั้งการหายไปของช่องหน้าต่างแต่ละช่องก็คือการจากไปอย่างเงียบๆ ของผู้คนที่ดิ้นรน วิถีชีวิตของคนเมืองในยามค่ำคืนนี้จึงแสดงให้เห็นถึง การดำรงอยู่และจากไปอย่างรวดเร็วภายในพื้นที่ชั่วคราวของผู้คนชาวเมือง	สวิตช์ไฟกดปิด
01:30	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 29 ถูกปิดลง		สวิตช์ไฟกดปิด
01:34	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 17 ถูกปิดลง		สวิตช์ไฟกดปิด
01:39	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 12 ถูกปิดลง		สวิตช์ไฟกดปิด
01:41	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 11 / 13 ถูกปิดลง ตามลำดับ		สวิตช์ไฟกดปิดเรียงกัน 2 ครั้ง
01:45	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 28 ถูกปิดลง		สวิตช์ไฟกดปิด
01:50	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 15 / 6 ถูกปิดลง ตามลำดับ		สวิตช์ไฟกดปิดเรียงกัน 2 ครั้ง
01:55	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 36 / 35 ถูกปิดลง ตามลำดับ		สวิตช์ไฟกดปิดเรียงกัน 2 ครั้ง
01:56	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 18 / 23 / 14 ถูกปิดลง ตามลำดับ		สวิตช์ไฟกดปิดเรียงกัน 3 ครั้ง
01:57	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 5 / 38 ถูกปิดลง ตามลำดับ		สวิตช์ไฟกดปิดเรียงกัน 2 ครั้ง
01:58	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 33 ถูกปิดลง		สวิตช์ไฟกดปิด
01:59	แสงไฟจากช่องหน้าต่างหมายเลข 22 ถูกปิดลง		สวิตช์ไฟกดปิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงเวลา (นาที)	รายละเอียดเหตุการณ์และทัศนียภาพเชิงรูปธรรม	ความหมายและนัยยะของภาพ	เสียง
02:00	คงเหลือแสงจากช่องหน้าต่างหมายเลข 1 / 2 / 3 / 9 / 10 / 19 / 24 / 26 / 27 / 37 และ 39	วิถีชีวิตที่ยังคงดำเนินต่อไป วนซ้ำ และแสดงถึงการเข้ามาและจากไปของผู้คนที่วนเวียนมาสู่เมือง	บรรยากาศในเมือง รถวิ่ง และ ผู้คน

ภาพที่ 57 ภาพการปรากฏและหายไปของช่องหน้าต่าง ในผลงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.8.2 แนวคิดเรื่องการสร้างรูปแบบมุมมองภาพ (Perspective pattern concept idea)

การสร้างรูปแบบมุมมองภาพของผลงานมาจากการศึกษาด้านรูปทรงโครงสร้างของตึก อาคารต่างๆที่เกิดขึ้นจากการขยายขอบเขตของพื้นที่เมือง โดยสังเกตว่าแต่ละตึก อาคารนั้นก็จะต้องมีหน้าต่าง และในเวลากลางคืน โครงสร้างของอาคารก็จะหายไป มองเห็นก็เพียงแต่แสงไฟจากช่องหน้าต่าง ที่เรียงตัวกันอย่างเป็นระเบียบตามรูปลักษณ์ของอาคาร ทำให้เห็นเป็นตึกอาคารขึ้นมาได้ภายในช่วงเวลากลางคืน ความสนใจในรูปแบบโครงสร้างของตึก อาคาร ซึ่งเป็นผลมาจากการขยายขอบเขตพื้นที่ใช้สอยเพิ่มออกไปในเชิงยกระดับจากพื้นราบ ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้แนวคิดถึงลักษณะของการสร้างรูปแบบมาจากรูปทรงสี่เหลี่ยมมิติใดๆ (Hypercube) ซึ่งเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมที่มีมิติมากกว่า 4 ด้าน เป็นสี่เหลี่ยมที่มีการขยาย ซ้อนทับ หรือเพิ่มจำนวนเข้าไป ข้าพเจ้าเล็งเห็นถึงความเป็นโครงสร้างที่ถูกขยายเชื่อมต่อออกไปในพื้นที่ต่อขยายที่ไม่ใช่เพียงด้านกว้างซึ่งตรงกับรูปแบบของการต่อขยายพื้นที่ของเมือง จึงได้ออกแบบโครงสร้างของตึกขึ้นมาและใช้แสงไฟจากช่องหน้าต่างเป็นตัวสร้างให้เกิดเป็นรูปทรงของอาคารที่อยู่เบื้องหลังด้วยการจัดเรียงช่องแสงจากหน้าต่างที่บันทึกมาในเวลากลางคืน จัดวางลงไปบนโครงสร้างใหม่ที่ข้าพเจ้าได้ออกแบบขึ้นมา

4.8.3 การขยายพื้นที่ของเมือง (Urban Extention)

การขยายพื้นที่ของเมืองนั้นก่อให้เกิดห้องสี่เหลี่ยมขึ้นเป็นจำนวนมาก นั้นเป็นสาเหตุประการหนึ่งของการเป็นแหล่งศูนย์รวมย่านเศรษฐกิจและการค้ารวมถึงการใช้แรงงานของคนที่เข้ามาทำงานและมาอาศัยอยู่ในบริเวณที่ใกล้กับสถานที่ทำงาน เพื่อย่นย่อระยะเวลาและทรัพยากรที่จะสูญเสียไปจากการเดินทางมาทำงาน ช่องสี่เหลี่ยมเล็กๆเหล่านี้ยังแสดงถึงนัยยะในหลายๆด้าน ยกตัวอย่างเช่น เป็นอาคารสำนักงานซึ่งรวมบริษัทประกอบการไว้ภายใน เป็นห้างสรรพสินค้า ในมุมมองของข้าพเจ้าการเฝ้ามองไปยังแสงไฟจากช่องหน้าต่างเหล่านี้ ยังสะท้อนให้นึกถึงปริมาณความหนาแน่นของการกระจุกความเจริญ และด้วยสัญลักษณ์เหล่านี้ สื่อสารถึงความเป็นเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.8.4 เทคนิคและวิธีการ (Technique and Method)

เทคนิคและวิธีการนั้นมาจากความสนใจและสังเกต ในเรื่องของมุมมองการขยายของเมืองที่ไม่สิ้นสุด ดังนั้นการสร้างสรรค์งานที่อยู่ในขอบเขต และส่งเสริมให้แนวคิดมีความชัดเจนยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าจึงใช้เทคนิคการสร้างภาพจากการรวมไฟล์ภาพย่อเป็นภาพขนาดพอดีกับตำแหน่งที่นำไปจัดวางลงบนโครงสร้างที่ได้ออกแบบมาในตอนต้น วิธีการนั้นจะตามมาจากแนวคิดเป็นหลัก โดยเทคนิคที่เลือกใช้ทำให้สามารถสร้างพื้นที่ พื้นที่หนึ่งขึ้นมาใหม่ เป็นมุมมองหนึ่งของรูปแบบการขยายพื้นที่ภายในเมือง

4.8.5 อธิบายการพัฒนาและการแก้ปัญหา (Explan and Solution)

ผลงานที่ได้ทำขึ้นชิ้นนี้ ได้มีการวางแผนจากการร่างภาพ และทดลองจัดวางรูปแบบขึ้นมาก่อน จากนั้นจึงไปบันทึกภาพจากสถานที่ต่างๆ ซึ่งในขั้นตอนของการออกสำรวจพื้นที่ต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นั้นในบางครั้งก็ยากที่จะเข้าไปถึง ในตำแหน่งที่เหมาะสมที่จะได้ภาพที่ต้องการ ซึ่งเป็นภาพที่มีความชัดเจน เห็นถึงความเคลื่อนไหวภายในช่องหน้าต่างนั้นๆ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงต้องใช้เวลาในการเดินทางเพื่อไปหาตำแหน่งที่จะสามารถมองเห็นภาพหน้าต่างได้ในระยะที่ไม่ไกลมากนัก แต่เนื่องจากช่องหน้าต่างตามตึกสูง ก็มักจะอยู่ในระดับที่สูงห่างจากพื้นดินอยู่มากทำให้ข้าพเจ้าต้องพยายามหาช่องทางเพื่อขึ้นไปบันทึกภาพในแนวระดับเดียวกันให้ได้มากที่สุด เพื่อให้ได้ภาพที่มีมุมมองชัดเจนในแนวตรง และการบันทึกภาพเคลื่อนไหวที่นิ่งอย่างช่องหน้าต่างทำให้กล้องต้องอาศัยความนิ่งอย่างสูง เพราะจะทำให้มองเห็นความเคลื่อนไหวได้ง่าย หากกล้องมีความสั่นไหวแม้เพียงเล็กน้อยทำให้ไม่ได้ภาพที่ต้องการ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องนำขาตั้งกล้องไปใช้ในการตั้งกล้องบันทึกภาพด้วย ในการทำงานข้าพเจ้าบันทึกภาพความกว้างของทิวทัศน์ที่มีช่องหน้าต่างจำนวนมากเรียงรายกันอยู่ภายในเมือง แต่เมื่อนำมาตัดต่อจึงได้พบว่า ภาพของช่องหน้าต่างแต่ละช่องนั้นมีความคมชัดที่น้อยมาก เนื่องจากเป็นการบันทึกภาพอย่างกว้าง เมื่อนำมาตัดจึงได้ไฟล์ภาพเล็กๆหลายๆไฟล์ จึงไม่มีความคมชัดเท่าที่ควร เพราะฉะนั้นจึงได้มีการถ่ายทำใหม่ทั้งหมดอีกรอบโดยใช้เลนส์กล้องแบบซูมและบันทึกภาพช่องหน้าต่างแต่ละช่องในการบันทึกแต่ละครั้ง แบบเจาะจง เพื่อให้ได้รายละเอียดที่ชัดเจนของช่องหน้าต่างและเห็นถึงความเคลื่อนไหวแม้เพียงเล็กน้อยของวิถีชีวิตภายในช่องสี่เหลี่ยมเล็กๆเหล่านั้น

4.9 วิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 3

4.9.1 ลำดับเหตุการณ์ (Timeline)

ชื่อผลงาน "We spent a lot of time looking for a parking lot." – ความยาว 02:14 นาที ฉายวนซ้ำ

ช่วงเวลา (นาที)	รายละเอียดเหตุการณ์และทัศนียภาพเชิงรูปธรรม	ความหมายและนัยยะของภาพ	เสียง
00:00	ภาพอาคารจอดรถที่ถูกต่อสูงขึ้นไป	แสดงถึงรูปแบบตึกอาคารจอดรถที่ถูกต่อขยายพื้นที่ไปในแนวตั้งในบริเวณย่านเมือง	บรรยากาศในบริเวณรอบๆอาคารจอดรถภายในเมือง
00:05	รถยนต์ในชั้นฝั่งด้านซ้ายค่อยๆเคลื่อนตัวออกมาเผยให้เห็นถึงไฟหน้ารถ	รูปแบบการเคลื่อนที่ของรถบนอาคารจอด ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน แต่ละช่วงเวลา แต่มันได้เกิดขึ้นซ้ำๆ ในรูปแบบเดิมๆ	เครื่องยนต์รถกำลังเร่งเครื่องผ่านไป
00:06	รถโผล่ออกมาจากช่องตึกฝั่งด้านซ้ายตั้งแต่ชั้นบนจนถึงชั้นล่าง พร้อมๆกัน		เครื่องยนต์รถกำลังเร่งเครื่องผ่านไป
00:07	รถเลี้ยววนออกมาจนเห็นถึงไฟท้ายรถของแต่ละคัน		เสียงรถค่อยๆ เบาลงและหายไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงเวลา (นาที)	รายละเอียดเหตุการณ์และทัศนียภาพเชิงรูปธรรม	ความหมายและนัยยะของภาพ	เสียง
00:12	แสงสีแดงสว่างขึ้นจากไฟท้ายรถ จากการที่รถเบรคเพื่อที่จะเลี้ยวโค้งวนไปด้านขวาตึก		เสียงรถค่อยๆ เบาลงและหายไป
00:15	รถเลี้ยวโค้งมาที่ด้านขวาของอาคารพร้อมๆกันตั้งแต่ชั้นบนจรถึงชั้นล่าง เผยให้เห็นไฟหน้ารถที่ค่อยๆสะท้อนบนพื้นมาด้านหน้าทีละน้อย	รูปแบบการเคลื่อนที่ของรถบนอาคารจอด ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน แต่ละช่วงเวลา แต่มันได้เกิดขึ้นซ้ำๆ ในรูปแบบเดิมๆ ถูกนำมาจัดเรียงช่วงเวลาให้เกิดขึ้นพร้อมๆ กัน หรือเป็นลวดลาย รูปแบบ ที่ถูกออกแบบขึ้น ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้ อาจเคยเกิดขึ้น หรือไม่ก็ตาม แต่การเลี้ยววนของรถในอาคารจอดรถนั้นเกิดขึ้นเป็นความจริงของรูปแบบความเคลื่อนไหวภายในเมือง	เสียงรถค่อยๆ ปรากฏ
00:20	รถค่อยๆเคลื่อนตัวออกมาจนสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน		เครื่องยนต์รถกำลังเร่งเครื่องผ่านไป
00:22	รถเลี้ยวโค้งวนกลับไปที่ฝั่งด้านซ้ายของอาคาร		เสียงรถวิ่งเหยียบรอยต่อ ท่อ ของตึก
00:26	รถค่อยๆ ปรากฏให้เห็นจากช่องตึกในฝั่งด้านซ้าย		เสียงรถค่อยๆ ปรากฏ
00:29	รถวนผ่านไปจนสามารถมองเห็นไฟหลังรถได้		เครื่องยนต์รถกำลังเร่งเครื่องผ่านไป
00:33	รถเบรกและเลี้ยวโค้งไปที่ฝั่งด้านขวาทุกคันตั้งแต่ชั้นบนไปจนถึงชั้นล่างพร้อมๆกัน		เสียงรถค่อยๆ เบาลงและหายไป
00:37	รถจากช่องตึกฝั่งขวาค่อยๆ ปรากฏออกมาทีละคันไล่ตั้งแต่ชั้นล่างสุดไปจนถึงชั้นบนสุด ตามลำดับ		เสียงรถค่อยๆ ปรากฏ
00:42	รถจากฝั่งขวาค่อยๆ เลี้ยวโค้งมาที่ช่องตึกฝั้งด้านซ้ายทีละคันตั้งแต่ชั้นล่างสุดเรื่อยๆ ไปจนถึงชั้นบนสุด ตามลำดับ		เครื่องยนต์รถกำลังเร่งเครื่องผ่านไป
00:49	รถที่ชั้นล่างสุด เลี้ยววนกลับมาที่ฝั่งด้านขวาของตึก และในขณะที่รถคันต่อๆ มาไปจนถึงชั้นบนสุดค่อยๆ เลี้ยววนตามมาเป็นลักษณะเกลียว		เครื่องยนต์รถกำลังเร่งเครื่องผ่านไป - เสียงรถวิ่งเหยียบรอยต่อ ท่อ ของตึก - เสียงรถค่อยๆ เบาลงและหายไปสลับกันไป

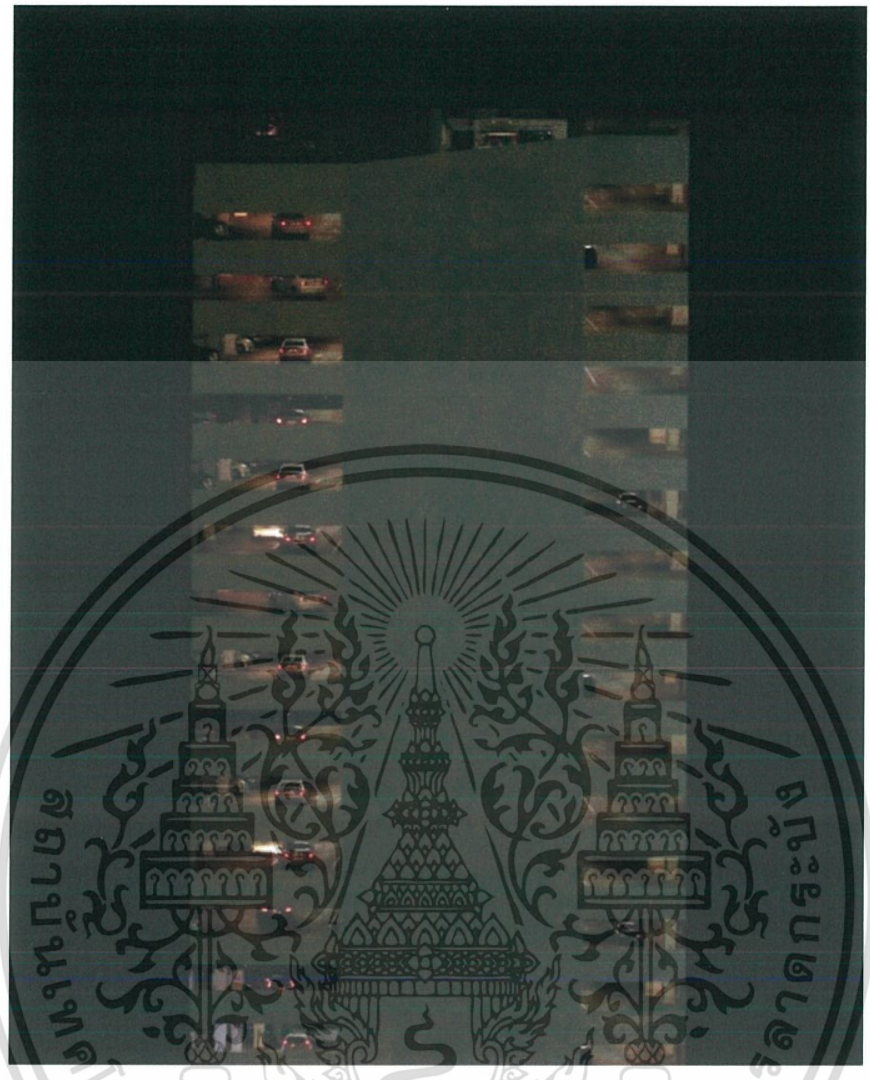
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงเวลา (นาที)	รายละเอียดเหตุการณ์และทัศนียภาพเชิงรูปธรรม	ความหมายและนัยยะของภาพ	เสียง
01:00	รถที่ชั้นล่างสุด เลี้ยววนกลับไปที่ฝั่งซ้ายของอาคาร และต่อไปชั้นถัดไปเป็นลักษณะหมุนเป็นเกลียว ม้วนวนไปเรื่อยๆ	รูปแบบการเคลื่อนที่ของรถบนอาคารจอด ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน แต่ละช่วงเวลา แต่มันได้เกิดขึ้นซ้ำๆ ในรูปแบบเดิมๆ ได้ถูกออกแบบจัดเรียงช่วงเวลาให้เกิดเป็นการเคลื่อนตัวที่มีลวดลาย	เครื่องยนต์รถกำลังเร่งเครื่องผ่านไป - เสียงรถวิ่งเหยียบรอยต่อ ท่อ ของตึก - เสียงรถค่อยๆ เบาลงและหายไป สลับกันไป
01:54	รถค่อยๆ ปรากฏมาจากด้านขวาของตึกแบบสลับชั้นเว้นชั้น พร้อมๆ กัน		เสียงรถค่อยๆ ปรากฏ
01:57	รถเลี้ยววนไปทางช่องอาคารด้านซ้ายแบบสลับชั้นเว้นชั้น พร้อมๆ กัน		เครื่องยนต์รถกำลังเร่งเครื่องผ่านไป
02:10	รถคันหนึ่งวิ่งออกมาจากชั้น 2 ของอาคารในช่องตึกด้านขวา		บรรยากาศในบริเวณรอบๆ อาคารจอดรถภายในเมือง
02:14	รถเลี้ยววนไปที่ฝั่งซ้าย และรถทั้งหมดก็หายไป		

ภาพที่ 58 ภาพการเคลื่อนของรถบนอาคารจอด ในผลงานชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 59 ภาพโครงสร้างอาคารจอดรถจากการเรียงต่อชั้นอย่างแนบเนียน ในผลงานชิ้นที่ 3

4.9.2 แนวคิดเรื่องการสร้างรูปแบบมุมมองภาพ (Perspective pattern concept idea)

การสร้างรูปแบบมุมมองภาพของผลงานมาจากการศึกษาด้านรูปแบบการเคลื่อนไหวของรถภายในอาคารจอดที่เกิดขึ้นจากการขยายขอบเขตของพื้นที่เมือง โดยสังเกตว่า รถจะขับวนภายในอาคารอยู่จำนวนหลายรอบ รถแต่ละคันวนแต่ละชั้น แต่ละชั้นจะมีรถวนผ่านแต่ละช่วงเวลาที่อาจพร้อมหรือไม่พร้อมกัน ดังนั้นในแต่ละชั้นของอาคารจอดนั้นจะต้องมีรถวนผ่านนั้นได้แสดงให้เห็นถึงความเคลื่อนไหวด้านหนึ่งที่เกิดขึ้นผ่านวิถีชีวิตของชาวเมือง มีการให้ความสนใจในรูปแบบโครงสร้างของตึก อาคาร ซึ่งเป็นผลมาจากการขยายขอบเขตพื้นที่ใช้สอยเพิ่มออกไปในเชิงยกระดับจากพื้นราบ ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้แนวคิดถึงลักษณะของการสร้างรูปแบบมาจากรูปทรงสี่เหลี่ยมมิติใดๆ (Hypercube) ซึ่งเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมที่มีมิติมากกว่า 4 ด้าน เป็นสี่เหลี่ยมที่มีการขยาย ซ้อนทับ หรือเพิ่มจำนวนเข้าไป ข้าพเจ้าเล็งเห็นถึงความเป็นโครงสร้างที่ถูกขยายเชื่อมต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกไปในพื้นที่ต่อขยายที่ไม่ใช่เพียงด้านกว้างซึ่งตรงกับรูปแบบของการต่อขยายพื้นที่ของเมือง จึงได้ออกแบบโครงสร้างของตึกขึ้นมาและใช้แสงไฟจากช่องหน้าต่างเป็นตัวสร้างให้เกิดเป็นรูปทรงของอาคารที่อยู่เบื้องหลังด้วยการจัดเรียงช่องแสงจากหน้าต่างที่บันทึกมาในเวลากลางคืน จัดวางลงไปบนโครงสร้างใหม่ที่ข้าพเจ้าได้ออกแบบขึ้นมา

4.9.3 การขยายพื้นที่ของเมือง (Urban Extention)

การขยายพื้นที่ของเมืองนั้นก็เพื่อรองรับต่อความต้องการที่จะใช้พื้นที่ของประชากรที่เพิ่มมากขึ้นของคน และอีกทั้งยานพาหนะที่เพิ่มปริมาณขึ้นอย่างมหาศาลอีกด้วย ก่อให้เกิดปัญหาตามมามากมายทั้งด้านมลพิษและการจราจร แต่ปัญหาเหล่านั้นย่อมก่อให้เกิดการคิดออกแบบสิ่งใหม่ เพื่อรองรับต่อความต้องการที่จะมีสิทธิในพื้นที่ชั่วคราวที่ไม่อาจปฏิเสธได้ ลานจอดรถ เป็นอีกสิ่งก่อสร้างหนึ่งที่เกิดขึ้นมากมายภายในพื้นที่เมือง พื้นที่จอดรถเหล่านี้รองรับจำนวนที่เพิ่มมากขึ้นของพาหนะซึ่งมาพร้อมกับปริมาณประชากรชาวเมือง ซึ่งมีความเชื่อมโยงกันอย่างไม่ต้องสงสัย ดังนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่า อาคารจอดรถ นั้นเป็นสัญลักษณ์หนึ่งที่ป่าวประกาศความเป็นเมืองได้อย่างชัดเจนอีกสิ่งหนึ่งได้ดีอย่างมุมมองที่มองไปยังอาคารจอดรถนั้นทำให้เห็นว่ามันจำเป็นต่อการดำรงอยู่ ถึงแม้ว่ามันจะใช้รองรับสิ่งของที่ไม่มีชีวิต และแม้เพียงชั่วคราวก็ตาม แต่มันได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่ ภายในเมืองอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

4.9.4 เทคนิคและวิธีการ (Technique and Method)

เทคนิคและวิธีการที่ข้าพเจ้าใช้ในการสร้างสรรค์งานชิ้นดังกล่าวนี้ เกิดขึ้นจากการสนใจในรูปแบบของการเคลื่อนไหวของรถที่เกิดการวนซ้ำอย่างมีระเบียบ ประกอบกับการลำดับช่วงเวลาของเทคนิคในรายการโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ ข้าพเจ้ามองเห็นถึงเส้นเวลาที่เกิดขึ้นจากการเคลื่อนที่ของรถบนอาคารจอด อาคารจอดรถนั้นมีลักษณะซ้ำๆ และแต่ละชั้นก็มีโครงสร้างที่เหมือนๆกัน จึงทำให้มีความน่าสนใจในการตัดต่อ ดังในงานของข้าพเจ้านั้นแสดงถึงเหตุการณ์ที่จะต้องเกิดขึ้น หรือได้เกิดขึ้นไปแล้วของบางสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นรูปแบบซ้ำๆ ภายในพื้นที่ต่อขยายในแนวตั้งที่มีอยู่ทั่วไปภายในเมือง โดยเทคนิคการทับซ้อนภาพและจัดเรียงลำดับการเกิดขึ้นของเหตุการณ์นั้น ทำให้สามารถสร้างเหตุการณ์ความบังเอิญอย่างจงใจ ให้เกิดเป็นลวดลายทางทัศนศิลป์จากแสงไฟหน้ารถที่เคลื่อนผ่านในแต่ละชั้น

4.9.5 อธิบายการพัฒนาและการแก้ปัญหา (Development and Solution)

ข้าพเจ้าออกแบบและวางแผนการทำผลงานชิ้นนี้ไว้ก่อน แล้วจึงเริ่มปฏิบัติการตามขั้นตอนในการสร้างชิ้นงาน ซึ่งการทำชิ้นงานครั้งแรกนั้นยังพบข้อผิดพลาดบางประการ ตั้งแต่ขั้นตอนแรกคือการบันทึกภาพเคลื่อนไหว เนื่องจากอาคารสูงนั้นมีกฎหมายเรื่องการก่อสร้างในด้านการเว้นระยะห่างพื้นที่โดยรอบ ดังนั้นการจะหาตำแหน่งที่จะขึ้นไปอยู่ในระดับสายตาเดียวกับชั้นอาคารนั้นจึงต้องออกค้นหาไปตามสถานที่ต่างๆภายในเมือง จากนั้นจึงทำการบันทึกภาพโดยการตั้งกล้องบันทึกทิ้งไว้เป็นช่วงระยะเวลาหนึ่งที่คาดว่าแต่ละชั้นภายในเฟรมภาพที่บันทึกนั้น มีรถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิ่งผ่านซึ่งข้าพเจ้าทำการบันทึกภาพอาคารจอดรถแยกเป็นช่วงชั้น เพื่อให้ได้มุมมองภาพที่มองเห็นไฟหน้ารถได้อย่างชัดเจน เมื่อนำมาตัดต่อ ดังนั้นจึงเกิดปัญหาเกี่ยวกับตำแหน่งที่บันทึกภาพในแต่ละชั้นนั้น ไม่ตรงกัน และได้ใช้วิธีการปรับแต่งและตัดภาพในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ทำให้ภาพออกมาแต่ละชั้นตรงเป็นตึกเดียวกันได้ จากนั้นในการตัดต่อไฟล์ภาพนั้นจะต้องเลื่อนหาช่วงเวลาที่รถจะแล่นผ่าน แล้วนำส่วนของไฟล์วิดีโอในช่วงดังกล่าวมาจัดวางให้เกิดเป็นการเคลื่อนไหวตามที่ได้ออกแบบไว้ ปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงนี้คือ การที่รถแต่ละคัน วิ่งด้วยความเร็วไม่เท่ากัน ทำให้ภาพที่ออกมาไม่พร้อมเพรียง ดังนั้นข้าพจึงทำการเร่งเวลาในบางไฟล์ให้เคลื่อนไหวเร็วขึ้นเพื่อให้เท่ากับรถคันอื่นๆ ในชั้นอื่นๆ ของอาคาร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5
บทสรุป

ผลงานศิลปะนิพนธ์ภายใต้หัวข้อชุด “มุมมองที่ไม่สิ้นสุดของเมือง” สะท้อนเรื่องราว การเปลี่ยนผ่านของรูปแบบโครงสร้างการขยายพื้นที่ผ่านสิ่งก่อสร้างซ้อนทับในแนวตั้งตามแบบยุคสมัยที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ข้าพเจ้าได้เฝ้ามองการเปลี่ยนแปลง ผ่านช่วงเวลาของการเกิดขึ้นและผ่านไปของวิถีชีวิตของผู้คนที่อาศัยอยู่ในเมือง ได้เห็นถึงความเคลื่อนไหวของวิถีชีวิตผู้คนที่ดำเนินทับร่องรอยในชีวิตประจำวันซ้ำๆ ของทั้งพวกเขาเองในแต่ละวัน และผู้คนที่ล้วนมีรูปแบบของการดำเนินชีวิตคล้ายๆ กันซ้ำรอยอย่างมีรูปแบบเฉพาะของวิถีแบบเมือง ที่ถูกขยายอาณาเขตออกไปอย่างไม่รู้จบ ท่ามกลางความแออัด ทับซ้อนของโครงสร้าง และเวลาเป็นสิ่งที่จัดเรียงลำดับของเหตุการณ์ซึ่งส่งผลในเกิดภาพทางทัศนศิลป์

ข้าพเจ้าได้ศึกษาถึงความเป็นเมือง และรูปแบบทิศทาง ที่เมืองขยายตัวภายในขอบเขตที่กระจุกตัว และปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดเป็นภาวะดังกล่าว เมืองเป็นแหล่งศูนย์รวมทางเศรษฐกิจ และแรงงาน สถานประกอบการ และที่พักอาศัย ที่มีพื้นที่แคบที่สุดเมื่อเทียบอัตราส่วนประชากรต่อพื้นที่ เพราะการกระจุกความเจริญของเมือง ตึก อาคารที่มีการต่อขยายชั้นสูงขึ้นไปนั้น เป็นทางออกที่ดูจะมีประสิทธิภาพในการเพิ่มพื้นที่ให้แก่เมืองที่คับแคบ ดังนั้นการหาความเป็นไปได้ในการออกแบบที่ไม่สิ้นสุดของมนุษย์นั้นทำให้ข้าพเจ้าได้ค้นหา มองหาถึงความเป็นไปได้ในการต่อขยายพื้นที่เมืองออกไปผ่านทางงานศิลปะในชุดนี้ โดยการนำเสนอแง่มุมของการขยายพื้นที่เมืองผ่านทัศนคติของข้าพเจ้าในงานวิดีโอ ซึ่งจะเป็นการแสดงให้เห็นถึงความไม่สิ้นสุดของการต่อขยายพื้นที่ การหาความเป็นไปได้ในการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ที่จำกัดโดยฝีมือของมนุษย์ ในลักษณะที่เป็นภาพเคลื่อนไหวที่ใช้ประสบการณ์ร่วมของคนดูเข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบสร้างชิ้นงานแต่ละชิ้น เพื่อให้เกิดมุมมองต่อเรื่องราวของวิถีชีวิตของชาวเมืองในแง่มุมหนึ่งผ่านมุมมองของข้าพเจ้า

ซึ่งการทำศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ทำให้ข้าพเจ้าได้สัมผัสถึงรูปแบบวิธีการคิด และการดำเนินงานสร้างสรรค์ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเป็นชิ้นงานทั้ง 3 ชิ้น ผ่านการศึกษา ทดลอง แก้ไข และพัฒนามาอย่างเป็นขั้นตอน ลำดับการ สำหรับข้าพเจ้านั้นงานศิลปะนั้นส่วนที่สำคัญที่สุดก็คือ แนวความคิด และการผสมกับความเชี่ยวชาญด้านฝีมือการปฏิบัติของชิ้นงานด้วยนั้น ก็จะยิ่งทำให้งานประสบความสำเร็จได้ดียิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในขั้นตอนการสร้างสรรค์งานศิลปะนั้น อยู่ที่การบริหารจัดการเวลา การลำดับขั้นตอน การวางแผนในการปฏิบัติงานต่างๆ และเนื่องจากปัญหาด้านอุปกรณ์ในการทำงานในด้านเทคโนโลยีของข้าพเจ้ามีประสิทธิภาพไม่เพียงพอจึงทำให้การทำงานเป็นไปได้อย่างค่อยเป็นค่อยไปเนื่องจากต้องใช้คอมพิวเตอร์ของทางสถาบันจึงมีช่วงเวลาการทำงานในเวลาราชการเท่านั้น ถ้าหากใช้อุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับเทคนิคหรือชิ้นงานที่ทำนั้น ก็จะทำให้งานสำเร็จลุล่วงได้อย่างรวดเร็ว อีกทั้งการศึกษาถึงเทคนิคของโปรแกรมตัดต่อในคอมพิวเตอร์ หรือความเชี่ยวชาญในด้านเทคนิคใดๆก็จะช่วยส่งเสริมการสร้างสรรค์ชิ้นงานได้

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

สบร. ร่วมกับ บ.ดิวันโอวัน เปอร์เซ็นต์ จำกัด. 2558. **การขยายตัวของความเป็นเมือง (Urbanization).** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ.

อาร์ม. 2558. **ยุทธศาสตร์ใหม่: กระจุกความเจริญ.** [Online]. Available : http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/634689 (วันที่สืบค้นข้อมูล : 05/04/2560)

ซิลเวีย มาร์ติน. 2552. **Video art วิดีโออาร์ต.** เชียงใหม่ : สำนึกพิมพ์เชียงใหม่ไฟน์อาร์ท

ศล. 2550. **Hypercube.** [Online]. Available : http://www.bloggang.com/viewblog.php?id=zol&date=02-11-2007&group=10&gblog=15 (วันที่สืบค้นข้อมูล : 16/03/2560)

Waterhouse & Dodd. 2017. **Jean-Francois Rauzier French b.1952.** [Online]. Available : http://www.waterhousedodd.com/jean-francois-rauzier (วันที่สืบค้นข้อมูล : 08/01/2560)

แข มังกรวงษ์. 2555. **หลักการและแนวคิดของการตัดต่อภาพยนตร์ (Principles and concepts of film editing).** พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพฯ : งานพิมพ์เอกสารตำรา สำนักงานคณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

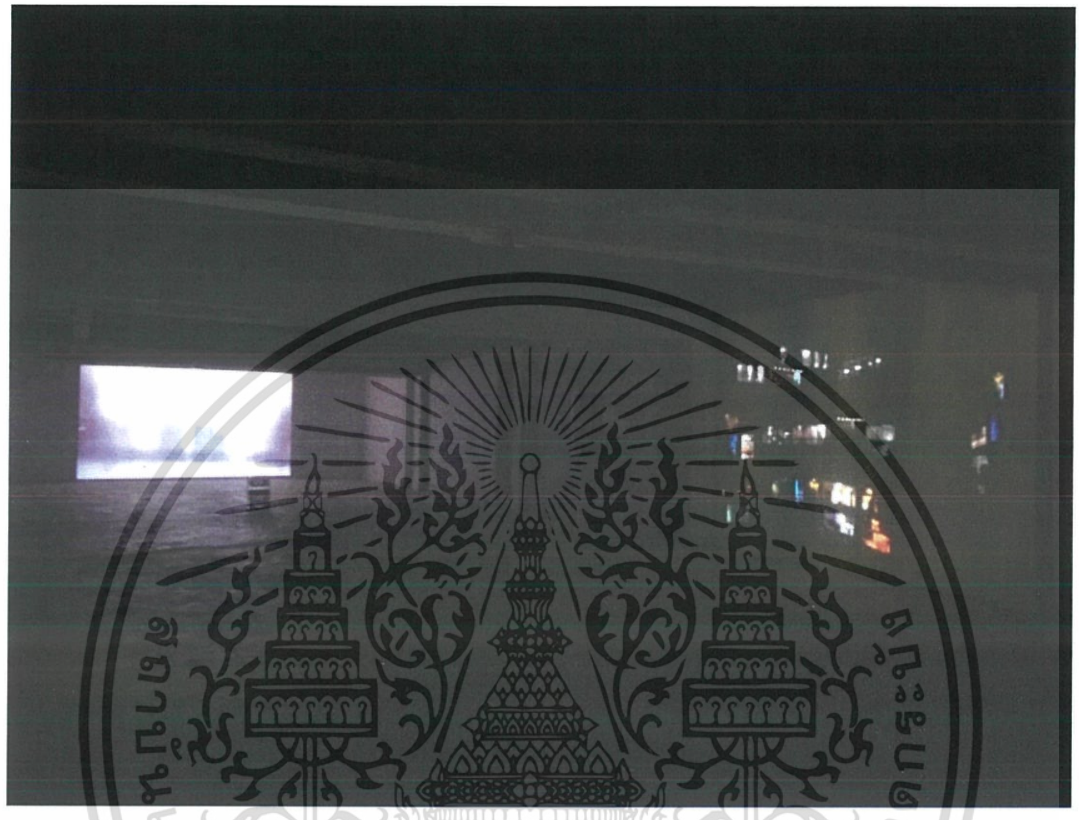
ผศ.ดร.ม.ล.บุศยมาศ นันทวัน. 2558. **แนวคิดในงานทัศนศิลป์ 2.** กรุงเทพฯ : งานสิ่งพิมพ์เอกสารตำรา สำนักงานคณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

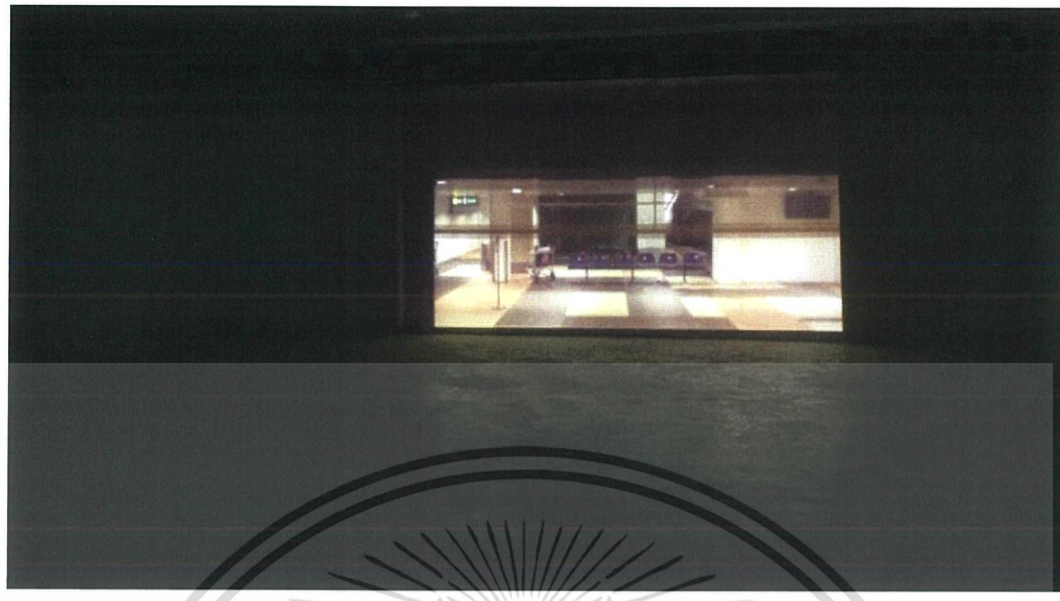

ผลงานศิลปะชุด "มุมมองที่ไม่สิ้นสุดของเมือง" (Infinite perspective of urban), 2560

เทคนิค วิดีโอจัดวาง

ขนาด แปรผันตามพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน “Up to the next platform”, 2560

เทคนิค วิดีโอจัดวาง

ความยาว 03:02 นาที ฉายวนซ้ำ

ขนาด แปรผันตามพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

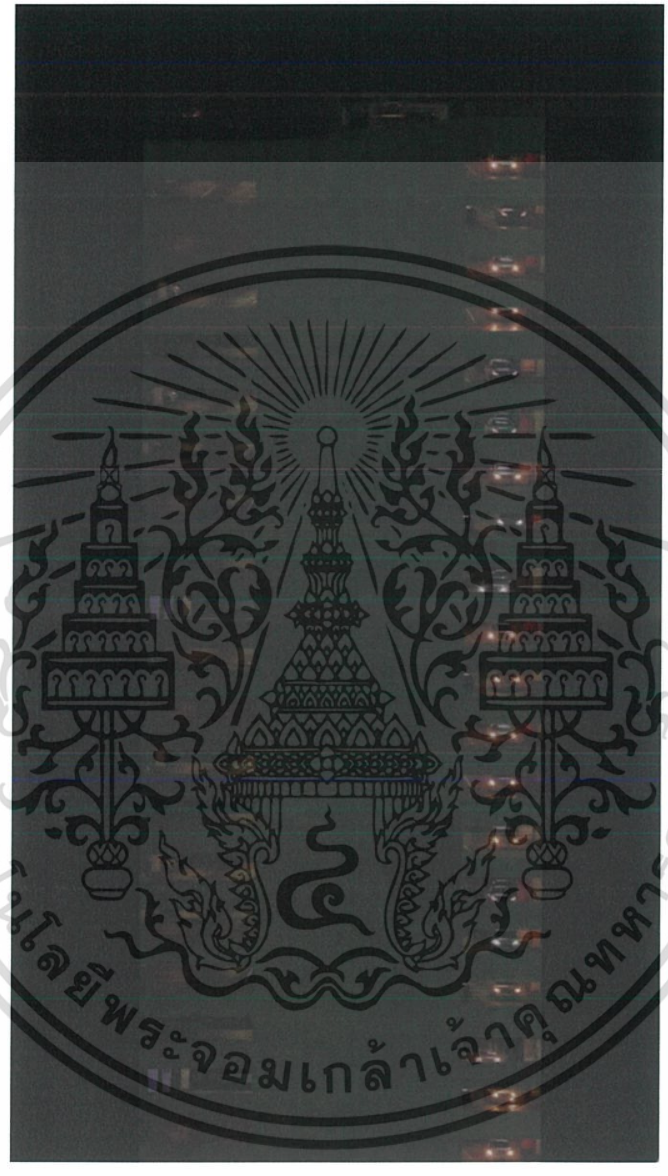
ชื่อผลงาน “Hypercity”, 2560

เทคนิค วิดีโอ

ความยาว 02:00 นาที ฉายวนซ้ำ

ขนาด แปรผันตามพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน "We spent a lot of time looking for a parking lot.", 2560

เทคนิค วิดีโอ บนจอทีวีดิจิตอล 1080 x 1920 p

ความยาว 02:14 นาที ฉายวนซ้ำ

ขนาด แปรผันตามพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบการจัดวางงานทั้ง 3 ชิ้น

ชิ้นที่ 1 Projector on the wall

ชิ้นที่ 2 TV on the wall

ชิ้นที่ 3 Projector on the wall

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาว สุพิชฌาย์ เอี่ยมดิลกวงศ์
วัน เดือน ปีเกิด	7 พฤษภาคม 2537 ที่กรุงเทพฯ
ที่อยู่	9/571 ถนนกาญจนาภิเษก แขวงคันนายาว เขตคันนายาว กรุงเทพฯ 10230
ประวัติการศึกษา	2554 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒
	2559 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชา จิตรกรรม
เบอร์โทรศัพท์	081-644-6725
ที่อยู่อีเมล	mady.summer.dog@gmail.com

รางวัลและเกียรติประวัติ

2556 นิทรรศการภาพถ่าย FIRST STEP PHOTO EXHIBITION. กรุงเทพฯ.

2556 นิทรรศการ SEA (WHAT YOU SEE?). หอศิลป์พระจอมเกล้า. กรุงเทพฯ

2556 นิทรรศการ Inside/Out. กรุงเทพฯ

2558 นิทรรศการ Boom Boom Begin Again. หอศิลป์พระจอมเกล้า. กรุงเทพฯ

2558 นิทรรศการ EVA (Experimental Video Art Exhibition Thai European Friendship 2015). กรุงเทพฯ

2559 นิทรรศการ EVA(Experimental Video Art Exhibition Thai European Friendship 2016). BACC. กรุงเทพฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้